

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. december 2.
(OR. en)

15581/22

**Intézményközi referenciaszám:
2022/0396(COD)**

ENV 1243
MI 898
ENT 169
IND 527
CONSOM 320
COMPET 984
CODEC 1903

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2022. december 1.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2022) 677 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2022) 677 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2022) 677 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2022.11.30.
COM(2022) 677 final

2022/0396 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2022) 425 final} - {SWD(2022) 384 final} - {SWD(2022) 385 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az áruk védelme és szállítása érdekében csomagolásra van szükség. A csomagolás gyártása jelentős gazdasági tevékenység az EU-ban. A szabályozási megközelítések azonban tagállamonként eltérőek, ami akadályozza a csomagolás belső piacának teljes körű működését. A közelmúltban megfigyelt különbségek például a csomagolásra vonatkozó címkézési követelmények, az újrafeldolgozható vagy újrahasználatos csomagolás meghatározására irányuló megközelítések, a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak differenciálására irányuló megközelítések és bizonyos csomagolási formákra vonatkozó forgalmazási korlátozások terén jelentkeznek. Ezek az ellentmondások jogbizonytalanságot idéznek elő a vállalkozások számára, ami az innovatív és környezetszempontú csomagolásba és az új körforgásos üzleti modellekbe irányuló beruházások csökkenéséhez vezet.

A csomagolás továbbá fontos környezetvédelmi kérdés is. A primer anyagok egyik fő felhasználási területét jelenti (az EU-ban felhasznált műanyagok 40 %-át és a felhasznált papír 50 %-át csomagolási célokra szánják), és a települési szilárd hulladék 36 %-át teszi ki. A csomagolás fokozott használata alacsony újrahasználati és újrafeldolgozási arányokkal társulva gátolja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású körforgásos gazdaság kialakulását. A csomagolás az elmúlt években gyorsabban nőtt, mint a bruttó nemzeti jövedelem, ami a szén-dioxid- és egyéb kibocsátások megugrásához, a természeti erőforrások túlzott kiaknázásához, a biológiai sokféleség csökkenéséhez és szennyezéshez vezet. Az Eurostat adatai¹ és a piaci adatokra vonatkozó jelentések² olyan csomagolástervezési jellemzők fokozott használatát mutatják, amelyek akadályozhatják az újrafeldolgozást. A csomagolás „nem újrafeldolgozható”, ha nem gyűjthető elkülönítetten, vagy ha kihívást jelent az EU-ban alkalmazott legkorszerűbb válogatási és újrafeldolgozási eljárások vonatkozásában. 2012 és 2020 között jelentősen nőtt a nem újrafeldolgozható csomagolás részaránya. Továbbá sok esetben nem kerül sor a technikailag újrafeldolgozható csomagolás újrafeldolgozására, mert a gyűjtéséhez, válogatásához és újrafeldolgozásához szükséges eljárások a gyakorlatban nem állnak rendelkezésre vagy nem költséghatékonyak vagy az eredmény nem megfelelő minőségű ahhoz, hogy kielégítse a másodlagos nyersanyagok felhasználói piacain jelentkező keresletet. Emellett a Bizottság második korai előrejelző jelentésének előzetes eredményei azt mutatják, hogy számos tagállam számára gondot jelent a 94/62/EK irányelv 6. cikkében meghatározott újrafeldolgozási céltételek elérése.

Az uniós iparstratégia³ hangsúlyozza a belső piac fontosságát az EU versenyképessége és jóléte szempontjából. Többek között a korlátozó és összetett nemzeti szabályok, a korlátozott közigazgatási kapacitások, az uniós szabályok nem megfelelő átültetése és azok nem megfelelő végrehajtása akadályozza a piaci szereplőket és a szélesebb nyilvánosságot abban, hogy teljeskörűen élvezhessék a belső piac előnyeit.

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>

² Transparency Market Research (2018) Packaging Market - Europe Industry Analysis, Size, Share, Growth, Trends and Forecast, 2018 – 2026, December 2018.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0102>

A Tanács 2020. decemberi következtetéseiben⁴ üdvözölte a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy biztosítsa, hogy 2030-ra minden csomagolás újrahasználatos vagy gazdaságilag megvalósítható módon újrafeldolgozható legyen, és csökkentse a csomagolást, a túlcsoomagolást és ezáltal a csomagolási hulladékot. Az Európai Parlament a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről szóló 2021. február 10-i állásfoglalásában⁵ megismételte ezt a célkitűzést, és felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot, amely hulladékcsökkentési intézkedéseket és célértékeket, továbbá ambiciózus követelményeket tartalmaz a túlzott csomagolás csökkentése érdekében, valamint olyan intézkedéseket, amelyek célja, hogy javítsák az újrafeldolgozhatóságot és minimalizálják a csomagolás bonyolultságát, növeljék az újrafeldolgozott tartalmat, fokozatosan kivezessék a veszélyes és káros anyagokat, és előmozdítsák az újrahasználatot az élelmiszer-biztonsági vagy higiéniai normák veszélyeztetése nélkül.

Végezetül az Európa jövőjéről szóló konferencián beigazolódott, hogy az emberek és a civil társadalmi szervezetek Uniószerint határozott fellépést követelnek a hulladékezelés megelőzése, a csomagolási hulladék kezelése és a csomagolás körforgásos jellege terén, az újrafeldolgozott anyagok fokozott felhasználása révén.

A csomagolás körforgásos gazdasága segíteni fog abban, hogy a gazdasági fejlődés függetlenné váljon a természeti erőforrások használatától, hozzá fog járulni a klímasemlegesség 2050-ig történő eléréséhez és a biológiai sokféleség csökkenésének megállításához, továbbá csökkenteni fogja az uniós gazdaság számos anyagtól való stratégiai függőségét. Ezenfelül kedvező hatással lehet a foglalkoztatásra, különösen a szociális gazdaságban, azáltal, hogy több minőségi „zöld” munkahelyet hoz létre, amennyiben megvalósul a készségekbe való szükséges beruházás⁶ a tagállamok, a régiók és a munkatípusok sajátosságainak figyelembevételével.

Bár a 94/62/EK irányelv 2018. évi módosítása nem orvosolta az irányelv végrehajtásának valamennyi hiányosságát, tartalmazott három, felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezést, amelyeket ez a kezdeményezés hajt végre.

Ez a kezdeményezés aktualizálja a csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó uniós jogi keretet azáltal, hogy megfelelő támogatást nyújt a tagállamoknak és a vállalkozásoknak a hulladékcsökkentési célok eléréséhez. Ez a támogatás olyan harmonizált szabályozási keret formájában jelenik meg, amely támogatja a beruházásokat, csökkenti a hulladékot és elősegíti a magas színvonalú újrafeldolgozást, és amely valamennyi uniós tagállamban egyformán alkalmazandó lesz.

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/hu/pdf>

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_HU.html

⁶ Az európai készségfejlesztési program egy ötéves terv, amelynek célja, hogy segítse az egyéneket és a vállalkozásokat abban, hogy a zöld átállással összefüggésben több és jobb készséget fejlesszenek ki.
<https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=22832&langId=hu>

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javasolt rendelet aktualizálja a csomagolásra és a csomagolási hulladéokra vonatkozó uniós jogi keretet. Az európai zöld megállapodás⁷ és a körforgásos gazdaságra vonatkozó új uniós cselekvési terv szerves részeként hozzá fog járulni az EU növekedési stratégiájához egy modern, erőforrás-hatékony, tiszta és versenyképes gazdaság érdekében, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő.

A javaslat teljes mértékben összhangban áll a környezetvédelmi és hulladékkal kapcsolatos uniós jogszabályokkal, így különösen a hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁸, az egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/904 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁹, az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2020. december 14-i (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozattal¹⁰, valamint a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹¹.

Kiegészíti továbbá a hulladékszállításról¹², valamint a fenntartható termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási keretéről¹³ szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletekre irányuló bizottsági javaslatokat, és a bioalapú, biológiailag lebontható és komposztálható műanyagokra vonatkozó uniós szakpolitikai keretről szóló bizottsági közleményt¹⁴.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A kezdeményezés biztosítja az EU-ban előállított termékek és az importált termékek megkülönböztetésmentességét, és összhangban van az EU nemzetközi kereskedelempolitikai kötelezettségeivel.

A javaslat célja továbbá, hogy összehangolja az ellenőrzési és jelentéstételi kötelezettségeket, beleértve a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében fennálló gyártói jelentéstételi kötelezettségeket, a tagállamok és a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében, az EU minőségi jogalkotásra irányuló megközelítésével¹⁵, valamint a jelentéstétel és az ellenőrzés célravezetőségi vizsgálatával¹⁶ összhangban.

⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Az európai zöld megállapodás, COM(2019) 640 final.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

⁸ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

⁹ HL L 155., 2019.6.12., 1. o.

¹⁰ HL L 424., 2020.12.15., 1. o.

¹¹ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0709>

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=celex%3A52022PC0142>

¹⁴ https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/bio-based-biodegradable-and-compostable-plastics_en

¹⁵ SWD(2015) 111 final.

[https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2015\)111&lang=en](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2015)111&lang=en)

¹⁶ COM(2017) 312 final.

Emellett az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje – többek között az abban foglalt 17 fenntartható fejlődési cél – iránti uniós elkötelezettséggel összhangban ez a kezdeményezés javítani fogja a 12.5. számú fenntartható fejlődési cél uniós végrehajtását azáltal, hogy a megelőzés, a csökkentés, az újrafeldolgozás és az újrahasználat révén 2030-ig jelentősen csökkenti a hulladékkeletkezést.

Emellett a műanyag csomagolási hulladékot illetően a kezdeményezés kiegészíti az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló (EU, Euratom) 2020/2053 határozat szerinti, nem újrafeldolgozott műanyagokon alapuló saját forrást. Ez a saját forrás arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be intézkedéseket a területükön található nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék mennyiségének csökkentésére.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

E javaslat jogalapját az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 114. cikke képezi.

Az európai zöld megállapodásban¹ és a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben bejelentett, termékekre vonatkozó új megközelítéssel összhangban a javaslat a csomagolás teljes életciklusára kiterjed. A csomagolás forgalomba hozatalára vonatkozó harmonizált feltételek megteremtésével a „hagyományos” belső piaci jogszabályok megközelítését követi. A csomagolás teljes életciklusának figyelembevételével azonban ez a belső piaci megközelítés kiterjesztésre kerül az életciklus végéhez kapcsolódó szakaszra is, megteremtve ezáltal a csomagolás valóban belső piacként működő piacát, ahol nincsenek a szabad mozgást gátló akadályok, és egyenlő termelési, forgalmazási és hulladékkezelési feltételek vannak érvényben az egész EU-ban.

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló jelenlegi 94/62/EK irányelv jogalapja az EUMSZ 114. cikke. Ez a cikk lehetővé teszi az EU számára, hogy összehangolja a tagállami szabályokat és közigazgatási intézkedéseket. Ez a jogalap lehetővé teszi számos kulcsfontosságú belső piaci probléma kezelését, amelyek akadályozzák a csomagolásra vonatkozó szabályok harmonizált alkalmazását, ideértve a következőket: i. fenntarthatósági követelmények, ii. a díjaknak a tervezési döntések környezetbarátsága alapján való meghatározására vonatkozó harmonizált kritériumok a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében, iii. harmonizált címkézési követelmények, valamint iv. az életciklus végéhez kapcsolódó követelmények ennek az életciklus-szemléletnek a teljessé tétele érdekében.

A javaslat – amellett, hogy a részletes közigazgatási előírásokat a tagállamokra hagyja – azokat a szempontokat szabályozza, amelyek esetében a harmonizáció kiküszöböli a piac torzulását és a szabad mozgás útjában álló akadályokat. Az egyik ilyen szempont a kiterjesztett gyártói felelősség, amelynek esetében a harmonizált szabályok – többek között a jelentéstételre vonatkozó szabályok – megszüntetik azokat az akadályokat, amelyek a csomagolást több tagállamban vagy EU-szerte értékesítő gazdasági szereplők előtt állnak a tagállamok eltérő szabályai miatt. Hasonlóképpen szükség van a csomagolásgyűjtési és betétdíjas rendszerek, valamint az újrahasználati rendszerek egységes keretének létrehozására a környezetvédelmi célok elérése és az érintett piacokon tevékenykedő vállalkozások számára egyenlő feltételek megteremtése érdekében. Ez az egységes keret jelentős hatással lesz a csomagolás újrafeldolgozhatóságára és a másodlagos nyersanyagok rendelkezésre állására.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A csomagolással kapcsolatos környezeti aggályokat és problémákat (vagyis a belső piac és a körforgásos gazdaság útjában álló akadályokat, a csomagolási hulladék növekvő mennyiségét

és más negatív hatásokat) a tagállamok önmagukban nem képesek kielégítően kezelni. Tekintve a tagállamok közötti magas szintű kereskedelmet, az uniós csomagolási piac több szempontból is egyetlen nagy piacnak számít, nem pedig 27 különálló piacnak. Miközben a nemzeti kezdeményezések részben kezelik ezeket a kihívásokat, a belső piac további széttagoltságát is előidézik.

Az uniós szintű egységes követelmények meghatározása egyértelmű hozzáadott értéket képvisel, mivel biztosítja a belső piac megfelelő működését, és ezáltal egyenlő versenyfeltételeket teremt a gazdasági szereplők (pl. termelők, beszállítók, kiskereskedők) számára. Az uniós szinten meghatározott követelmények és célok révén a fenntartható csomagolásra való átállás egységes lesz a tagállamokban, ami hatékony piacot eredményez.

- **Arányosság**

A javasolt intézkedések célja a fenntartható csomagolási megoldásokba irányuló nagyszabású beruházások ösztönzéséhez szükséges szabályozási biztonság biztosítása. A javasolt intézkedések a teljes csomagolási értékláncra kiterjednek, és biztosítják a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét. E kezdeményezés célja a meglévő jogszabályi keret korszerűsítése és megerősítése annak érdekében, hogy közös megközelítések révén lehetővé tegye a méretgazdaságosságot, ugyanakkor pedig biztosítsa az ipar és a tagállamok számára a kellő rugalmasságot, amennyiben arra szükség van az innováció érdekében vagy a helyi körülmények miatt.

A javasolt szakpolitikai lehetőségek egy része esetében a követelmények szigorításának **lépésről lépésre történő megközelítése** tekinthető úgy, hogy a leginkább érvényre juttatja az arányosság elvét. A javaslat ezért magában foglalja a törekvések és a követelmények **fokozatos emelését**, ideértve az újrafeldolgozható csomagolásra vonatkozó fenntarthatósági követelményt, valamint az egyes csomagolóanyagokban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagok koncentrációs határértékei alóli mentességek szükségességének újraértékelését.

Összességében a javasolt intézkedések nem lépik túl a jogszabályi rendelkezések tiszteletben tartásának biztosításához szükséges mértéket, ugyanakkor pedig garantálják az emberi egészség és a környezet védelmét.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A jelenlegi jogszabály a konkrét intézkedések ellenére sem érte el a benne foglalt környezetvédelmi és belső piaci célkitűzéseket. Az áttétellel kapcsolatos eltérő nemzeti megközelítések és a bizonyos tagállamok által a csomagolás terén bevezetett egyoldalú szakpolitikai intézkedések egyenlőtlen nemzeti szabályozási keretekhez vezettek. Ez a tendencia várhatóan folytatódni fog, tekintettel a hatásvizsgálati jelentésben felvázolt, a csomagolás fenntarthatóságával kapcsolatos kihívásokra, különösen a csomagolási hulladék növekvő mennyiségére, a csomagolás körforgásának útjában álló akadályokra és az újrafeldolgozott tartalom alacsony szintű felhasználására a műanyag csomagolásban. Az eltérő nemzeti szabályok csökkentik a szakpolitika hatékonyságát, és veszélybe sodorják a körforgásos gazdaság eredményes megvalósítását.

A jelenlegi irányelv szabályozási hiányosságai (pl. a csomagolásra vonatkozó alapvető követelmények nem megfelelő tervezése és a végrehajtás során a tagállamok által tapasztalt nehézségek) egyértelművé tették, hogy harmonizációra van szükség, és hogy a harmonizált szabályokat rendelet formájában kell megalkotni, nem pedig a jelenlegi irányelv felülvizsgálatával. A karbonszegény és körforgásos gazdaságra való átállás további előmozdítása és a belső piac útjában álló akadályok felszámolása érdekében új, átfogó szabályozási megoldásokra van szükség, beleértve a vállalkozásokra vonatkozó konkrét

előírásokat is. A harmonizált szabályokat meghatározó rendeletre való áttérést a vállalkozási szféra érdekelt felei határozottan támogatják.

A rendelet biztosítja, hogy mind a 27 tagállam egyidejűleg és azonos módon teljesítse kötelezettségeit. Az összes piaci szereplőre vonatkozó azonos követelmények biztosítják a szükséges jogbiztonságot, csökkentik a verseny torzulását, és egyértelmű jelzéseket küldenek a termékeket az uniós piacon forgalomba hozni kívánó nem uniós piaci szereplőknek. A rendelet továbbá felhatalmazást ad a Bizottságnak arra, hogy szükség esetén végrehajtási intézkedéseket dolgozzon ki a rendelet további pontosítása érdekében, hogy minél előbb meghatározhassák a közös szabályokat.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

• A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata

A 2014-ben elvégzett célravezetőségi vizsgálat¹⁷ hiányosságokat tárt fel a csomagolásra vonatkozó alapvető követelmények tekintetében, és javasolta azok „konkrétabbá és könnyebben végrehajthatóvá” tételét, megjegyezve, hogy az alapvető követelmények szigorítása „kulcsfontosságú eszköz a csomagolás jobb környezeti teljesítményének eléréséhez”. A 94/62/EK irányelv 2018. évi módosítása azonban nem kezelte közvetlenül ezeket a hiányosságokat, hanem három felülvizsgálati záradékot vezetett be, amelyek értelmében: 1. meg kell vizsgálni a lényegi követelmények megerősítésének megvalósíthatóságát többek között az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás javítása és a magas színvonalú újrafeldolgozás támogatása, valamint ezek végrehajtásának megerősítése érdekében, 2. meg kell vizsgálni a csomagolások újrahasználatára vonatkozó mennyiségi célértékek, valamint a csomagolások újrahasználatát előmozdító további intézkedések megvalósíthatóságát, valamint 3. értékelni kell a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának csökkentését célzó intézkedések hatékonyságát, valamint meg kell vizsgálni a cél elérésének más lehetséges módjait. A felülvizsgálati záradékok arra is felhatalmazták a Bizottságot, hogy adott esetben jogalkotási javaslatot terjesszen elő ezekre a kérdésekre vonatkozóan.

2020 áprilisában a Bizottság értékelő tanulmányt tett közzé a csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó alapvető követelmények hatékonyságáról, és javaslatokat tett azok megerősítésére¹⁸. Az értékelés főbb megállapításai segítettek a probléma meghatározásában és a hatásvizsgálathoz szükséges első intézkedések kidolgozásában. Ez a tanulmány hozzájárult a Bizottság 2020. június 11-én közzétett bevezető hatásvizsgálatához¹⁹.

Ez a javaslat intézkedéseket tartalmaz a célravezetőségi vizsgálatban és a 2020. évi értékelő tanulmányban azonosított problémák kezelésére, valamint tartalmazza a hatásvizsgálat és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció során azonosított egyéb intézkedéseket.

¹⁷ Európai Bizottság: A hulladékastról szóló öt irányelv utólagos értékelése, 2014 – SWD(2014) 209.

¹⁸ <https://op.europa.eu/hu/publication-detail/-/publication/05a3dace-8378-11ea-bf12-01aa75ed71a1>

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-A-csomagolasi-hulladek-mennyisegenek-csokkentese-a-szabalyok-felulvizsgalata_hu

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvet kísérő hatásvizsgálat keretében átfogó konzultációt folytattak az érdekelt felekkel annak biztosítása érdekében, hogy a szervezetek széles körének véleményét megismerjék és figyelembe vegyék. A konzultációban több mint 800 szervezet vett részt, több mint 1 800 kapcsolattartó ponttal. Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció során alkalmazott célzott és átfogóbb módszerek többek között a következők voltak: visszajelzések gyűjtése a bevezető hatásvizsgálatról, nyilvános kérdőív, tagállami kérdőív, online munkaértekezletek és webináriumok, valamint személyes beszélgetések.

A bevezető hatásvizsgálatról folytatott konzultáció során 110 válasz, a nyilvános konzultáció²⁰ során pedig 425 válasz érkezett be. Célzott konzultációra is sor került a tényalap megerősítése érdekében, amelynek keretében speciálisabb visszajelzéseket gyűjtöttek az érdekelt felek konkrét csoportjaitól az érdekelt felek részvételével zajló munkaértekezletek és más események során. 2021 júniusában hat webináriumra került sor az érdekelt felek részvételével, a tanulmány időközi eredményeinek bemutatása és visszajelzések gyűjtése érdekében. Ezeken a webináriumokon több mint 950 személy vett részt (250 szervezettől), és csaknem 100 szervezet nyújtott be részletes visszajelzést és állásfoglalást. 2022. május 30-án további munkaértekezletre került sor, amelyen 517 résztvevő jelent meg, és 50 érdekelt fél szólalt fel. Ezzel párhuzamosan a Bizottság hatásvizsgálatát támogató tanácsadó és a Bizottság illetékes szervezeti egységei is további célzott konzultációkat folytattak tagállami szakértőkkel, érdekelt felekkel, nem kormányzati szervezetekkel és fogyasztói szervezetekkel.

Az érdekelt fél többsége úgy vélte, hogy a technológiai, gazdasági és társadalmi fejlemények indokoltá teszik a csomagolásra vonatkozó új szabályozási keret létrehozását. Legtöbbjük abban is egyetértett, hogy szükség van a meglévő szabályok további összehangolására, és sürgették a csomagolás teljes életciklusára és a teljes értékláncra kiterjedő európai keret létrehozását. Számos érdekelt fél úgy vélte, hogy ennek a keretnek szigorúbb közös szabályokat kellene tartalmaznia a csomagolás fenntarthatóságára vonatkozóan az uniós belső piac működésének biztosítása érdekében, és hangsúlyozták, hogy szükség van a csomagolás újrafeldolgozhatóságának meghatározására irányuló egységes megközelítésre, különös tekintettel az „újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás” kritériumán alapuló megközelítésre.

Egészen pontosan az iparági képviselők a következők szükségességét hangsúlyozták: i. stabil és harmonizált jogi keret, amely garantálja a beruházások biztonságát, ii. egyenlő versenyfeltételek, amelyek fenntartható csomagolás gyártására ösztönöznek, valamint iii. az újrafeldolgozó piacok hatékony működése a másodlagos nyersanyagok rendelkezésre állásának és minőségének javítása érdekében. A civil társadalom képviselői sürgették a hulladékhierarchia hatékony végrehajtását a csomagolási értékláncban, olyan intézkedésekkel, amelyek ösztönzik a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzését és az újrahasználatot.

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során levont részletes következtetéseket a hatásvizsgálat 2. melléklete tartalmazza.

²⁰ A csomagolási hulladék mennyiségének csökkentése – nyilvános konzultáció. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-A-csomagolasi-hulladek-mennyisegenek-csokkentese-a-szabalyok-felulvizsgalata/F_hu

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció mellett több más kulcsfontosságú információforrást is felhasználtak.

A különböző lehetőségek további elemzése érdekében a Bizottság külső tanácsadókat bízott meg két támogatási szerződés keretében²¹. E tanulmányok során „hatásmodellezési módszertant” és „alapszabványt” dolgoztak ki. Az előbbi a javasolt intézkedések hatásainak modellezésére szolgál, azaz a tömegáramok változásának, a pénzügyi költségeknek, valamint a környezeti és társadalmi (foglalkoztatási) hatásoknak a modellezésére. Az utóbbi (az alapszabvány) áttekintést nyújt a csomagolási hulladék felhasználásáról, keletkezéséről és kezeléséről a 27 uniós tagállam vonatkozásában. Kiterjed a meglévő adatokon alapuló korábbi tendenciákra, valamint a 2050-ig tartó időszakra vonatkozó előrejelzésekre egyaránt. Az alapszabvány lényegében a „szakpolitika változatlanul hagyásának” forgatókönyve, vagyis olyan jövőbeni tendenciák modellezése, ahol az összes releváns uniós és nemzeti szakpolitika és intézkedés hatályban marad, kiegészülve a Bizottság bármely jövőbeni jogalkotási javaslatával. A Bizottság Közös Kutatóközpontja (JRC) egy másik támogató tanulmányt is készített, hogy elemezze azon intézkedések hatásait, amelyek a hulladéktároló edényeken elhelyezett szimbólumokat összevonják a csomagoláson elhelyezett megfelelő címkékkel (ez utóbbit a fent említett két tanulmány keretében dolgozták ki).

A tanácsadó és szakértői szorosan együttműködtek a Bizottság illetékes szervezeti egységeivel a tanulmány különböző szakaszaiban.

További adatokat és észrevételeket gyűjtöttek az érdekelt felekkel folytatott célzott interjúk és a tagállamokkal folytatott részletes konzultációk révén.

A műanyag hordtasakokra vonatkozó lehetséges intézkedéseket először a műanyag hordtasakokról szóló irányelv végrehajtásáról szóló tanulmány, valamint a hulladékkeletkezés megelőzésére és a műanyag hordtasakokról szóló irányelv végrehajtására irányuló további uniós intézkedések megvalósíthatóságának értékelése céljából készült felmérő tanulmány²² keretében dolgozták ki, a második támogató tanulmány során pedig hatásvizsgálatot végeztek a javasolt intézkedések tekintetében.

Végezetül a komposztálható csomagolásra vonatkozó intézkedéseket „A biológiailag lebomló és komposztálható műanyag fogyasztási cikkek és csomagolás jelentősége a körforgásban

²¹ Ezek címe: „A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv alapvető követelményeinek megerősítésére irányuló lehetőségek értékelése, valamint a csomagolási hulladék keletkezésének csökkentésére irányuló egyéb intézkedések”, valamint „A csomagolásról szóló irányelv felülvizsgálatára vonatkozó jogalkotási javaslat véglegesítésének és hatásvizsgálatának támogatása új és aktualizált szakpolitikai intézkedésekkel és a jogszabályszerkesztéshez szükséges információkkal”.

²² *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of Plastic Bags Directive* [Felmérő tanulmány a hulladékkeletkezés megelőzésére és a műanyag hordtasakokról szóló irányelv végrehajtására irányuló további uniós intézkedések megvalósíthatóságának értékeléséről. II. rész: A műanyag hordtasakokról szóló irányelv végrehajtása] – Az Európai Unió Kiadóhivatala (europa.eu).

gazdaságban” című 2020. évi tanulmány²³ keretében dolgozták ki. Ez a tanulmány további inspirációt nyújtott a bioalapú, biológiailag lebomló és komposztálható műanyagokra vonatkozó uniós szakpolitikai keretről szóló bizottsági közleményhez.

• **Hatásvizsgálat**

A javaslat hatásvizsgálaton alapul. A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2022. május 13-i kedvezőtlen véleményében foglalt észrevételek figyelembevételét, valamint a szükséges módosítások és kiegészítések elvégzését követően a hatásvizsgálat 2022. szeptember 30-án kedvező véleményt kapott, fenntartások mellett.

A hatásvizsgálat három fő problémát tárt fel:

1. Növekvő mennyiségű csomagolási hulladék keletkezése²⁴: a 94/62/EK irányelv a csomagolás minimalizálására vonatkozó egyedi rendelkezések ellenére sem tudta megfordítani ezt a tendenciát. A növekedési tendenciát felerősítették az új fogyasztási szokások (pl. útközbeni – „on-the-go” – fogyasztás, megnövekedett online értékesítés és házhoz szállítás).
2. A csomagolás újrafeldolgozását és újrahasználatát akadályozó tényezők: ezek között megemlíthető például az újrafeldolgozást akadályozó csomagolástervezési jellemzők fokozott használata, a komposztálható újrafeldolgozási áramok fokozott keresztszennyeződése, a csomagolásban jelen lévő anyagok, amelyek veszélyesek lehetnek, valamint a szétválogatásra szánt csomagolás nem egyértelmű címkézése. Emiatt még nem érvényesül teljeskörűen az újrahasználat és az újrafeldolgozás prioritása a hasznosítással és a hulladéklerakással szemben.
3. A műanyag csomagolás újrafeldolgozásának alacsony minősége, valamint másodlagos nyersanyagok felhasználása: ez korlátozza az EU arra való képességét, hogy csökkentse a primer anyagok új csomagolásokban való felhasználását. A piac nem megfelelő működése, valamint a jelenlegi szabályozási keret hiányosságai korlátozzák az újrafeldolgozási tevékenységek jövedelmezőségét, és teherként nehezednek a technológiába és az ellátási logisztikába irányuló beruházásokra, amelyekre szükség van a csomagolás magas színvonalú gyűjtésének, válogatásának és újrafeldolgozásának biztosításához.

A fentiekre tekintettel e jogalkotási javaslat átfogó célkitűzése a csomagolás és a csomagolási hulladék kedvezőtlen környezeti hatásainak csökkentése a belső piac működésének javítása mellett. A konkrét célkitűzések a következők: i. a csomagolási hulladék keletkezésének csökkentése, ii. a csomagolás vonatkozásában a körforgásos gazdaság ösztönzése költséghatékony módon, valamint iii. az újrafeldolgozott tartalom csomagolásban való felhasználásának ösztönzése.

²³ *Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy* [A biológiailag lebomló és komposztálható műanyag fogyasztási cikkek és csomagolás jelentősége a körforgásos gazdaságban] – Az Európai Unió Kiadóhivatala (europa.eu).

²⁴ Az EU-ban keletkező összes csomagolási hulladék mennyisége a 2009. évi 66 millió tonnáról 2019-re 78,5 millió tonnára nőtt (a GNI-t meghaladó, 19 %-os növekedés). A becslések szerint az évente keletkező csomagolási hulladék egy főre jutó mennyisége 2018-ban 173 kg volt az EU-ban, ami 2009-hez képest 27 kg-os növekedést jelent.

A hatásvizsgálat során elemzés céljából egy csokorba gyűjtötték az összes lehetséges intézkedést külső tanácsadó által készített három tanulmány, az érdekelt felek munkaértekezletei, online nyilvános konzultáció és célzott interjúk alapján. A különféle, összetett és sok esetben egymással összefüggő intézkedéseket három szakpolitikai alternatívába csoportosították, amelyeket összevetettek a szabályozás nélküli forgatókönyvvel. Az 1–3. alternatíva fokozatosan erősödik a környezetvédelmi hatékonyság tekintetében, valamint a végrehajtási terhek és a beavatkozó jelleg tekintetében is.

- Az 1. alternatíva a szabványosítás fokozására irányuló intézkedéseket irányoz elő, és egyértelműbb alapvető követelményeket állapít meg, amelyek általában előfeltételei a másik két csoportban foglalt intézkedéseknek.
- A 2. alternatíva kötelező célértékeket határoz meg a hulladékcsökkentés vonatkozásában, bizonyos ágazatok számára az újrahasználat és a műanyag csomagolásban található minimális újrafeldolgozott tartalom tekintetében, követelményeket ír elő a teljes újrafeldolgozhatóság 2030-ig történő biztosítására vonatkozóan, valamint harmonizált termékszabályokat állapít meg.
- A 3. alternatíva a 2. alternatívánál magasabb kötelező célértékeket és további termékkövetelményeket határoz meg.

A 27 uniós tagállam döntéshozói számára a három beavatkozási területen a fő szakpolitikai lehetőségek a következők: nemzeti hulladékcsökkentési célértékek, bizonyos ágazatok gazdasági szereplőire vonatkozó újrahasználati célértékek, az újrafeldolgozhatóság fokozását célzó intézkedések, valamint a műanyag csomagolásban található újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékek. A támogató intézkedések közül a kötelező betétdíjas rendszerek, valamint a fogyasztók általi válogatást megkönnyítő címkézési szabályok jelentik a legfontosabb szakpolitikai választási lehetőségeket.

Az egyes alternatívákban szereplő intézkedéseket az alábbi táblázat mutatja be. A köztük lévő összefüggések bemutatása érdekében az alternatív intézkedéseket ugyanazzal a számmal jelöltük, pl. M2b és M2c. A **főbb szakpolitikai választási lehetőségekkel** kapcsolatos intézkedéseket **vastag betűvel** jelöltük.

1. alternatíva: Jobb szabványosítás és egyértelműbb alapvető követelmények	2. lehetőség: Kötelező célok és szigorúbb követelmények	3. alternatíva: Ambiciózus célok és követelmények
M5: Az üres tér minimálisra csökkentése a csomagolásban bizonyos ágazatokban, beleértve az e-kereskedelmet is M1: az alapvető követelmények aktualizálása a túlcsoomagolás minimalizálása érdekében M10a: az újrahasználatos csomagolás meghatározására vonatkozó CEN-szabvány felülvizsgálata M19: az újrahasználati tevékenység fogalmának egyértelmű meghatározása az „újrahasználatra való előkészítés” tevékenységhez képest	M8b: 2030/2040-ig elérendő kötelező újrahasználati célértékek bizonyos csomagoláscsoportok tekintetében, bizonyos ágazatokban +M19+M10a+M10b: az uniós jogszabályokban az újrahasználatos csomagolási formákra vonatkozóan megállapított fogalom meghatározások és kötelező követelmények, valamint bizonyos formákra vonatkozó előírások +M10c: az újrahasználati rendszerek meghatározása és a vonatkozó kötelező előírások M7: az elkerülhető/felesleges csomagolás fokozatos megszüntetése M2b: az egy főre jutó csomagolási hulladék 19 %-os kötelező csökkentése 2030-ig az alapforgatókönyvhöz képest +M1+M5	M8c: kötelező magas célértékek a csomagolás újrahasználatának növelésére 2030/2040-ig bizonyos ágazatokban +M10a+M10b+M10c+M19 M2c: az egy főre jutó csomagolási hulladék 23 %-os kötelező csökkentése 2030-ig az alapforgatókönyvhöz képest +M1+M5+M7+M3: bizonyos tételek tekintetében a legnehezebb csomagolás betiltása 2030-ig a könnyebb csomagolás meglévő alternatívái alapján

M21a: 2030-ig minden csomagolásnak újrahasználatosnak vagy újrafeldolgozhatónak kell lennie – az alapvető követelmények és az újrafeldolgozhatóság fogalom meghatározásának pontosítása +M21b: 2030-tól minden újrahasználatos csomagolásnak újrafeldolgozhatónak kell lennie M22a: az újrafeldolgozható csomagolás minőségi meghatározása M28: a biológiai lebonthatóság és a komposztálhatóság pontosítása, valamint a vonatkozó alapvető követelmények és az EN 13432 szabvány frissítése M29a: komposztálható és hagyományos műanyagok engedélyezése bizonyos csomagolástípusok tekintetében	M22b: az újrafeldolgozható csomagolás meghatározása az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás (design for recycling, DfR) kritériumai alapján, kiegészítve az újrafeldolgozhatósági értékelési eljárással és a nem újrafeldolgozható csomagolási jellemzők negatív jegyzékével +M21a+M21b+M22a+M23: a kiterjesztett gyártói felelősségi díj differenciálására vonatkozó kritériumok összehangolása M29d: kötelező komposztálhatóság egyes kiválasztott műanyag csomagolástípusok és a fennmaradó komposztálható vagy hagyományos műanyagok esetében +M28	M22c: az újrafeldolgozható csomagolás mennyiségi meghatározása +M21a+M21b+M22a+M23 M29b: kötelező komposztálhatóság valamennyi kiválasztott műanyag csomagolástípus esetében +M28
M37: az újrafeldolgozott tartalom meghatározása és mérési módszer	M35em: a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó átfogó célok a termék érintkezésre való érzékenysége alapján, 2030-ig és 2040-ig +M37	M35eh: a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó ambiciózusabb, átfogó célok a termék érintkezésre való érzékenysége alapján, 2030-ig és 2040-ig +M37

Mx: a jelenlegi anyagalapú címkézés aktualizálása: a hulladékválogatókra vonatkozó alfanumerikus kódok eltávolítása

M31: a veszélyes anyagokra vonatkozó fogalommeghatározások aktualizálása

M32a: a veszélyes anyagokra vonatkozó információk bővítése

Ma&b: kötelező betétdíjas rendszer és minimumkövetelmények minden betétdíjas rendszerre vonatkozóan

M27c-y: a termékek és a hulladéktároló edények harmonizált címkézése a fogyasztók általi válogatás megkönnyítése érdekében (fejlett skandináv piktogramos rendszer) +Mx+Mk: a megtévesztő címkék használatára vonatkozó korlátozások

M12-u: harmonizált, kötelező címkézés az újrahasználatos csomagolás tekintetében

M38-j: az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó címkézési kritériumok

M32b: a csomagolásban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagok bejelentése +M33a: anyagok korlátozása a REACH-rendelet alapján +M31

M40b: a kiemelt termékek és szolgáltatások csomagolására vonatkozó kötelező minimális zöld közbeszerzési kritériumok

M42b: a kiterjesztett gyártói felelősségi jelentéstételi rendszer harmonizációja

MPCB: kiterjesztett jelentéstételi kötelezettség a poliklórozott bifenilek vonatkozásában

Mc: betétdíjas rendszerből származó újrafeldolgozott csomagolás előnyben részesítése + Ma&b

M26cc: a betétdíjas rendszer alternatíváit jelentő hulladékgyűjtési rendszerek +Mx+M12-u+M38-j+M27c-y+Mk

M32c: a csomagolásban jelen lévő összes anyag bejelentése +M33b: anyagok korlátozása a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló felülvizsgált irányelv alapján +M31

M40c: az összes termék és szolgáltatás csomagolására vonatkozó kötelező minimális zöld közbeszerzési kritériumok

M34b: az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó kötelező jelentéstételi követelmény valamennyi csomagolás esetében +M42b + MPCB

Az intézkedések hatásainak értékelése alapján a Bizottság a 2. alternatívát részesíti előnyben.

Mindazonáltal alapos eseti értékelésre került sor olyan, a 2. alternatívában nem szereplő intézkedéselemek feltárása érdekében, amelyeknek az előnyben részesített szakpolitikai alternatívába való beépítése tovább javítaná a környezeti teljesítményt és a megvalósíthatóságot, ugyanakkor pedig arányos lenne.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javasolt intézkedések eltérő szintű adminisztratív terhet jelentenek, ami főként a megfelelés nyomon követéséből és jelentéséből adódik, mind a hatóságok, mind pedig a vállalkozások számára.

Ugyanakkor ez a javaslat teljes mértékben kihasználja a digitalizációt az adminisztratív teher csökkentése érdekében. A tervek szerint például a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el a csomagolás anyagösszetételének digitális jelölési technológiák segítségével történő meghatározására vonatkozó feltételek megállapítása céljából. Ajánlott továbbá, hogy az újrahasználatos csomagolás rendelkezzen QR-kóddal vagy azzal egyenértékű eszközzel a hasznosítás megkönnyítése érdekében, valamint harmonizált egyedi címkével, amely megfelelő tájékoztatást nyújt a fogyasztók számára a csomagolás újrahasználatosságával és az újrahasználati rendszerek rendelkezésre állásával kapcsolatban. Ezenkívül a fogyasztók általi válogatásra vonatkozó harmonizált csomagoláscímkézés hatékonyabbá teszi az elkülönített hulladékgyűjtést, a gazdasági szereplők számára pedig jelentős egyszerűsítést jelent.

- **Alapjogok**

A javaslat nem érinti az alapjogok védelmét.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az itt szereplő pénzügyi kimutatás részletesen bemutatja a költségvetési vonzatokat, valamint az ehhez a javaslatához szükséges emberi és igazgatási erőforrásokat.

Az Európai Bizottság, konkrétabban pedig a Környezetvédelmi Főigazgatóság felel a rendeletről a rendes együttműködési eljárás keretében folytatott tárgyalásokért, valamint a rendeletben előírt irányított valamennyi végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktus általános végrehajtásáért és elfogadásáért. A további hozzájáruló szervezeti egységek és ügynökségek között megemlíthető az Eurostat, a Közös Kutatóközpont (JRC) és az Európai Vegyi anyag-ügynökség (ECHA).

A jelenlegi pénzügyi szimulációk három teljes munkaidős egyenértékű adminisztrátori (AD) álláshelyen alapulnak, kizárólag a következő feladatok ellátására: i. a rendelettel kapcsolatban folytatott tárgyalások és a rendelet és általános végrehajtása, valamint ii. a másodlagos jogszabályok megszövegezésének előkészítő munkálatai. A műszaki feladatokat a tervek szerint két teljes munkaidős egyenértékű kirendelt nemzeti szakértő végzi (tekintettel a várható ütemtervre), valamint két szerződéses alkalmazott. A bizottsági alkalmazottakkal kapcsolatos költségek a legfrissebb, nyilvánosan elérhető bértáblázat alapján összesen 6 537 000 EUR-t tesznek ki.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat számos rendelkezést tartalmaz a csomagolásáramok nyomon követésének és megértésének javítása érdekében. Ezek kiegészítik a 2005/270/EK²⁵ és a 2018/896/EK²⁶ bizottsági határozatok alapján a tagállamokra vonatkozó, meglévő számítási és jelentéstételi követelményeket. Ezeket a határozatokat fel kell váltani olyan további jelentéstételi követelmények meghatározása érdekében, amelyekre szükség van az alapvető követelmények nyomon követésének és teljes körű végrehajtásának támogatásához a következők vonatkozásában: 1. műanyag hordtasakok (azaz a műanyag hordtasakokra vonatkozó lebontott és kötelező jelentéstétel, valamint azok különböző kategóriái), 2. a betétdíjas rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozó csomagolás gyűjtési aránya, valamint 3. konkrét csomagoláskategóriákra vonatkozó adatok, amelyek szükségesek a csomagolás újrafeldolgozhatóságának értékelésére szolgáló módszertan kidolgozásához.

A kiterjesztett gyártói felelősség tagállami szintű nyomon követésének támogatása, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi követelmények uniós szintű harmonizálása és hatékonyabbá tétele érdekében ez a kezdeményezés javaslatot tartalmaz továbbá a gazdasági szereplőkre (termelőkre) és azok gyártói felelősségi szervezeteire vonatkozó nyilvántartásba vételi követelményre, amikor a csomagolást első alkalommal teszik elérhetővé valamely tagállam piacán. Ehhez harmonizált követelmények társulnak az ilyen csomagolásra vonatkozó adatoknak a nemzeti hatóságok felé történő bejelentésére vonatkozóan. Ez csökkenteni fogja azoknak a termelőknek az adminisztratív terheit, amelyeknek jelenleg alkalmazkodniuk kell a kiterjesztett gyártói felelősségi jelentéstételre vonatkozó, egyre inkább eltérő nemzeti követelményekhez, továbbá lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy teljesítsék jelentéstételi kötelezettségeiket, és biztosítsák a szükséges adatrészletességet a jövőbeni szakpolitikai kiigazítások támogatásához, különösen a csomagolás újrafeldolgozhatósága tekintetében.

A javaslat az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozó célértékekkel kapcsolatos adatszolgáltatást a kötelezett gazdasági szereplők által az illetékes hatóságoknak benyújtott adatokra korlátozza; nincs tervben a Bizottság felé történő további jelentéstétel. A számítási szabályokat a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el.

- **A javaslat konkrét rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az *I. fejezet* tartalmazza az általános rendelkezéseket.

²⁵ A legutóbb a 2019. április 17-i (EU) 2019/665 bizottsági végrehajtási határozattal módosított 2005. március 22-i 2005/270/EK bizottsági határozat az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelve szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról (egységes szerkezetbe foglalt szöveg) (HL L 112., 2019.4.26., 26. o.).

²⁶ A Bizottság (EU) 2018/896 végrehajtási határozata (2018. június 19.) a könnyű műanyag hordtasakok éves felhasználásának számítási módszeréről és a 2005/270/EK határozat módosításáról (HL L 160., 2018.6.25., 6. o.).

Az 1. cikk meghatározza e rendelet tárgyát. Kifejti, hogy ez a rendelet a csomagolás teljes életciklusára vonatkozó követelményeket vezet be a csomagolás környezeti fenntarthatósága és címkézése tekintetében, hogy lehetővé tegye a csomagolás forgalomba hozatalát, valamint a csomagolási hulladék kiterjesztett gyártói felelősségére, gyűjtésére, kezelésére és újrafeldolgozására vonatkozó követelményeket. Kifejti továbbá, hogy ez a rendelet hozzájárul a belső piac hatékony működéséhez, miközben környezetvédelmi célkitűzések elérésére törekszik a csomagolás és a csomagolási hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt negatív hatásainak megelőzését, illetve csökkentését illetően. Ily módon a hulladékhierarchia szem előtt tartásával hozzájárul a körforgásos gazdaságra való átálláshoz.

A 2. cikk megállapítja, hogy ez a rendelet – a felhasznált anyagtól függetlenül – minden csomagolásra és minden csomagolási hulladékra alkalmazandó.

A 3. cikk meghatározza az e rendelet alkalmazásában szükséges fogalmakat. E fogalommeghatározások közül számos az új jogszabályi keretből (765/2008/EK rendelet és 768/2008/EK határozat), a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, hatályon kívül helyezett irányelvből, illetve a hatályos uniós környezetvédelmi jogszabályokból (például a hulladékokról szóló keretirányelvből és a piacfelügyeletről szóló rendeletből) került átvételre. Sor kerül új fogalommeghatározások bevezetésére, különösen e kezdeményezés fő intézkedéseinek végrehajtása érdekében, melyek az újrafeldolgozható csomagolásra, az újrafeldolgozott tartalom műanyag csomagolásban való felhasználására, az újrahasználatos csomagolásra és a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére összpontosulnak.

A 4. cikk rögzíti az ebben a rendeletben foglalt fenntarthatósági követelményeknek és címkézési követelményeknek megfelelő csomagolás egységes piacon való szabad mozgásának elvét.

A II. fejezet a csomagolásra vonatkozó fenntarthatósági követelményeket tartalmazza.

Az 5. cikk a csomagolásban jelen lévő anyagokkal kapcsolatos követelményeket állapít meg, különösen az ólom, a kadmium, a higany és a hat vegyértékű króm koncentrációsztíkjének korlátozása tekintetében. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e korlátozás szintjének csökkentésére, valamint a korlátozás alóli mentességek megállapítására vonatkozóan.

A 6. cikk előírja, hogy a csomagolásnak újrafeldolgozhatónak kell lennie, és meghatározza, hogy milyen követelményeket kell teljesíteni két lépésben. 2030. január 1-jétől a csomagolásnak meg kell felelnie az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumainak, 2035. január 1-jétől pedig sor kerül a követelmények további kiigazítására az újrafeldolgozható csomagolás megfelelő és hatékony módon történő gyűjtése, válogatása és újrafeldolgozása („nagy léptékű újrafeldolgozása”) érdekében. Az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumai és a csomagolás nagy léptékű újrafeldolgozásának értékelésére szolgáló módszertan megállapítására a Bizottság által elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban kerül sor. Szükség van e rendelkezések késleltetett alkalmazására az újrafeldolgozhatósági követelményeket részletező szükséges jogszabályok elfogadása érdekében, valamint hogy az ágazat számára elegendő idő álljon rendelkezésre az új szabályokhoz való alkalmazkodásra. Ez a rendelkezés megállapítja továbbá azt a szabályt, hogy a termelők által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeik teljesítése érdekében fizetendő pénzügyi hozzájárulásokat differenciálni kell az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumai szerinti újrafeldolgozhatósági teljesítményszintek alapján, amelyeket frissíteni kell a 2035-től alkalmazandó nagy léptékű újrafeldolgozhatósági küszöbértékek figyelembevételével. Végezetül egyedi szabályokat állapít meg az innovatív csomagolás tekintetében, amelynek esetében az újrafeldolgozhatósági követelményeket csak az első forgalomba hozataltól számított 5 év elteltével kell dokumentálni. Emellett az (EU) 2019/6

rendelet 4. cikkének 25. pontja szerinti közvetlen csomagolás, valamint az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny orvostechnikai eszközök és az (EU) 2017/746 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny *in vitro* diagnosztikai orvostechnikai műanyag csomagolása 2034-ig mentesül az e cikkben meghatározott újrafeldolgozhatósági követelmények alól az emberek és az állatok egészségével, valamint a biztonsággal kapcsolatos megfontolások figyelembevételére érdekében.

A 7. cikk előírja, hogy 2030. január 1-jétől a műanyag csomagolásnak bizonyos minimális mennyiségben tartalmaznia kell fogyasztás utáni műanyag hulladékból visszanyert újrafeldolgozott tartalmat; adott esetben kivételt képez a különleges csomagolás. Ezeket a mennyiségeket 2040. január 1-jéig növelni kell, és az eltéréseket felül kell vizsgálni. A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el a fogyasztás utáni műanyag hulladékból visszanyert újrafeldolgozott tartalom százalékos arányának kiszámítására és ellenőrzésére szolgáló módszertan, valamint a kapcsolódó műszaki dokumentáció formátumának meghatározása céljából. Ez a rendelkezés felhatalmazza továbbá a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a fogyasztás utáni műanyag hulladékból visszanyert újrafeldolgozott tartalom minimális százalékos arányának módosítása céljából.

A 8. cikk a 3. cikkben szereplő fogalom meghatározással összhangban értelmezve meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a csomagolás komposztálhatónak tekinthető, és előírja, hogy a filterpapír borítású kávépárnáknak, a gyümölcs- és zöldségfélékre ragasztott tapadós címkéknek és a nagyon könnyű műanyag hordtasakoknak e rendelet hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül komposztálhatónak kell lenniük. Az egyéb csomagolásoknak – a könnyű műanyag hordtasakok kivételével, amelyek esetében a tagállamok rugalmasságot kaptak – anyag-újrafeldolgozásra alkalmasnak kell lenniük. Ez a rendelkezés felhatalmazza továbbá a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon csomagolások jegyzékének módosítása céljából, amelyeknek komposztálhatónak kell lenniük.

A 9. cikk előírja, hogy a csomagolás tömegét és térfogatát a lehető legkisebbre kell csökkenteni, a csomagolás biztonságosságának és funkcionalitásának megfelelő figyelembevételével. Az ennek a kötelezettségnek való megfelelést műszaki dokumentációval kell igazolni.

A 10. cikk meghatározza az újrahasználatos csomagolásra vonatkozó követelményeket. Az egyik követelmény például az, hogy a csomagolást úgy kell megtervezni, kialakítani és forgalomba hozni, hogy azt a lehető legtöbb alkalommal újrahasználgják vagy újratöltsék. Az újrahasználatos csomagolásnak továbbá részét kell képeznie az e rendelet VI. mellékletében meghatározott minimumfeltételeknek megfelelő újrahasználati rendszernek.

A III. fejezet címkézési, jelölési és tájékoztatási követelményeket állapít meg.

A 11. cikk előírja, hogy a csomagoláson fel kell tüntetni az anyagösszetételre vonatkozó információkat tartalmazó címkét a fogyasztók általi válogatás megkönnyítése érdekében. Ugyanilyen címkét kell elhelyezni a hulladéktároló edényeken, hogy a fogyasztók könnyen meghatározhassák a megfelelő ártalmatlanítási módot (12. cikk). A harmonizált címkét továbbá úgy kell kialakítani, hogy tájékoztatást nyújtson – a gyártó választása szerint – a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmáról. Az újrahasználatos csomagoláson fel kell tüntetni egy QR-kódot vagy más típusú adathordozót, amely hozzáférést biztosít az újrahasznosítást megkönnyítő releváns információkhoz. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok révén harmonizált címkézési követelményeket és formátumokat határozzon meg a csomagolásra és a hulladéktároló edényekre vonatkozóan, valamint a csomagolás anyagösszetételének meghatározására vonatkozóan, digitális jelölési technológiák alkalmazásával.

A *IV. fejezet* meghatározza a gazdasági szereplők kötelezettségeit, és többnyire a 768/2008/EK határozatból²⁷ származó egységes rendelkezéseket tartalmaz. Ugyanakkor érdemes megemlíteni a 14. cikket és a 21–28. cikket.

A *14. cikk* előírja a csomagolás vagy csomagolóanyag beszállítói számára, hogy a gyártó rendelkezésére bocsássák az összes információt és dokumentációt, amire a gyártónak szüksége van a csomagolás megfelelőségének igazolásához.

A *21. cikk* előírja, hogy a végső forgalmazóknak vagy végfelhasználóknak gyűjtő-, szállítási vagy e-kereskedelmi csomagolásban termékeket szállító gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy a csomagolásban lévő üres tér aránya a csomagolt termék(ek)hez képest legfeljebb 40 % legyen.

A *22. cikk* előírja, hogy a gazdasági szereplők nem hozhatnak forgalomba csomagolást a rendelet V. mellékletében felsorolt formákban és célokra. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásával módosítsa ezt a jegyzéket.

A *23. és 24. cikk* előírja, hogy az újrahasználatos csomagolást forgalomba hozó gazdasági szereplőnek biztosítani kell az adott csomagolás újrahasználatára szolgáló rendszer meglétét. Az újrahasználatos csomagolást használó gazdasági szereplőknek továbbá létre kell hozniuk az ilyen csomagolás újrahasználatára szolgáló rendszert, illetve részt kell venniük abban. Az újrahasználati rendszerre és az újrahasználatos csomagolás helyreállítására vonatkozó követelményeket a rendelet VI. melléklete határozza meg.

A *25. cikk* előírja, hogy azok a gazdasági szereplők, amelyek újratöltés útján kínálnak termékeket megvásárlásra, bocsássanak a végfelhasználók rendelkezésére bizonyos információkat, és gondoskodjanak arról, hogy az újratöltő állomások megfeleljenek a VI. melléklet C. részében meghatározott követelményeknek.

A *26. cikk* számos célértéket határoz meg az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozóan a különböző ágazatok és csomagolási formák tekintetében. Emellett mentességeket állapít meg az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozó célértékek teljesítésének kötelezettsége alól. A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben konkrétabb újrahasználati célértékeket és további mentességeket állapít meg.

A *27. és 28. cikk* megállapítja a 26. cikkben meghatározott különböző újrahasználati és újratöltési célértékek elérésének kiszámítására, valamint az ezekkel a célértékekkel kapcsolatban az illetékes hatóság felé történő jelentéstételre vonatkozó szabályokat. A Bizottság 2028. december 31-ig végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben megállapítja a 26. cikkben meghatározott célértékekre vonatkozó részletes számítási szabályokat és módszertant.

Az *V. fejezet (29. cikk)* rögzíti, hogy 2025. december 31-re a könnyű műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználása legfeljebb 40 ilyen tasak lehet. A tagállamok kizárhatják a célérték teljesítésének kötelezettsége alól a nagyon könnyű műanyag hordtasakokat, amelyekre higiéniai okokból van szükség, vagy amelyek ömlesztett élelmiszerek fogyasztói csomagolásaként szolgálnak az élelmiszer-pazarlás megelőzése érdekében.

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

A csomagolás megfelelőségére vonatkozó VI. fejezet többnyire a 768/2008/EK határozatból származó egységes rendelkezéseket tartalmaz a csomagolás megfelelőségértékelésének módjára vonatkozóan. Ez az alábbiakat érinti:

- megbízható, pontos és megismételhető módszerek alkalmazása a vizsgálatokhoz, mérésekhez és számításokhoz (30. cikk),
- a megfelelőség vélelmezését előíró harmonizált szabványok (31. cikk),
- a Bizottság azon lehetősége, hogy harmonizált szabványok hiányában közös műszaki előírásokat fogadjon el (32. cikk),
- a megfelelőségértékelési eljárás (33. cikk), valamint
- az EU-megfelelőségi nyilatkozat (34. cikk).

A VII. fejezet a csomagolás és a csomagolási hulladék kezelésére vonatkozik.

A 35. cikk előírja, hogy a tagállamoknak ki kell jelölniük egy illetékes hatóságot a 26–29. cikkekből és a VII. fejezetből eredő kötelezettségek végrehajtására és érvényesítésére.

A 36. cikk a korai előrejelző jelentésről szól, amelyet a Bizottságnak kell elkészítenie az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve, a 38. és 46. cikkben meghatározott célértékek elérése terén tett előrelépésre vonatkozóan.

A 37. cikk előírja a tagállamok számára, hogy hulladékgazdálkodási terveikbe illesszenek be egy fejezetet a csomagolás és a csomagolási hulladék kezeléséről, a 2008/98/EK irányelv 28. cikkében foglalt követelménnyel összhangban.

A 38. cikk előírja a tagállamok számára, hogy a 2018. évi egy főre jutó csomagolási hulladék mennyiségéhez képest fokozatosan csökkentsék az egy főre jutó csomagolási hulladék mennyiségét 2030-ig 5 %-kal, 2035-ig 10 %-kal és 2040-ig 15 %-kal. A tagállamok intézkedéseket – például gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – hajtanak végre annak érdekében, hogy ösztönözzék a hulladékhierarchia alkalmazását a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése és a csomagolás környezeti hatásának minimalizálása érdekében.

A 39. cikk előírja a tagállamok számára olyan nyilvántartás létrehozását, amely annak ellenőrzésére szolgál, hogy a csomagolás termelői megfelelnek-e a VII. fejezetben foglalt követelményeknek. A termelőket, a gyártói felelősségi szervezeteket – amennyiben a termelő kijelölt ilyen rendszert – vagy a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében kijelölt képviselőt be kell jegyezni annak a tagállamnak a nyilvántartásába, ahol a termelő első alkalommal bocsátja rendelkezésre a csomagolást. A nyilvántartásba nem bejegyzett termelők nem forgalmazhatnak csomagolást a tagállamokban.

A 40. cikk megállapítja, hogy azok a termelők, amelyek egy tagállam területén első alkalommal forgalmaznak csomagolást, a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikkével összhangban kiterjesztett gyártói felelősséggel tartoznak a csomagolásukért.

A 41. cikk a gyártói felelősségi szervezetekre vonatkozik. Ha több gyártói felelősségi szervezet is létezik, biztosítani kell, hogy azok az adott tagállam teljes területén teljesítsék kötelezettségeiket.

A 42. cikk előírja, hogy a termelőknek vagy a kijelölt gyártói felelősségi szervezeteknek engedélyt kell kérniük az illetékes hatóságtól.

A 43. cikk előírja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell olyan rendszerek létrehozását, amelyek lehetővé teszik az összes csomagolás és csomagolási hulladék visszaváltását és/vagy begyűjtését a fogyasztótól, más végső felhasználótól vagy a hulladékáramból.

A 44. cikk betétdíjas rendszert ír elő a legfeljebb három liter űrtartalmú egyszer használatos műanyag italpalackok, valamint a legfeljebb három liter űrtartalmú egyszer használatos fém és alumínium italosdobozok vonatkozásában. Megállapítja továbbá az e szabály alóli kivételeket. A tagállamoknak 2029. január 1-jéig biztosítaniuk kell, hogy minden betétdíjas rendszer megfeleljen a X. mellékletben meghatározott minimumkövetelményeknek. A tagállamok továbbá az üveget is bevonhatják a betétdíjas rendszerbe, és biztosítaniuk kell, hogy az egyszer használatos csomagolási formákhoz – különösen az egyszer használatos üveg italpalackokhoz – szolgáló betétdíjas rendszerek ugyanúgy elérhetőek legyenek az újrahasználatos csomagolás tekintetében is, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható.

A 45. cikk előírja a tagállamok számára, hogy hozzanak intézkedéseket az újrahasználatot lehetővé tévő rendszerek bővítésének ösztönzésére. Ilyen intézkedés lehet például betétdíjas rendszerek alkalmazása olyan csomagolás esetében, amely nem tartozik a 44. cikkben előírt betétdíjas rendszerek hatálya alá.

A 46. cikk a csomagolási hulladéokra vonatkozó újrafeldolgozási célértékeket határoz meg, amelyeket a tagállamoknak 2025. december 31-ig és 2030. december 31-ig teljesíteniük kell, és amelyek megegyeznek a 94/62/EK irányelvben foglaltakkal. Amennyiben a tagállamok későbbre halasztják a 2025-re kitűzött célértékek elérésére vonatkozó határidőket, a XI. melléklettel összhangban végrehajtási tervet kell benyújtaniuk. A Bizottság előírhatja, hogy a tagállamok vizsgálják felül a végrehajtási tervüket.

A 47. és a 48. cikk megállapítja a 46. cikk (1) bekezdésében meghatározott újrafeldolgozási célértékek elérésének a kiszámítására vonatkozó szabályokat.

A 49. cikk előírja, hogy a termelőknek vagy a gyártói felelősségi szervezeteknek információkat kell rendelkezésre bocsátaniuk az általuk valamely adott tagállam területén nyújtott csomagolás tekintetében a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére és kezelésére vonatkozóan.

Az 50. cikk a tagállamok által az egyes naptári évek tekintetében a Bizottság felé az alábbiakról benyújtott jelentésekre vonatkozik:

- az újrafeldolgozási határértékek elérése,
- a nagyon könnyű, könnyű és vastag műanyag hordtasakok felhasználása,
- a betétdíjas rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozó csomagolás gyűjtési aránya, valamint
- a forgalomba hozott csomagolás és a csomagolási formákra/típusokra vonatkozó újrafeldolgozási arányok a II. melléklet 3. részében szereplő 3. táblázatban foglaltak szerint.

Az 51. cikk meghatározza a csomagolással és a csomagoláson feltüntetendő információkkal kapcsolatos adatbázisokra vonatkozó szabályokat.

A VIII. fejezet a védintézkedési eljárásokra vonatkozik, és egységes rendelkezéseken alapul.

A IX. fejezet (57. cikk) a zöld közbeszerzéssel foglalkozik, pontosabban annak a lehetőségét írja le, hogy a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a közbeszerzési szerződésekre irányadó követelmények (pl. műszaki előírások, kiválasztási kritériumok, odaítélési szempontok stb.) megállapítása céljából, az e rendeletben foglalt fenntarthatósági követelmények alapján.

A X. fejezet a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokról (58. cikk) és a végrehajtási jogi aktusokról (59. cikk) szóló egy-egy cikket tartalmazó szabványos fejezet.

A *XI. fejezet* az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításait tartalmazza.

A *XII. fejezet* a záró rendelkezésekről szóló szabványos fejezet, a szankciókra (62. cikk), a rendelet 8 évvel az elfogadását követően esedékes értékelésének elvégzésére (63. cikk), valamint a hatályon kívül helyezési és átmeneti rendelkezésekre (64. cikk) vonatkozó egy-egy cikkel.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) A termékeket csomagolni kell, mert a csomagolás megvédi őket, és könnyen szállíthatóvá teszi őket a gyártás helyétől a felhasználás vagy fogyasztás helyéig. A csomagolás belső piacát gátló akadályok felszámolása kulcsfontosságú a termékek belső piacának működéséhez. A széttagolt szabályok és a homályos követelmények többletköltségeket rónak a gazdasági szereplőkre.
- (2) Emellett a csomagoláshoz nagy mennyiségű primer anyagot használnak fel (az Unióban felhasznált műanyagok 40 %-a és a felhasznált papír 50 %-a csomagolás céljából kerül felhasználásra), és az a települési szilárd hulladék 36 %-át teszi ki³. A keletkező csomagolás magas és folyamatosan növekvő szintje, továbbá az újrahasználat alacsony szintje és a szegényes újrafeldolgozás jelentős akadályokat gördít az alacsony szén-dioxid-kibocsátású körforgásos gazdaság megvalósítása elé. Ezért e rendeletnek a csomagolás teljes életciklusára vonatkozóan szabályokat kell megállapítania, amelyek a nemzeti intézkedések harmonizálása révén hozzájárulnak

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ Eurostat: Csomagolási hulladékra vonatkozó statisztikák: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Packaging_waste_statistics

a belső piac hatékony működéséhez, miközben megelőzik és csökkentik a csomagolás és a csomagolási hulladék által a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat. A hulladékhierarchiával összhangban álló intézkedésekkel a rendelet hozzájárul a körforgásos gazdaságra való átálláshoz.

- (3) Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve⁴ követelményeket állapít meg a tagállamok számára a csomagolásra vonatkozóan, így például olyan alapvető követelményeket, amelyek a csomagolás összetételére, újrahasználható és hasznosítható jellegére, valamint a hasznosítási és újrafeldolgozási célértékekre vonatkoznak.
- (4) 2014-ben a 94/62/EK irányelvvel kapcsolatban végzett célravezetőségi vizsgálat⁵ javasolta a csomagolás jobb környezeti teljesítményének eléréséhez szolgáló kulcsfontosságú eszköznek tekintett alapvető követelmények kiigazítását, hogy azok „konkrétabbak és könnyebben végrehajthatók”, továbbá szigorúbbak legyenek.
- (5) A zöld megállapodással⁶ összhangban a körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv⁷ kötelezettséget vállal a csomagolásra vonatkozó alapvető követelmények megerősítésére annak érdekében, hogy 2030-ra minden csomagolás újrahasználható vagy újrafeldolgozható legyen, valamint arra, hogy más intézkedéseket is fontolóra vesznek a (túl)csomagolás és a csomagolási hulladék csökkentése, a csomagolás újrahasznosítást megkönnyítő kialakításának és újrafeldolgozhatóságának előmozdítása, a csomagolóanyagok összetettségének csökkentése, valamint a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó követelmények bevezetése érdekében. Arra kötelezi a Bizottságot, hogy értékelje az uniós szintű címkézés megvalósíthatóságát, ami megkönnyíti a csomagolási hulladék forrásnál történő helyes elkülönítését.
- (6) A műanyag csomagolás a legnagyobb mértékben karbonintenzív anyag, és a fosszilis tüzelőanyagok felhasználását tekintve a műanyag hulladék újrafeldolgozása körülbelül ötször jobb, mint az energetikai hasznosítással történő égetés⁸. Amint az a műanyagokkal kapcsolatos uniós stratégiában⁹ is szerepel, a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv is kötelezettséget vállal az újrafeldolgozott műanyagok felhasználásának növelésére és a műanyagok fenntarthatóbb használatának előmozdítására. Az uniós költségvetés és a saját források rendszere hozzájárul a

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

⁵ Európai Bizottság: A hulladékamról szóló öt irányelv utólagos értékelése, 2014 – SWD(2014) 209.

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=COM:2020:98:FIN&WT.mc_id=Twitter

⁸ Amadei A., Ardente F., Garcia-Gutierrez P., Klenert D., Nessi S., Tonini D., Tosches D., Saveyn H.: *Environmental and economic assessment of plastic waste recycling. Mechanical, physical and chemical recycling technologies* [A műanyag hulladék újrafeldolgozásának környezeti és gazdasági értékelése; Mechanikai, fizikai és kémiai újrafeldolgozási technológiák], 2022, közzététel folyamatban.

⁹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia, COM(2018) 28 final.

műanyag csomagolási hulladékból származó szennyezés csökkentéséhez¹⁰. 2021. január 1-jétől az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2020. december 14-i (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat olyan nemzeti hozzájárulást vezetett be, amely az egyes tagállamokban nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék mennyiségével arányos. Ez a saját forrás az egyszer használatos műanyagtermékek fogyasztásának csökkentésére, az újrafeldolgozás előmozdítására és a körforgásos gazdaság fellendítésére irányuló ösztönzők részét képezi.

- (7) A Tanács a 2020. decemberi következtetéseiben¹¹ hangsúlyozta, hogy a 94/62/EK irányelv felülvizsgálata során a rendelkezéseket úgy kell aktualizálni és megállapítani, hogy azok konkrétabbak, hatékonyabbak és könnyebben végrehajthatók legyenek, hogy elő lehessen mozdítani a fenntartható csomagolás elterjedését a belső piacon, és minimalizálni lehessen a csomagolás összetettségét a gazdaságilag megvalósítható megoldások elősegítése, az újrahasználatosság és az újrafeldolgozhatóság javítása, valamint a csomagolóanyagokban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagok minimalizálása érdekében, különös tekintettel az élelmiszer-csomagolóanyagokra, továbbá a csomagolás címkézése során a fogyasztókat könnyen érthetően kell tájékoztatni a csomagolás újrafeldolgozhatóságáról és arról, hogy a válogatás és az újrafeldolgozás megkönnyítése érdekében hol kell megválni az ilyen hulladéktól.
- (8) A körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési tervről szóló, 2021. február 10-i európai parlamenti állásfoglalás¹² megismételte azt a célkitűzést, hogy 2030-ig minden csomagolásnak újrahasználatosnak vagy gazdaságilag életképes módon újrafeldolgozhatónak kell lennie, és felszólította a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot, amely hulladékcsökkentési intézkedéseket és célértékeket, valamint ambiciózus alapvető követelményeket tartalmaz a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelvben a túlzott csomagolás csökkentése – az e-kereskedelemben is –, a csomagolás újrafeldolgozhatóságának javítása és összetettségének minimalizálása, az újrafeldolgozott tartalom növelése, a veszélyes és káros anyagok fokozatos kivezetése, valamint az újrahasználat előmozdítása érdekében.
- (9) Ez a rendelet kiegészíti a [fenntartható termékek környezettudatos tervezéséről szóló] rendeletet¹³, amely nem foglalkozik a csomagolással mint külön termék kategóriával. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy bizonyos termékek tekintetében a [fenntartható termékek környezettudatos tervezéséről szóló] rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok további vagy részletesebb követelményeket állapíthatnak meg azok csomagolására vonatkozóan, különösen a csomagolás

¹⁰ A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/hu/pdf>

¹² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_HU.html

¹³ https://commission.europa.eu/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/sustainable-products/ecodesign-sustainable-products_hu

minimalizálásával kapcsolatban, amennyiben a termékek tervezése vagy újratervezése kisebb környezeti hatással járó csomagolást eredményezhet.

- (10) Ezt a rendeletet az Unióban forgalomba hozott valamennyi csomagolásra és minden csomagolási hulladékra alkalmazni kell, függetlenül a csomagolás típusától és a felhasznált anyagtól. A jogi egyértelműség érdekében a csomagolás fogalmának a korábbi 94/62/EK irányelv szerinti meghatározását a lényeg megváltoztatása nélkül át kell alakítani. A fogyasztói csomagolást, a gyűjtőcsomagolást és a szállítási csomagolást külön-külön meg kell határozni, elkerülve a terminológia megkettőzését. Következésképpen a fogyasztói csomagolás elsődleges csomagolásnak, a gyűjtőcsomagolás másodlagos csomagolásnak, a szállítási csomagolás pedig harmadlagos csomagolásnak felel meg.
- (11) Az a tétel, amely a termék szerves részét képezi, és amely a termék tárolásához, megtámasztásához vagy megóvásához szükséges annak teljes élettartama alatt, és amelynek esetében valamennyi elem együttes felhasználásra, elfogyasztásra vagy ártalmatlanításra szolgál, nem tekinthető csomagolásnak, mivel funkciója szervesen kapcsolódik ahhoz, hogy a termék részét képezi. Tekintettel azonban az ártalmatlanítással kapcsolatos fogyasztói magatartásra a tea- és kávétasakok, valamint a kávé- vagy teakészítő rendszerek egyadagos egységei vonatkozásában, amelyekről a gyakorlatban a termékmaradvánnyal együtt válnak meg, ami a komposztálható és újrafeldolgozható anyagáramok szennyeződéséhez vezet, ezeket a konkrét tételeket csomagolásként kell kezelni. Ez összhangban van a biohulladék elkülönített gyűjtésének fokozására irányuló célkitűzéssel, amint azt a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ 22. cikke előírja. Továbbá az életciklus végi pénzügyi és üzemeltetési kötelezettségek koherenciájának biztosítása érdekében a kávé- vagy teakészítő rendszerek egyadagos egységeit is – amelyek a kávé vagy tea tárolásához szükségesek – csomagolásként kell kezelni.
- (12) A 2008/98/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott hulladékhierarchiával összhangban, valamint a legjobb általános környezeti eredmény elérését célzó életciklus-szemlélettel összhangban az e rendeletben előírt intézkedések célja a forgalomba hozott csomagolás mennyiségének csökkentése annak térfogatát és tömegét illetően, valamint a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése, különösen a csomagolás minimalizálása, a felesleges csomagolás elkerülése és a csomagolás fokozott újrahasználata révén. Ezen túlmenően az intézkedések célja az újrafeldolgozott tartalom fokozott felhasználása a csomagolásban – különösen a műanyag csomagolásban, ahol nagyon alacsony szintű az újrafeldolgozott tartalom –, továbbá magasabb újrafeldolgozási arányok elérése minden csomagolás esetében, és a keletkező másodlagos nyersanyagok kiváló minőségének biztosítása, a hasznosítás és a végső ártalmatlanítás egyéb formáinak visszaszorítása mellett.
- (13) A csomagolást úgy kell megtervezni, gyártani és forgalmazni, hogy lehetőség legyen annak újrahasználatára vagy magas színvonalú újrafeldolgozására, valamint hogy az

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

a lehető legkisebb hatást gyakorolja a környezetre a teljes életciklusa során, továbbá azon termékek életciklusa során, amelyekhez a csomagolást tervezték.

- (14) A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv¹⁵ és a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia¹⁶ célkitűzéseivel összhangban, továbbá a vegyi anyagok teljes életciklusuk során történő megfelelő kezelésének, valamint a toxikus anyagoktól mentes és körforgásos gazdaságra való átállásnak a biztosítása érdekében, figyelembe véve a csomagolás jelentőségét a mindennapi életben, e rendeletnek foglalkoznia kell az emberi egészségre és a környezetre, valamint a tágabb értelemben vett fenntarthatósági teljesítményre – többek között a körforgásosságra – gyakorolt hatásokkal, amelyek az aggodalomra okot adó anyagok által a csomagolás teljes életciklusára – a gyártástól a felhasználásig és az életciklus végéig, beleértve a hulladék kezelését is – gyakorolt hatásokból erednek.
- (15) Figyelembe véve a tudományos és technológiai fejlődést, a csomagolást úgy kell megtervezni és gyártani, hogy annak összetételében korlátozni kell bizonyos nehézfémek és más, aggodalomra okot adó anyagok jelenlétét. Amint az a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiában is szerepel, az aggodalomra okot adó anyagokat minimálisra kell csökkenteni és helyettesíteni kell amennyire csak lehet, a legkárosabb vegyi anyagokat pedig fokozatosan meg kell szüntetni, különösen a fogyasztási cikkekben. Ennek megfelelően minimálisra kell csökkenteni az aggodalomra okot adó anyagok jelenlétét bármilyen csomagolóanyag összetevői vagy csomagolás alkotóelemei között annak biztosítása érdekében, hogy a csomagolás, valamint a csomagolásból újrafeldolgozott anyagok ne gyakoroljanak káros hatást az emberi egészségre vagy a környezetre a teljes életciklusuk során.
- (16) A levegőre, a vízre és a talajra vonatkozó szennyezőanyag-mentességi cselekvési tervvel¹⁷ összhangban az uniós szakpolitikáknak azon az elven kell alapulniuk, hogy a forrásnál kell megelőző intézkedéseket tenni. A Bizottság a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiában hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁸ és az 1272/2008/EK európai

¹⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv, COM(2020) 98 final.

¹⁶ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért, COM(2020) 667 final.

¹⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára Uniós cselekvési terv: „Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé”, COM(2021) 400 final.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyiügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁹ mint a vegyi anyagok uniós szabályozásának sarokköveit, továbbá azokat a vegyi anyagok értékelésére és kezelésére vonatkozó koherens megközelítésekkel kell kiegészíteni a meglévő ágazati jogszabályokban. A csomagolásban vagy a csomagolás összetevőiben jelen lévő anyagok ezért már a forrásnál korlátozás alá esnek, és azokkal elsősorban az 1907/2006/EK rendelet foglalkozik a VIII. cím alatt meghatározott szabályokkal és eljárásokkal összhangban, az emberi egészség és a környezet védelme érdekében, az anyag életciklusának valamennyi szakaszában, beleértve a hulladék állapotot is. Ennélfogva emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet rendelkezései olyan korlátozások elfogadására vagy módosítására alkalmazandók, amelyek a csomagolás vagy a csomagolási összetevők előállítása céljából gyártott vagy előállítása során felhasznált anyagokra, valamint a csomagolásban vagy a csomagolási összetevőkben jelen lévő anyagok forgalomba hozatalára vonatkoznak. Az 1935/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁰ hatálya alá tartozó csomagolás tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet a csomagolt élelmiszerek fogyasztóinak magas szintű védelmét hivatott biztosítani.

- (17) Az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében meghatározott korlátozásokon és – az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő csomagolás esetében – az 1935/2004/EK rendelet rendelkezésein túlmenően a következetesség érdekében helyénvaló fenntartani a csomagolásban vagy a csomagolás összetevőiben jelen lévő ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm szintjére vonatkozó jelenlegi korlátozásokat.
- (18) A csomagolásban vagy a csomagolás összetevőiben jelen lévő ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm koncentrációira vonatkozó mentességeket a 94/62/EK irányelv alapján elfogadott 2001/171/EK bizottsági határozat²¹ és 2009/292/EK bizottsági határozat²² állapítja meg, és azokat e rendelet értelmében is fenn kell tartani. Azonban ezek módosítása vagy hatályon kívül helyezése érdekében, valamint – adott esetben – a csomagolásban vagy a csomagolási összetevőkben jelen lévő ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm koncentrációira vonatkozó követelmények alóli mentességek meghatározása érdekében, vagy az ezekre a fémekre vonatkozó, e rendeletben szereplő koncentrációs határérték módosítása

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1935/2004/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról, valamint a 80/590/EGK és a 89/109/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.).

²¹ A Bizottság 2001/171/EK határozata (2001. február 19.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban az üvegcsomagolásra vonatkozó eltérés feltételeinek meghatározásáról (HL L 62., 2001.3.2., 20. o.).

²² A Bizottság 2009/292/EK határozata (2009. március 24.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott nehézfém-koncentráció határértéktől a műanyag rekeszek és a műanyag raklapok esetében való eltérés feltételeinek meghatározásáról (HL L 79., 2009.3.25., 44. o.).

érdekében, hogy hozzáigazítsák azt a műszaki és tudományos fejlődéshez, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el.

- (19) Ez a rendelet nem teheti lehetővé az anyagok kémiai biztonsági vagy élelmiszer-biztonsági okokból történő korlátozását – kivéve az ólomra, a kadmiumra, a higanyra és a hat vegyértékű krómra vonatkozó korlátozásokat, amelyeket a 94/62/EK irányelv alapján már megállapítottak, és amelyekkel e rendelet keretében továbbra is foglalkozni kell –, tekintettel arra, hogy az ilyen korlátozásokra más uniós jogszabályok hatálya is kiterjed. Ugyanakkor lehetővé kell tennie a csomagolásban és a csomagolási összetevőkben jelen lévő vagy azok gyártási folyamatai során felhasznált azon anyagok korlátozását – elsősorban nem kémiai vagy élelmiszer-biztonsági okokból –, amelyek kedvezőtlenül hatnak a csomagolás fenntarthatóságára, különösen annak körforgásos jellegére, újrahasználatára vagy újrafeldolgozására.
- (20) A csomagolásnak a csomagolási hulladékká válást követő újrahasznosítást megkönnyítő kialakítása az egyik leghatékonyabb intézkedés a csomagolás körforgásos jellegének javítására, valamint a csomagolás újrafeldolgozási arányának és az újrafeldolgozott tartalom csomagolásban való felhasználásának növelésére. A csomagolás újrahasznosítást megkönnyítő kialakítására vonatkozó kritériumait már számos csomagolási forma tekintetében meghatározták önkéntes iparági rendszerek keretében, illetve néhány tagállam esetében a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak differenciálása céljából. A belső piacot korlátozó tényezők megszüntetése és az iparág számára egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében, továbbá a csomagolás fenntarthatóságának ösztönzése céljából fontos a csomagolás újrafeldolgozhatóságára vonatkozó kötelező követelmények megállapítása a csomagolás újrafeldolgozhatóságának értékelésére vonatkozó kritériumok és módszertan harmonizálásával, az újrahasznosítást megkönnyítő kialakításra vonatkozó, uniós szintű módszertan alapján. A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben meghatározott célkitűzés elérése érdekében, miszerint 2030-ig minden csomagolásnak újrahasználatonak vagy gazdaságilag életképes módon újrafeldolgozhatónak kell lennie, meg kell állapítani a csomagolás újrafeldolgozhatósági teljesítményének fokozatait a II. mellékletben felsorolt csomagoláskategóriák tekintetében, az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumai alapján. Ezeket azonban a csomagolásnak csak 2030. január 1-jétől kell teljesítenie, hogy a gazdasági szereplőknek elegendő idejük legyen az alkalmazkodáshoz.
- (21) Mivel az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás értékelése önmagában nem biztosítja a csomagolás újrafeldolgozását a gyakorlatban, egységes módszertant és kritériumokat kell megállapítani a csomagolás gyakorlatban való újrafeldolgozhatóságának értékelésére, a legkorszerűbb szelektív gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási folyamatok és az Unióban ténylegesen rendelkezésre álló infrastruktúra alapján. A tagállamok és adott esetben a gazdasági szereplők kapcsolódó jelentéseinek támogatniuk kell a nagy léptékű újrafeldolgozhatóság küszöbértékeinek megállapítását, és ennek alapján naprakészé kell tenni az újrafeldolgozhatósági teljesítmény fokozatait az egyes csomagolóanyagok és csomagoláskategóriák tekintetében.
- (22) A csomagolás újrahasznosítását megkönnyítő kialakításra vonatkozó harmonizált szabályok megállapítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy

meghatározza a csomagolás újrahasznosítást megkönnyítő kialakításának részletes kritériumait csomagolóanyagokként és csomagoláskategóriáinként, valamint a csomagolás nagy léptékű újrafeldolgozhatóságának értékelésére vonatkozó kritériumokat, az e rendeletben nem felsorolt csomagoláskategóriák tekintetében is. Annak érdekében, hogy a gazdasági szereplőknek és a tagállamoknak elegendő idejük legyen a „nagy léptékű” újrafeldolgozás módszertanának kidolgozásához szükséges adatok összegyűjtésére és jelentésére, a gyártóknak 2035-től kezdve biztosítaniuk kell a csomagolás nagy léptékű újrafeldolgozását. Ennek során biztosítani kell, hogy a csomagolás megfeleljen az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumainak, és hogy a gyakorlatban is sor kerüljön annak újrafeldolgozására a legkorszerűbb szelektív gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárások szerint.

- (23) A csomagolás terén az innováció ösztönzése érdekében helyénvaló lehetővé tenni, hogy az olyan csomagolás, amely a csomagolás alapvető funkciójának jelentős javulását eredményező innovatív jellemzőkkel rendelkezik és bizonyítható környezeti előnyökkel jár, további, öt évre korlátozott időt kapjon az újrafeldolgozhatósági követelmények teljesítésére. Az innovatív jellemzőket ismertetni kell a csomagolást kísérő műszaki dokumentációban.
- (24) Az emberek és az állatok egészségének és biztonságának védelme érdekében, a csomagolt termékek jellege és a kapcsolódó követelmények miatt helyénvaló, hogy az újrafeldolgozhatósági követelmények ne legyenek alkalmazandók a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²³ 1. cikkében és az (EU) 2019/6 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁴ 4. cikkének 25. pontjában meghatározott közvetlen csomagolásokra, amelyek közvetlenül érintkeznek a gyógyszerrel, valamint az (EU) 2017/745 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny orvostechnikai eszközök és az (EU) 2017/746 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök műanyag csomagolására. Ezek a mentességek 2035. január 1-jéig alkalmazandók.
- (25) Egyes tagállamok intézkedéseket hoznak a csomagolás újrafeldolgozhatóságának ösztönzésére a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak differenciálása révén; az ilyen nemzeti szintű kezdeményezések szabályozási bizonytalanságot teremthetnek a gazdasági szereplők számára, különösen, ha több tagállamban értékesítenek

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/6 rendelete (2018. december 11.) az állatgyógyászati készítményekről és a 2001/82/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 43. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechnikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.).

csomagolást. Ugyanakkor a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak differenciálása hatékony gazdasági eszköz a fenntarthatóbb csomagolástervezés ösztönzésére, ami jobb újrafeldolgozható csomagolást eredményez, miközben javítja a belső piac működését. Ezért harmonizálni kell a kiterjesztett gyártói felelősségi díjaknak az újrafeldolgozhatóság értékelése során megszerzett újrafeldolgozhatósági teljesítményszint alapján történő differenciálására vonatkozó kritériumokat, e díjak tényleges összegének meghatározása nélkül. Mivel a kritériumoknak kapcsolódniuk kell a csomagolás újrafeldolgozhatóságára vonatkozó kritériumokhoz, helyénvaló, hogy a Bizottság felhatalmazást kapjon arra, hogy ilyen harmonizált kritériumokat fogadjon el, és ezzel egyidejűleg meghatározza a csomagolás újrahasznosítást megkönnyítő kialakításának részletes kritériumait az egyes csomagoláskategóriák tekintetében.

- (26) A csomagolás körforgásos jellegének biztosítása érdekében a csomagolást úgy kell megtervezni és gyártani, hogy lehetőség legyen a primer anyagok újrafeldolgozott anyagokkal való fokozott helyettesítésére. Az újrafeldolgozott anyagok fokozott használata támogatja a körforgásos gazdaság fejlődését az újrafeldolgozott anyagok jól működő piaci révén, csökkenti az elsődleges nyersanyagok használatához kapcsolódó költségeket, függőségeket és kedvezőtlen környezeti hatásokat, és lehetővé teszi az anyagok erőforrás-hatékonyabb felhasználását. A különböző csomagolóanyagokat tekintve a műanyag csomagolás terén a legalacsonyabb szintű az újrafeldolgozott anyagok felhasználása. E problémák legmegfelelőbb kezelése érdekében növelni kell az újrafeldolgozott műanyagok felhasználását úgy, hogy kötelező célértékeket állapítsanak meg a műanyag csomagolásban lévő újrafeldolgozott tartalomra vonatkozóan a különböző műanyag csomagolási alkalmazások érintkezéssel szembeni érzékenységtől²⁷ függően, és biztosítják, hogy

²⁷ Érintkezésre érzékeny termék csomagolása a következő rendeletek, illetve irányelvek hatálya alá tartozó termékek műanyag csomagolását jelenti: az Európai Parlament és a Tanács 1831/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.) a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról (HL L 268., 2003.10.18., 29. o.), az Európai Parlament és a Tanács 1935/2004/EK rendelete (2004. október 27.) az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokról és tárgyokról (HL L 338., 2004.11.13., 4. o.), az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.), az Európai Parlament és a Tanács 1223/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a kozmetikai termékekről (átdolgozás) (HL L 342., 2009.12.22., 59. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/745 rendelete (2017. április 5.) az orvostechnikai eszközökről, a 2001/83/EK irányelv, a 178/2002/EK rendelet és az 1223/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 90/385/EGK és a 93/42/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 1. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/746 rendelete (2017. április 5.) az in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközökről, valamint a 98/79/EK irányelv és a 2010/227/EU bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 117., 2017.5.5., 176. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/4 rendelete (2018. december 11.) a gyógyszeres takarmányok előállításáról, forgalomba hozataláról és felhasználásáról, a 183/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 90/167/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4., 2019.1.7., 1. o.), az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/6 rendelete (2018. december 11.) az állatgyógyászati készítményekről és a 2001/82/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 4.,

a célértékek 2030-ra kötelező erejűvé váljanak. A csomagolás körforgásos jellegének fokozatos biztosítása érdekében 2040-től kezdve magasabb célértékeket kell alkalmazni.

- (27) Egyértelművé kell tenni, hogy a fa pépesítése során keletkező papíryanag nem tartozik a műanyag 3. cikk 43. pontja szerinti fogalommeghatározásába.
- (28) Az emberek és az állatok egészsége magas szintű védelmének az uniós jogszabályokban foglalt követelményekkel összhangban történő biztosítása, továbbá az ellátás biztonságát, valamint a gyógyszerek és orvostechnikai eszközök biztonságát fenyegető kockázatok elkerülése érdekében helyénvaló rendelkezni a műanyag csomagolás minimális újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó kötelezettség alóli kivételről a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 23. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 25. pontjában meghatározott közvetlen csomagolás, valamint az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny orvostechnikai eszközök és az (EU) 2017/746 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny in vitro diagnosztikai orvostechnikai eszközök csomagolása tekintetében. Ezt a kivételt a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 24. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 26. pontjában meghatározott, emberi felhasználásra szánt gyógyszerek és állatgyógyászati készítmények külső csomagolására is alkalmazni kell azokban az esetekben, amikor a gyógyszer minőségének megőrzése érdekében annak meg kell felelnie bizonyos követelményeknek.
- (29) A belső piacot korlátozó tényezők megszüntetése és a kötelezettségek hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy az egyes csomagolási egységek műanyag része egy bizonyos minimális százalékos arányban tartalmazzon fogyasztás utáni műanyag hulladékból visszanyert újrafeldolgozott tartalmat.
- (30) A gazdasági szereplőket ösztönözni kell arra, hogy növeljék a csomagolás műanyag részének újrafeldolgozott tartalmát. Ennek eléréséhez a legmegfelelőbb eszköz a kiterjesztett gyártói felelősségi díjak differenciálásának biztosítása a csomagolás újrafeldolgozott tartalmának százalékos aránya alapján. A díj differenciálásának az ilyen csomagolásban található újrafeldolgozott tartalom kiszámítására és ellenőrzésére vonatkozó közös szabályokon kell alapulnia.
- (31) A fogyasztás utáni műanyag hulladékból visszanyert újrafeldolgozott tartalom – csomagolásban jelen lévő fogyasztás utáni műanyag hulladék egységére vetített – arányának a kiszámítására és ellenőrzésére, valamint a műszaki dokumentáció formátumának meghatározására vonatkozó szabályok egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra,

2019.1.7., 43. o.), az Európai Parlament és a Tanács 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről (HL L 311., 2001.11.28., 67. o.), valamint az Európai Parlament és a Tanács 2008/68/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.).

hogy végrehajtási rendelkezéseket fogadjon el a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁸ 5. cikkével összhangban.

- (32) A műanyag csomagolást illetően, kivéve, ha az polietilén-tereftalátból (PET) készült, indokolt – az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó követelmények alkalmazásának kezdőnapja előtt kellő időben – újraértékelni az ilyen műanyag csomagolás tekintetében rendelkezésre álló megfelelő újrafeldolgozási technológiákat, a vonatkozó uniós szabályok szerinti engedélyezés állapota és az ilyen technológia gyakorlati alkalmazása tekintetében is. Az ilyen értékelés alapján szükség lehet az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó követelményektől való eltérésekre az érintkezésre érzékeny termékek bizonyos műanyag csomagolásainak esetében, illetve az eltérések felülvizsgálatára. Ennek érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el.
- (33) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a műanyag csomagolás kötelező újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó célértékek ideiglenes módosítása céljából, azoknak a kockázatoknak a figyelembevételére érdekében, amelyek bizonyos, újrafeldolgozásra szánt műanyag hulladékok esetleges elégtelen kínálatához kapcsolódnak, ami túlzottan magas árakhoz vagy az egészségre, a biztonságra és a környezetre gyakorolt káros hatásokhoz vezethet. Egy ilyen, felhatalmazáson alapuló jogi aktus indokoltságának értékelése során a Bizottságnak meg kell vizsgálnia a természetes és jogi személyek által benyújtott, megfelelően megindokolt kérelmeket.
- (34) A műanyagtól eltérő anyagok, például az üveg vagy az alumínium esetében nyilvánvaló az a tendencia, hogy az elsődleges nyersanyagot újrafeldolgozott anyagokkal váltják fel, és ez a tendencia várhatóan folytatódni fog a jogi és a gazdasági környezet fejlődése, valamint a fogyasztók elvárásai miatt. Mindazonáltal a Bizottságnak szorosan nyomon kell követnie az újrafeldolgozott tartalom felhasználását a nem műanyagból készült csomagolóanyagokban, és értékelnie kell, hogy helyénvaló-e további intézkedéseket – többek között célértékek meghatározását – javasolni, amelyek célja az újrafeldolgozott tartalom használatának növelése a nem műanyagból készült csomagolásban.
- (35) A biohulladék-áram gyakran hagyományos műanyagokkal szennyezett, az anyag-újrafeldolgozási áramok pedig sokszor komposztálható műanyagokkal szennyezettek. Ez a keresztszennyeződés erőforrás-pazarláshoz és alacsonyabb minőségű másodlagos nyersanyagokhoz vezet, és azt a forrásnál meg kell akadályozni. Mivel a komposztálható műanyag csomagolás megfelelő ártalmatlanítási módja egyre zavarosabbá válik a fogyasztók számára, indokolt és szükséges a komposztálható műanyag csomagolás használatára vonatkozó egyértelmű és közös szabályok megállapítása, amelyek csak akkor írják elő azok használatát, ha az egyértelmű előnyökkel jár a környezetre vagy az emberi

²⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

egészségre nézve. Ez különösen abban az esetben érvényes, amikor a komposztálható csomagolás segíti a biohulladék gyűjtését vagy ártalmatlanítását.

- (36) A biológiailag lebomló műanyag polimerekből készült csomagolási alkalmazások korlátozott köre esetében kimutatható környezeti előnnyel jár a komposztálható csomagolás használata, ami ellenőrzött körülmények között kerül be a komposztáló üzemekbe, köztük az anaerob lebontást végző létesítményekbe. Továbbá, amennyiben egy tagállamban rendelkezésre állnak megfelelő hulladékgyűjtési rendszerek és hulladékkezelési infrastruktúrák, szükség van bizonyos korlátozott mértékű rugalmasságra annak eldöntése során, hogy a területükön előírják-e komposztálható műanyagok könnyű műanyag hordtasakokban való felhasználását. Annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek a félreértések a fogyasztók körében a helyes ártalmatlanítással kapcsolatban, továbbá figyelembe véve a szén-dioxid-kibocsátás körforgásosságának környezeti előnyét, minden egyéb műanyag csomagolásnak anyag-újrafeldolgozásra kell kerülnie, és az ilyen csomagolás kialakításának biztosítania kell, hogy az ne befolyásolja más hulladékok újrafeldolgozhatóságát.
- (37) Amennyiben indokolt és helyénvaló a komposztálható műanyagok ártalmatlanítását befolyásoló technológiai és szabályozási fejlemények fényében, valamint azon meghatározott feltételek mellett, amelyek biztosítják, hogy az ilyen anyagok használata jótékony hatással van a környezetre és az emberi egészségre, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el a komposztálható csomagolások jegyzékének módosítása vagy kibővítése céljából.
- (38) A komposztálható csomagolásra vonatkozó követelményeknek való megfelelés értékelésének megkönnyítése érdekében azon komposztálható csomagolások esetében, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁹ összhangban elfogadott harmonizált szabványoknak, az említett követelmények részletes műszaki előírásai céljából vélelmezni kell a megfelelést, és a legújabb tudományos és technológiai fejleményekkel összhangban figyelembe kell venni azokat a paramétereket – köztük a komposztálási időket és a szennyeződés megengedett szintjeit –, amelyek tükrözik a biohulladék-kezelő létesítmények tényleges körülményeit, beleértve az anaerob lebontási folyamatokat is.
- (39) Emlékeztetni kell arra, hogy az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő anyagnak minősülő komposztálható csomagolásnak minden esetben meg kell felelnie az 1935/2004/EK rendeletben meghatározott követelményeknek.
- (40) A csomagolást úgy kell megtervezni, hogy térfogata és tömege a lehető legkisebb legyen, ugyanakkor pedig megőrizze a csomagolási funkciók ellátására való

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1025/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről, EGT-vonatkozású szöveg (HL L 316., 2012.11.14., 12. o.).

képességét. A csomagolás gyártójának az e rendelet IV. mellékletében felsorolt teljesítménykritériumok alapján értékelnie kell a csomagolást. Tekintettel e rendelet azon célkitűzésére, hogy csökkentse a csomagolás és a csomagolási hulladék keletkezését, és javítsa a csomagolás körforgásos jellegét a belső piacon, helyénvaló tovább pontosítani és szigorítani a meglévő kritériumokat. Ezért módosítani kell a csomagolás teljesítményére vonatkozó kritériumok jegyzékét, amit a meglévő EN 13428:2000 harmonizált szabvány³⁰ tartalmaz. Bár a forgalmazás és a fogyasztói elfogadottság továbbra is fontos szempont a csomagolás tervezése során, azok nem képezhetik részét olyan teljesítménykritériumoknak, amelyek már önmagukban indokolttá teszik a csomagolás tömegének és térfogatának növelését. Ez azonban nem veszélyeztetheti a kulturális örökség és a hagyományos know-how védelmére irányuló uniós célkitűzés részeként a földrajzi jelzések uniós oltalmi rendszere keretében bejegyzett és oltalom alatt álló kézműves és ipari termékekre, valamint élelmiszerekre és mezőgazdasági termékekre vonatkozó termékleírásokat. Másrészt az újrafeldolgozhatóság, az újrafeldolgozott tartalom felhasználása és az újrahasználat indokolttá teheti a csomagolás tömegének vagy térfogatának növelését, és azokat fel kell venni a teljesítménykritériumok közé. A kettős falakkal, álaljzatokkal és egyéb olyan jellemzőkkel rendelkező csomagolások, amelyek célja kizárólag az észlelt termékmennyiség növelése, nem hozhatók forgalomba, mivel nem felelnek meg a csomagolás minimalizálására vonatkozó követelménynek. Ugyanezt a szabályt kell alkalmazni a felesleges csomagolásra is, amelyre nincs szükség a csomagolás funkcionalitásának biztosításához.

- (41) A csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó követelményeknek való megfelelés érdekében különös figyelmet kell fordítani az üres tér, a gyűjtőcsomagolás és a szállítási csomagolás korlátozására, beleértve az e-kereskedelmi csomagolást is.
- (42) A csomagolás minimálisra csökkentésére vonatkozó követelményeknek való megfelelés értékelésének megkönnyítése érdekében azon csomagolások esetében, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU rendelettel összhangban elfogadott harmonizált szabványoknak, az említett követelmények részletes műszaki előírásai céljából vélelmezni kell a megfelelést, és mérhető tervezési kritériumokat kell meghatározni, ideértve adott esetben a konkrét csomagolási formák maximális tömegére vagy üres terére vonatkozó határértékeket, valamint a csomagolás minimalizálására vonatkozó követelménynek megfelelő alapértelmezett, szabványos csomagolási kialakításokat.
- (43) A csomagolás körforgásos jellegének és fenntartható használatának előmozdítása érdekében ösztönözni kell az újrahasználható csomagolást és az újrahasználati rendszereket. E célból tisztázni kell az újrahasználható csomagolás fogalmát, és biztosítani kell, hogy az ne csak a csomagolás kialakításához kapcsolódjon – amelynek lehetővé kell tennie egy bizonyos maximálási számú utat vagy forgási ciklust, valamint a biztonsági, minőségi és higiéniai követelmények fenntartását a

³⁰

Csomagolás – Külön követelmények a gyártásra és összetételre – Megelőzés anyagfelhasználás-csökkentéssel.

kiürítés, kirakodás, újratöltés vagy újrarakodás során –, hanem az e rendeletben meghatározott minimumkövetelményeknek megfelelő újrahasználati rendszerek létrehozásához is. Az újrahasználatos csomagolásra vonatkozó követelményeknek való megfelelés értékelésének megkönnyítése érdekében azon csomagolások esetében, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU rendelettel összhangban elfogadott harmonizált szabványoknak, az említett követelmények részletes műszaki előírásai céljából vélelmezni kell a megfelelést, és meg kell határozni az újrahasználatos csomagolás kritériumait és formáit, ideértve az utak vagy forgási ciklusok minimális számát, a szabványosított kialakításokat és az újrahasználati rendszerekre vonatkozó követelményeket, a higiéniai követelményekkel együtt.

- (44) Tájékoztatni kell a fogyasztókat, és lehetővé kell tenni számukra, hogy megfelelően ártalmatlanítsák a csomagolási hulladékot, beleértve a komposztálható könnyű és nagyon könnyű műanyag hordtasakokat. Ennek legmegfelelőbb módja a csomagolás anyagösszetételén alapuló harmonizált címkézési rendszer létrehozása a hulladék szétválogatásához, és e rendszer összekapcsolása a hulladéktároló edényeken elhelyezendő megfelelő címkékkel.
- (45) A fogyasztók számára a csomagolási hulladék szétválogatásának és ártalmatlanításának megkönnyítése érdekében harmonizált szimbólumokat kell bevezetni, amelyeket fel kell tüntetni a csomagoláson és a hulladéktároló edényeken is, lehetővé téve ezzel a fogyasztók számára, hogy egyeztessék a szimbólumokat, amikor ártalmatlanításra kerül sor. A szimbólumoknak lehetővé kell tenniük a megfelelő hulladékkezelést azzal, hogy tájékoztatást nyújtanak a fogyasztók számára az ilyen csomagolás komposztálási tulajdonságairól, különösen azért, hogy elkerülhető legyen a fogyasztók összezavarása azzal kapcsolatban, hogy a komposztálható csomagolás – mint olyan – nem alkalmas otthoni komposztálásra. Ennek a megközelítésnek javítania kell a csomagolási hulladék elkülönített gyűjtését, ami a csomagolási hulladék jobb minőségű újrafeldolgozásához vezet, és a csomagolási hulladék-gyűjtési rendszerek bizonyos harmonizációs szintjét kell eredményeznie a belső piacon. Szükség van továbbá a kötelező betétdíjas rendszerekhez kapcsolódó szimbólumok harmonizálására. Tekintettel arra, hogy a szállítási csomagolás gyűjtésére nem a települési hulladék gyűjtésére szolgáló rendszereken keresztül kerül sor, e szimbólumok használatát nem kell kötelezővé tenni a szállítási csomagolások esetében, az e-kereskedelmi csomagolás kivételével.
- (46) A csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó címkézést nem kell kötelezővé tenni, mivel ez az információ nem kritikus fontosságú a csomagolás életciklus végi megfelelő kezelésének biztosításához. Ugyanakkor azonban a gyártóknak teljesíteniük kell az e rendelet szerinti, újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékeket, és ezt az információt feltüntethetik a csomagoláson, hogy erről tájékoztassák a fogyasztókat. Annak biztosítása érdekében, hogy ezt az információt Unió-szerte egységes módon közöljék, harmonizálni kell az újrafeldolgozott tartalmat feltüntető címkét.
- (47) Annak érdekében, hogy a végfelhasználókat tájékoztassák az újrahasználatosságról, az újrahasználati rendszerek elérhetőségéről és az újrahasználatos csomagolás gyűjtőhelyeinek elhelyezkedéséről, az ilyen csomagoláson QR-kódot vagy más adathordozót kell feltüntetni, ami elérhetővé teszi ezeket az információkat. A QR-kódnak továbbá lehetővé kell tennie a nyomon követést, valamint az utak és forgási ciklusok kiszámítását. Ezenkívül az újrahasználatos fogyasztói csomagolást egyértelműen jelezni kell az értékesítés helyén.

- (48) Kerülni kell a címkék megsokszorozódását a csomagoláson. Ennek érdekében, amennyiben más uniós jogszabályok előírják, hogy a csomagolt termékekre vonatkozó információkat digitális formában, adathordozón keresztül kell rendelkezésre bocsátani, az e rendelet értelmében a csomagolásra vonatkozóan előírt információkat és a csomagolt termékekre vonatkozóan előírt információkat ugyanazon az adathordozón keresztül kell hozzáférhetővé tenni. Ennek az adathordozónak meg kell felelnie az e rendelet vagy más alkalmazandó uniós jogszabály szerinti követelményeknek. Különösen abban az esetben, ha a csomagolt termék a [fenntartható termékek környezettudatos tervezéséről szóló] rendelet vagy más, digitális termékútlevélet előíró uniós jogszabály hatálya alá tartozik, az ilyen digitális termékútlevélet az e rendelet szerinti releváns információk közzétételére is fel kell használni.
- (49) Az ebben a rendeletben foglalt célkitűzések megvalósításának támogatása érdekében a fogyasztókat védeni kell a csomagolás jellemzőiről és az életciklus végi megfelelő kezeléséről nyújtott félrevezető és megtévesztő információkkal szemben, ezért erre vonatkozóan e rendelet harmonizált címkéket hoz létre. Lehetővé kell tenni a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerbe tartozó csomagolások akkreditálási szimbólum alapján történő azonosítását a rendszer egész területén. Ennek a szimbólumnak világosnak és egyértelműnek kell lennie a fogyasztók, illetve a felhasználók számára a csomagolás újrafeldolgozhatóságát illetően. E tekintetben megfontolandó, hogy a Green Dot (zöld pont) szimbólum, amit néhány tagállamban annak jelzésére használnak, hogy a termelő pénzügyi hozzájárulást nyújtott a nemzeti csomagoláshasznosítási rendszerhez³¹, félrevezetheti a fogyasztókat, akik azt hihetik, hogy az ilyen szimbólummal ellátott csomagolások mindig újrafeldolgozhatók.
- (50) A címkézési követelmények végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkének megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy tovább javítsa a hulladékválogatást, megállapítsa a csomagolás anyagösszetételének digitális jelölési technológiák révén történő azonosítására vonatkozó feltételeket, valamint hogy részletes harmonizált előírásokat állapítson meg az e rendeletben a csomagolás és a hulladéktároló edények tekintetében megállapított címkézési követelményeket illetően. Ezen előírások kidolgozása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a rendelkezésre álló tudományos vagy egyéb műszaki információkat, beleértve a vonatkozó nemzetközi szabványokat is. Tekintettel az új rendszerre, a 97/129/EK bizottsági határozatot³² e rendelet hatálybalépésétől számított 42 hónap elteltével hatályon kívül kell helyezni, és annak tartalmát bele kell foglalni ebbe a végrehajtási jogi aktusba.
- (51) A gazdasági szereplőknek biztosítaniuk kell, hogy a csomagolás megfeleljen az e rendeletben foglalt követelményeknek. Az ilyen megfelelés biztosítása érdekében

³¹ <https://www.pro-e.org/the-green-dot-trademark>

³² A Bizottság határozata (1997. január 28.) a csomagolóanyagok azonosítási rendszerének a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében történő meghatározásáról (HL L 50., 1997.2.20., 28. o.).

megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a szállítói láncban elfoglalt helyük alapján, hogy biztosítsák a csomagolás belső piacon való szabad mozgását, és javítsák a csomagolás fenntarthatóságát.

- (52) Tekintettel arra, hogy a gyártó részletes ismeretekkel rendelkezik a tervezési és gyártási eljárásról, ő van a legjobb helyzetben ahhoz, hogy elvégezze az ebben a rendeletben előírt megfelelőségértékelési eljárást. Az ilyen megfelelőségértékelésnek ezért kizárólagosan a gyártó kötelezettségének kell maradnia.
- (53) Biztosítani kell, hogy a csomagolás vagy a csomagolóanyagok beszállítói a gyártó rendelkezésére bocsássák az összes információt és dokumentációt, amire a gyártónak szüksége van a csomagolás és a csomagolóanyagok megfelelőségének igazolásához. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell rendelkezésre bocsátani.
- (54) A belső piac működésének védelme érdekében biztosítani kell, hogy a harmadik országokból az uniós piacra belépő csomagolás megfeleljen ennek a rendeletnek, akár önálló csomagolásként, akár becsomagolt termékkel kerül együtt behozatalra. Különösen azt kell biztosítani, hogy a gyártók a csomagolás tekintetében lefolytassák a megfelelő megfelelőségértékelési eljárásokat. Az importőröknek ezért biztosítaniuk kell, hogy az általuk forgalomba hozott csomagolás megfeleljen az említett követelményeknek, valamint hogy a gyártók által elkészített dokumentáció vizsgálat céljából hozzáférhető legyen az illetékes nemzeti hatóságok számára.
- (55) Csomagolás forgalomba hozatalakor minden importőrnek fel kell tüntetnie a csomagoláson az importőr nevét, bejegyzett kereskedelmi nevét vagy bejegyzett védjegyét és postai címét, valamint – amennyiben van ilyen – azt az elektronikus kommunikációs eszközt, amelyen keresztül kapcsolatba lehet vele lépni. Ez alól kivételeket kell azonban biztosítani olyan esetekben, amikor a csomagolás nem teszi lehetővé az ilyen információk feltüntetését.
- (56) Mivel a forgalmazó a csomagolást azt követően forgalmazza, hogy azt a gyártó vagy az importőr forgalomba hozta, kellő körültekintéssel kell eljárnia az e rendelet szerint alkalmazandó követelményekkel kapcsolatban. A forgalmazónak biztosítania kell továbbá, hogy a csomagolás általa történő kezelése ne befolyásolja hátrányosan a csomagolás e követelményeknek való megfelelését.
- (57) A forgalmazókat és az importőröket – mivel a piachoz közel állnak és fontos a szerepük a csomagolás megfelelőségének biztosításában – be kell vonni az illetékes nemzeti hatóságok által ellátott piacfelügyeleti feladatokba, és felkészültnek kell lenniük az azokban történő aktív részvételre, továbbá az említett hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk az érintett termékre vonatkozó összes szükséges információt.
- (58) Gyártónak kell tekinteni minden olyan importőrt vagy forgalmazót, amely a saját neve vagy védjegye alatt hoz forgalomba csomagolást, vagy az ilyen terméket úgy módosítja, hogy az érintheti az e rendeletnek való megfelelést, és annak vállalnia kell a gyártó kötelezettségeit.
- (59) A csomagolás teljes szállítói láncban való nyomon követhetőségének biztosítása megkönnyíti a piacfelügyeleti hatóságok feladatát, hogy felkutassák azokat a gazdasági szereplőket, amelyek nem megfelelő csomagolást hoztak forgalomba vagy forgalmaztak. A gazdasági szereplőknek ezért bizonyos ideig meg kell őrizniük az ügyleteikre vonatkozó adatokat.

- (60) A túlzott mennyiségű csomagolási hulladék keletkezésének problémája nem kezelhető teljeskörűen a csomagolás tervezésére vonatkozó kötelezettségek előírásával. Bizonyos csomagolástípusok esetében az üres tér csökkentésére vonatkozó kötelezettségeket kell előírni a gazdasági szereplők számára az üres tér ilyen csomagolások használata esetén történő csökkentése tekintetében. A termékek végső forgalmazók vagy végfelhasználók részére történő szállításához használt gyűjtő- szállítási és e-kereskedelmi csomagolás esetében az üres tér aránya nem haladhatja meg a 40 %-ot. A hulladékhierarchiával összhangban lehetővé kell tenni, hogy a fogyasztói csomagolást e-kereskedelmi csomagolásként használó gazdasági szereplők mentesüljenek e kötelezettség alól.
- (61) A belső piacon a környezetvédelem magas szintjének, valamint az élelmiszer-biztonság és -higiénia magas szintjének biztosítása érdekében, továbbá a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére vonatkozó célértékek elérésének elősegítése érdekében nem engedhető meg felesleges vagy elkerülhető csomagolás forgalomba hozatala. Az ilyen csomagolási formák jegyzékét e rendelet V. melléklete tartalmazza. Ennek a jegyzéknek a tudományos és műszaki fejlődéshez való igazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el a jegyzék módosítása céljából.
- (62) A csomagolás körforgásos jellegére és fenntartható használatára irányuló cél elérése érdekében korlátozni kell annak kockázatát, hogy az újrahasználatként forgalmazott csomagolást a gyakorlatban nem használják újra, és biztosítani kell, hogy a fogyasztók visszaváltsák az újrahasználatos csomagolást. E cél elérésének legmegfelelőbb módja, hogy az újrahasználatos csomagolást használó gazdasági szereplőket kötelezni kell arra, hogy biztosítsák az újrahasználati rendszer bevezetését, lehetővé téve ezáltal az ilyen csomagolások körforgását, visszatérését és ismételt felhasználását. Az ilyen rendszerek maximális előnyeinek biztosítása érdekében minimumkövetelményeket kell megállapítani a nyitott láncú és a zárt láncú rendszerekre vonatkozóan. Az újrahasználatos csomagolás meglévő újrahasználati rendszernek való megfelelése igazolásának is részét kell képeznie az ilyen csomagolás műszaki dokumentációjának.
- (63) Az újrahasználatos csomagolásnak biztonságosnak kell lennie a felhasználók számára. Ezért a termékeiket újrahasználatos csomagolásban kínáló gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy az újbóli felhasználás előtt az újrahasználatos csomagolást helyreállítási eljárásnak vessék alá, amelyre vonatkozóan követelményeket kell megállapítani.
- (64) Az újrahasználatos csomagolás a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében hulladékká válik, amikor attól birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles. A helyreállítási eljárásnak alávetett újrahasználatos csomagolás általában nem minősül hulladéknak.
- (65) A hulladékkeletkezés megelőzésének ösztönzése érdekében be kell vezetni az „újrátöltés” új fogalmát. Az újrátöltést olyan egyedi hulladékmegelőzési intézkedésnek kell tekinteni, amely beleszámít az újrahasználati és újrátöltési célértékek teljesítésébe, és szükséges ahhoz. A fogyasztó tulajdonában lévő, újrátöltéssel összefüggésben csomagolási funkciót ellátó edények, például az újrahasználatos poharak, bögrék, palackok vagy dobozok azonban nem minősülnek csomagolásnak e rendelet értelmében.
- (66) Amennyiben a gazdasági szereplők felkínálják a termékek újrátöltés útján történő megvásárlásának a lehetőségét, biztosítaniuk kell, hogy újrátöltő állomásaik

megfeleljenek bizonyos követelményeknek a fogyasztók egészségének és biztonságának garantálása érdekében. Ebben az összefüggésben tehát, amikor a fogyasztók saját edényeiket használják, a gazdasági szereplőknek tájékoztatást kell nyújtaniuk az ilyen edények biztonságos újratöltésének és használatának a feltételeiről. Az újratöltés ösztönzése érdekében a gazdasági szereplők nem biztosíthatnak ingyenes csomagolást vagy olyan csomagolást, amely nem tartozik az újratöltő állomásokon működő betétdíjas rendszer hatálya alá.

- (67) Az egyszer használatos csomagolások növekvő arányának és a keletkező csomagolási hulladék növekvő mennyiségének csökkentése érdekében mennyiségi újrahasználati és újratöltési célértékeket kell meghatározni a csomagolásra vonatkozóan azokban az ágazatokban, amelyekről megállapításra került, hogy a legnagyobb potenciállal rendelkeznek a csomagolási hulladék csökkentése terén, nevezetesen az elvitelre szánt élelmiszerek és italok, a nagy méretű háztartási készülékek és a szállítási csomagolások tekintetében. Ennek értékelése olyan tényezőkön alapult, mint a meglévő újrahasználati rendszerek, a csomagolás használatának szükségessége és a funkcionális követelmények teljesítésének lehetősége a befogadás, a tisztaság, az egészség, a higiénia és a biztonság tekintetében. Figyelembe vették a termékeknek, valamint azok gyártási és forgalmazási rendszereinek a különbségeit is. A célértékek meghatározása várhatóan támogatni fogja az innovációt, és növelni fogja az újrahasználati és újratöltési megoldások arányát. A szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazat létesítményein belül kitöltött és elfogyasztott élelmiszerek és italok esetében nem engedélyezhető az egyszer használatos csomagolás használata.
- (68) Az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozó célértékeket – azok hatékonyságának növelése, valamint a gazdasági szereplőkkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében – a gazdasági szereplőkkel szemben kell meghatározni. Az italokra vonatkozó célértékeket a gyártókkal szemben is meg kell határozni, mivel ők olyan szereplők, akik képesek szabályozni az általuk kínált termékek csomagolásának formáját. A célértékeket az újrahasználatos csomagolásban – újrahasználati rendszer keretében – vagy újratöltés útján történő értékesítés százalékában, illetve szállítási csomagolás esetében a felhasználások százalékában kell kiszámítani. A célértékeknek anyagsemlegesnek kell lenniük. Az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozó célértékek megvalósítása tekintetében egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktust fogadjon el a célértékek kiszámításának módszertanáról.
- (69) Az egyszer használatos szállítási csomagolási formák bizonyos felhasználásai nem szükségesek, mivel számos jól bevált újrahasználatos alternatíva létezik. Az ilyen alternatívák hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében helyénvaló előírni a gazdasági szereplők számára, hogy a termékeknek ugyanazon gazdasági szereplő különböző telephelyei közötti, illetve a gazdasági szereplő és a kapcsolt vagy partnervállalkozások közötti szállítása során kizárólag újrahasználatos szállítási csomagolást használjanak olyan csomagolási formák tekintetében, mint a raklapok, az összehajtható műanyag dobozok, a műanyag rekeszek, a köztes ömlesztettáru-tartályok (merevek és rugalmasak egyaránt) vagy a hordók. Ugyanezen okokból ez a kötelezettség azokra a gazdasági szereplőkre is vonatkozik, amelyek egy adott tagállamon belül szállítanak termékeket.
- (70) Az újrahasználati és újratöltési célértékek elérése kihívást jelenthet a kisebb gazdasági szereplők számára. Ezért bizonyos gazdasági szereplőket mentesíteni kell

a csomagolás újrahasználatára vonatkozó célértékek teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, ha egy bizonyos meghatározott mennyiségnél kevesebb csomagolást hoznak forgalomba, vagy megfelelnek a mikrovállalkozás 2003/361/EK bizottsági ajánlásban³³ szereplő fogalom meghatározásának, vagy eladóterük alapterülete az összes tárolási és kiadási területtel együtt egy bizonyos határ alatt van. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozó célértékeket határozzon meg más termékek vonatkozásában, további mentességeket állapítson meg más gazdasági szereplők számára, vagy az újrahasználatra vagy újratöltésre vonatkozó célértékek hatálya alá tartozó meghatározott csomagolási formákat mentesítse az e célértékek elérését akadályozó súlyos higiéniai, élelmiszer-biztonsági vagy környezetvédelmi problémák esetén.

- (71) Az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozó célértékeknek való megfelelés ellenőrzésének lehetővé tétele érdekében az érintett gazdasági szereplőknek jelentést kell tenniük az illetékes hatóságok felé. A gazdasági szereplőknek 2030. január 1-jétől kezdődően minden naptári évre vonatkozóan jelenteniük kell a vonatkozó adatokat. Ezeket az adatokat a tagállamoknak nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenniük.
- (72) Tekintettel a műanyag hordtasakok felhasználásának továbbra is magas szintjére, szemetelési potenciáljára és az erőforrások nem hatékony felhasználására, helyénvaló fenntartani a műanyag hordtasakok felhasználásának tartós csökkentését célzó rendelkezéseket, amint azt az (EU) 2015/720 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³⁴ módosított 94/62/EK irányelv már megállapította. Tekintettel a műanyag hordtasakokra vonatkozó jelenlegi eltérő megközelítésekre és korlátozott jelentéstételi követelményekre, nehéz megállapítani, hogy a tagállamok által a felhasználás csökkentése érdekében hozott intézkedések elérték-e az ilyen tasakok felhasználásának „fenntartható” csökkentésére irányuló célkitűzést, és nem eredményezték-e más típusú műanyag hordtasakok felhasználásának a növekedését. Ezért össze kell hangolni a felhasználás tartós csökkentése fogalmának meghatározását, közös célértéket kell kitűzni, és új jelentéstételi követelményeket kell bevezetni.
- (73) Tekintettel műanyag hordtasakokról készült értékelő tanulmány³⁵ eredményeire, további intézkedéseket kell hozni a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának

³³ A Bizottság 2003. május 6-i ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (az értesítés a C(2003) 1422 dokumentummal történt) (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/720 irányelve (2015. április 29.) a 94/62/EK irányelvnek a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának csökkentése tekintetében történő módosításáról (HL L 115., 2015.5.6., 11. o.).

³⁵ *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive*, Eunomia (2021) [Felmérő tanulmány a hulladékkeletkezés megelőzésére és a műanyag hordtasakokról szóló irányelv végrehajtására irányuló további uniós intézkedések megvalósíthatóságának értékeléséről. II. rész, A műanyag tasakokról szóló irányelv végrehajtása], Eunomia (2021), az Európai Unió Kiadóhivatala, 2022.

csökkentése, valamint a nagyon könnyű műanyag hordtasakkal és az 50 mikronnál vastagabb műanyag hordtasakkal való esetleges helyettesítés hatásainak a felmérése érdekében.

- (74) A tagállamok intézkedései, amelyek a könnyű műanyag hordtasakok területükön való felhasználásának tartós csökkentésére irányulnak, magukban foglalhatják nemzeti csökkentési célértékek alkalmazását, gazdasági eszközök fenntartását vagy bevezetését, továbbá forgalmazási korlátozásokat, feltéve, hogy ezek a korlátozások arányosak és megkülönböztetéstől mentesek. Ezek az intézkedések változóak lehetnek a könnyű műanyag hordtasakok hasznosítása és ártalmatlanítása által gyakorolt környezeti hatástól, azok komposztálási tulajdonságaitól, tartósságától vagy sajátos rendeltetési céljától függően.
- (75) Az ebben a rendeletben meghatározott fenntarthatósági követelmények hatékony és harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében az e követelményeknek való megfelelést olyan megbízható, pontos és reprodukálható módszerekkel kell mérni, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legkorszerűbb módszereket.
- (76) Annak biztosítása érdekében, hogy a belső piacon ne legyenek a kereskedelem útjában álló akadályok, uniós szinten harmonizálni kell a csomagolás fenntarthatóságára, így többek között a csomagolásban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagokra, a komposztálható csomagolásra, a csomagolás minimalizálására, az újrahasználatos csomagolásra és az újrahasználati rendszerekre vonatkozó követelményeket. Az ilyen követelményeknek – pl. vizsgálati, mérési vagy számítási módszereknek – való megfelelés értékelésének megkönnyítése érdekében azon csomagolások és csomagolt termékek esetében, amelyek megfelelnek az 1025/2012/EU rendelettel összhangban elfogadott harmonizált szabványoknak, az említett követelmények részletes műszaki előírásainak megfogalmazása céljából vélelmezni kell a megfelelést, különös tekintettel arra, hogy a csomagolás és a csomagolt termékek életciklusa tükrözi a fogyasztói magatartás átlagos skáláját, és megbízható a szándékos és nem szándékos kijátszás megakadályozása érdekében.
- (77) Harmonizált szabványok hiányában – például, ha a harmonizált szabvány létrehozásában indokolatlan késedelmek mutatkoznak – tartalék megoldásként a közös műszaki előírásokhoz kell folyamodni a gyártó fenntarthatósági követelményeknek való megfelelési kötelezettségének megkönnyítése érdekében. Ezenkívül lehetővé kell tenni e megoldás igénybevételét akkor is, ha a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban korlátozta vagy visszavonta a vonatkozó harmonizált szabványokra történő hivatkozásokat. A Bizottság által végrehajtási jogi aktusok útján elfogadott közös műszaki előírásoknak való megfelelés esetén szintén vélelmezni kell a megfelelést.
- (78) A közös műszaki előírások igénybevétele egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a fenntarthatósággal, a címkézéssel és az újrahasználati rendszerekkel kapcsolatos követelményekre

vonatkozó közös műszaki előírások megállapítása, módosítása vagy hatályon kívül helyezése, valamint vizsgálati, mérési vagy számítási módszerek elfogadása céljából.

- (79) Az egyéb uniós jogszabályokkal való összhang biztosítása érdekében a megfelelőségértékelési eljárásnak az ebben a rendeletben szereplő belső gyártásellenőrzési modulnak kell lennie, amely a 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban³⁶ foglalt modulokon alapul.
- (80) A csomagoláson feltüntetett CE-jelölés nem jelezheti azt, hogy a csomagolás megfelel e rendelet követelményeinek, hanem adott esetben csak azt jelzi, hogy a csomagolt termék megfelel a termékekre vonatkozó uniós jogszabályoknak. A termékekre vonatkozó uniós jogszabályok valójában előírják, hogy magán a terméken vagy annak csomagolásán fel kell tüntetni a termékre vonatkozó CE-jelölést. Annak előírása, hogy a CE-jelölés igazolja az e rendelet követelményeinek való megfelelést, zavart és félreértéseket okozhat azzal kapcsolatban, hogy a jelölés magára a csomagolásra vagy a csomagolt termékre vonatkozik-e, végső soron pedig bizonytalanságokhoz vezethet az érintett csomagolt termékek tényleges biztonságát és megfelelőségét illetően.
- (81) Ehelyett az EU-megfelelőségi nyilatkozattal kell igazolni azt, hogy maga a csomagolás megfelel e rendelet követelményeinek.
- (82) A gyártóknak EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell készíteniük, amely tájékoztatást nyújt a csomagolás e rendeletnek való megfelelőségéről. A gyártókat más uniós jogszabályok is kötelezhetik arra, hogy készítsenek EU-megfelelőségi nyilatkozatot. A piacfelügyeleti célú információkhoz való hatékony hozzáférés biztosítása érdekében egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot kell készíteni valamennyi uniós jogi aktus tekintetében. A gazdasági szereplőkre nehezedő adminisztratív teher csökkentése érdekében lehetővé kell tenni, hogy ez az egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozat az egyes vonatkozó megfelelőségi nyilatkozatokból összeállított dokumentáció legyen.
- (83) A 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁷ keretét biztosít a termékek piacfelügyeletéhez, valamint a harmadik országokból származó termékek ellenőrzéséhez. Az említett rendeletnek alkalmazandónak kell lennie az e rendelet hatálya alá tartozó csomagolásra is annak biztosítása érdekében, hogy azon csomagolások esetében, amelyek az Unión belül szabadon mozoghatnak, teljesüljenek azok a követelmények, amelyek a közérdek – úgymint az emberi egészség, a biztonság és a környezet – magas szintű védelmét biztosítják.
- (84) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körültekintő, hatékony és észszerű hasznosítása, a

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 768/2008/EK határozata (2008. július 9.) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 82. o.).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 765/2008/EK rendelete (2008. július 9.) a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 218., 2008.8.13., 30. o.).

körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása, a megújuló energia használatának fokozása, az energiahatékonyság növelése, az Unió importőrforrásoktól való függőségének csökkentése, új gazdasági lehetőségek biztosítása és a hosszú távú versenyképességhez való hozzájárulás érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát. Az erőforrások hatékonyabb felhasználása ezenkívül jelentős nettó megtakarítást hozna az uniós vállalkozások, a közigazgatási szervek és a fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást.

- (85) A 94/62/EK irányelvben meghatározott, a csomagolás minimalizálására vonatkozó követelmények és célkitűzések ellenére a csomagolási hulladék keletkezése abszolút értékben és egy főre vetítve is nőtt, és a tendenciák a csomagolások újrahasználatának és újratöltésének további meredek visszaesését jelzik, amit felerősít az útközbeli – „on-the-go” – fogyasztás és az e-kereskedelem növekedése. A termékek, az anyagok és a fogyasztási szokások alakulásával jelentős mértékben fokozódott az egyszer használatos csomagolások, különösen az egyszer használatos műanyagok használata. Ez összefügg a kiskereskedelmi környezettel, a nagyobb forgalmazási hálózatokkal, a termékek nagy sebességű csomagolósorokon való gyártásával és csomagolásával, amelyek együttesen lefelé irányuló nyomást gyakorolnak az újrahasználat és az újratöltés piacára.
- (86) Annak nyomon követése és ellenőrzése érdekében, hogy a termelők és a gyártói felelősségi szervezetek eleget tesznek-e a termékeikből származó hulladékok gyűjtésével és kezelésével kapcsolatos, a kiterjesztett gyártói felelősség keretében fennálló kötelezettségeknek, a tagállamoknak ki kell jelölniük egy vagy több illetékes hatóságot.
- (87) A kötelezettségek tagállamok általi jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása, valamint a végrehajtás bármely gyengeségének előrejelzése érdekében korai előrejelző rendszert kell fenntartani, amely lehetővé teszi a hiányosságok észlelését és a célértékek teljesítésének határideje előtt történő fellépést. E rendszert, amely a 94/62/EK irányelv értelmében eddig az újrafeldolgozási célértékek elérésére terjedt ki, most ki kell terjeszteni a csomagolási hulladék csökkentésére vonatkozó, a tagállamok által 2030-ig és 2035-ig elérendő célértékekre is.
- (88) Mivel a csomagolás és a csomagolási hulladék kezelése általában véve a hulladékgazdálkodás fontos eleme, a tagállamoknak külön fejezetet kell szentelniük ennek a kérdésnek a 2008/98/EK irányelvben meghatározott kötelezettségek teljesítése során készített hulladékgazdálkodási tervekben. Különös figyelmet kell fordítani a hulladékkeletkezés megelőzésére és az újrahasználatra vonatkozó intézkedésekre.
- (89) Ez a rendelet a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékgazdálkodási szabályokra és általános elvekre épül.
- (90) A hulladékkeletkezés megelőzése a leghatékonyabb módja az erőforrás-hatékonyság fejlesztésének és a hulladék környezetre gyakorolt hatása csökkentésének. Ezért fontos, hogy a gazdasági szereplők megfelelő intézkedéseket hozzanak a hulladékkeletkezés csökkentésére a túlzott csomagolás megszüntetése és bizonyos csomagolási formák használatának korlátozása, a csomagolás élettartamának meghosszabbítása, valamint a termékek oly módon történő újratervezése révén, hogy egyáltalán ne kelljen vagy kevesebb csomagolást lehessen használni – ömlesztett

árak értékesítése esetén is–, továbbá az egyszer használatos csomagolásról az újrahasználatos csomagolásra való áttérés révén.

- (91) A teljes csomagolási hulladék-képződés ambiciózus és tartós csökkentése érdekében 2030-ig elérendő célértékeket kell meghatározni az egy főre jutó csomagolási hulladék csökkentése tekintetében. 2018-hoz képest 2030-ig az 5 %-os csökkentésre vonatkozó célérték elérése Unió-szerte átlagosan mintegy 19 %-os általános abszolút csökkenést jelent 2030-ban a 2030-as alapértékhez képest. A tagállamoknak 2035-ig 10 %-kal kell csökkenteniük a csomagolási hulladék keletkezését 2018-hoz képest; ez a becslések szerint 29 %-kal csökkenti a csomagolási hulladék mennyiségét a 2030-as alapértékhez képest. Annak biztosítása érdekében, hogy a csökkentési erőfeszítések 2030 után is folytatódjanak, 2035-re 10 %-os csökkentési célt kell kitűzni 2018-tól, ami a kiindulási szinthez képest 29 %-os csökkenést jelentene, 2040-re pedig 15 %-os csökkentésre vonatkozó célértéket kell kitűzni 2018-tól, ami az alapértékhez képest 37 %-os csökkenést jelentene.
- (92) A tagállamok ezeket a célértékeket olyan gazdasági eszközökkel és egyéb intézkedésekkel érhetik el, amelyek ösztönzik a hulladékhierarchia alkalmazását – beleértve a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereken keresztül végrehajtandó intézkedéseket –, valamint az újrahasználati rendszerek létrehozásának és hatékony működtetésének előmozdításával, továbbá a gazdasági szereplők ösztönzésével arra, hogy további újratöltési lehetőségeket kínáljanak a végfelhasználóknak. Ezeket az intézkedéseket az e rendelet szerinti, a csomagolás és a csomagolási hulladék csökkentésére irányuló egyéb intézkedésekkel – például a csomagolás minimalizálására vonatkozó követelményekkel, az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozó célértékekkel, mennyiségi küszöbértékekkel és a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának tartós csökkentését célzó intézkedésekkel – párhuzamosan és azokon felül kell elfogadni. A tagállamok – a Szerződésben megállapított általános szabályok és az e rendeletben foglalt rendelkezések betartása mellett – elfogadhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek túlmutatnak az ebben a rendeletben meghatározott minimális célkitűzéseken.
- (93) „A szennyező fizet” elv alkalmazása érdekében helyénvaló meghatározni a termelők kötelezettségeit a csomagolási hulladék kezelésével kapcsolatban; a termelők fogalmába pedig bele kell érteni minden gyártót, importőrt vagy forgalmazót, amely az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – ideértve a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁸ 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződéseket is – első alkalommal tesz elérhetővé csomagolást üzletszerűen valamely tagállam területén saját neve vagy védjegye alatt.
- (94) Annak ellenőrzése érdekében, hogy a termelők eleget tesznek-e a tagállam piacán első alkalommal forgalomba hozott csomagolásból származó hulladék kezelésének biztosítására vonatkozó pénzügyi és szervezeti kötelezettségeiknek, szükség van arra,

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

hogy az egyes tagállamok illetékes hatóságai nyilvántartást hozzanak létre és kezeljenek, valamint hogy a termelőket kötelezzék arra, hogy nyilvántartásba vetessék magukat.

- (95) A nyilvántartásba vételi követelményeket Unió-szerte a lehető legnagyobb mértékben harmonizálni kell a nyilvántartásba vétel megkönnyítése érdekében, különösen akkor, ha a termelők különböző tagállamokban forgalmaznak csomagolást. A nyilvántartásba vételi követelmények végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy meghatározza a nyilvántartásba való bejegyzés és bejelentés egységes formátumát, részletezve a bejelentendő adatokat.
- (96) A Szerződés 191. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott „szennyező fizet” elvvel összhangban alapvető fontosságú, hogy az uniós piacon csomagolást és csomagolt termékeket forgalomba hozó termelők felelősséget vállaljanak a termékek életciklusa végén történő kezeléséért. Emlékeztetni kell arra, hogy a 94/62/EK irányelvben előírtaknak megfelelően 2024. december 31-ig kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket kell létrehozni, mivel ezek a legmegfelelőbb eszközök ennek eléréséhez, és kedvező környezeti hatással járhatnak a csomagolási hulladék keletkezésének csökkentése, valamint a csomagolási hulladék gyűjtésének és újrafeldolgozásának növelése révén. E rendszerek kialakítása, hatékonysága és a termelők felelősségi köre tekintetében jelentős különbségek vannak. Ezért a 2008/98/EK irányelvben meghatározott, kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó szabályokat általánosságban alkalmazni kell a csomagolással foglalkozó termelők kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereire, és azokat további konkrét rendelkezésekkel kell kiegészíteni, amennyiben az szükséges és helyénvaló.
- (97) A termelőknek képeseknek kell lenniük arra, hogy ezeket a kötelezettségeket közösen teljesítsék, a nevükben felelősséget vállaló gyártói felelősségi szervezetek révén. A termelőknek, illetve a gyártói felelősségi szervezeteknek a tagállamok engedélyével kell szerezniük, és dokumentumokkal kell igazolniuk többek között azt, hogy rendelkeznek a kiterjesztett gyártói felelősséggel járó költségek fedezéséhez szükséges pénzügyi eszközökkel. A termelők egyedi megfelelés és a gyártói felelősségi szervezetek közös megfelelés tekintetében történő engedélyezésére vonatkozó adminisztratív és eljárási szabályok meghatározása során a tagállamok differenciálhatják az egyedi termelőkre és a gyártói felelősségi szervezetekre vonatkozó eljárásokat az egyedi termelőkre nehezedő adminisztratív teher korlátozása érdekében. Emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok több gyártói felelősségi szervezetet is engedélyezhetnek, mivel a köztük folyó verseny nagyobb fogyasztói előnyökkel járhat. Ezen túlmenően a hulladékgazdálkodást végző forgalmazókkal, hatóságokkal vagy harmadik felekkel megállapodások megkötését biztosító intézkedések kidolgozásakor a tagállamoknak lehetővé kell tenniük előzetes vagy hasonló megállapodások alkalmazását, és elő kell írniuk, hogy kötelező erejű megállapodások megkötésére csak az engedélyezést követő észszerű határidőn belül kerüljön sor.

- (98) Az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁹ szabályokat állapít meg a kereskedők nyomon követhetőségére vonatkozóan, amelyek konkrétan olyan kötelezettségeket tartalmaznak az online platformok szolgáltatói számára, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek az uniós fogyasztók számára csomagolást kínáló termelőkkel. A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségekből való jogosulatlan előnyszerzés megelőzése érdekében meg kell határozni, hogy az online platformokat üzemeltető szolgáltatóknak hogyan kell teljesíteniük ezeket a kötelezettségeket a csomagolással foglalkozó termelők e rendelet alapján létrehozott nyilvántartásai tekintetében. Ezzel összefüggésben azoknak az (EU) 2022/2065 rendelet III. fejezete 4. szakaszának a hatálya alá tartozó, online platformot üzemeltető szolgáltatóknak, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a termelőkkel, az említett termelőktől tájékoztatást kell kapniuk arról, hogy megfelelnek-e az e rendeletben meghatározott kiterjesztett gyártói felelősségi szabályoknak. A csomagolást online értékesítő kereskedők nyomon követhetőségére vonatkozó szabályokra az (EU) 2022/2065 rendeletben meghatározott végrehajtási szabályok vonatkoznak.
- (99) A tagállamoknak a 2008/98/EK irányelv és e rendelet rendelkezéseivel összhangban meg kell határozniuk az e rendelet szerinti kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó intézkedéseket.
- (100) A tagállamoknak úgy kell kialakítaniuk a csomagolási hulladék visszaváltására és gyűjtésére szolgáló rendszereket, hogy azok a hulladékhierarchiának megfelelően a legmegfelelőbb hulladékgazdálkodási alternatívára irányuljanak. A rendszereknek nyitva kell állniuk valamennyi érdekelt fél, különösen a gazdasági szereplők és a hatóságok számára, és azokat a környezet és a fogyasztók egészségének, biztonságának és higiéniájának figyelembevételével kell létrehozni. A visszaváltási és gyűjtési rendszereket az importált termékek csomagolása tekintetében is alkalmazni kell, megkülönböztetésmentes rendelkezések alapján.
- (101) A tagállamoknak továbbá intézkedéseket kell hozniuk, amelyek előmozdítják az olyan újrafeldolgozást, amely megfelel az érintett ágazatokban az újrafeldolgozott anyagok felhasználására vonatkozó minőségi előírásoknak. Ez a kötelezettség különösen fontos a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmának minimális százalékos aránya tekintetében.
- (102) Már beigazolódott, hogy jól működő betétdíjas rendszerekkel nagyon magas gyűjtési arány érhető el, különösen az itálpalackok és -dobozok esetében. Az (EU) 2019/904 irányelvben az egyszer használatos műanyag itálpalackok elkülönített gyűjtésére vonatkozóan meghatározott célérték elérésének támogatása, valamint a fémből készült italtárolók magas gyűjtési arányának további előmozdítása érdekében helyénvaló, hogy a tagállamok betétdíjas rendszereket hozzanak létre. Ezek a rendszerek hozzá fognak járulni a zárt láncú újrafeldolgozásra alkalmas, jó minőségű

³⁹

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

másodlagos nyersanyagok kínálatának növeléséhez, és csökkenteni fogják az elhagyott hulladékká vált italtárolók mennyiségét.

- (103) A betétdíjas rendszereket kötelezővé kell tenni az egyszer használatos műanyag itálpalackok és a fémből készült italtárolók tekintetében. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy más csomagolásokat is bevesznek ezekbe a rendszerekbe, például az egyszer használatos üvegpalackokat, és biztosítaniuk kell, hogy az egyszer használatos csomagolások – így az üvegből készült egyszer használatos itálpalackok – betétdíjas rendszerei ugyanúgy rendelkezésre álljanak az újrahasználatos csomagolások tekintetében, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható. Továbbá fontolóra kell venniük az újrahasználatos csomagolások betétdíjas rendszereinek létrehozását. Ilyen helyzetekben a tagállamok számára engedélyezni kell – a Szerződésben megállapított általános szabályok és az e rendeletben foglalt rendelkezések betartása mellett –, hogy olyan rendelkezéseket fogadjanak el, amelyek túlmutatnak az ebben a rendeletben meghatározott minimumkövetelményeken.
- (104) Tekintettel a termékek jellegére, valamint a gyártási és forgalmazási rendszereik közötti különbségekre, a betétdíjas rendszereket nem szabad kötelezővé tenni az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁰ I. mellékletének XVI. részében felsorolt borok, ízesített borászati termékek, szeszes italok, valamint tej és tejtermékek csomagolása tekintetében. A tagállamok más csomagolásokra kiterjedően is létrehozhatnak betétdíjas rendszereket.
- (105) Minden betétdíjas rendszernek meg kell felelnie az ebben a rendeletben meghatározott általános minimumkövetelményeknek. Ezek a követelmények hozzá fognak járulni a nagyobb egységesség és magasabb visszaváltási arányok eléréséhez a tagállamokban. A követelmények meghatározására az érdekelt felek véleményei, szakértői elemzések és a meglévő betétdíjas rendszerek bevált gyakorlatai alapján került sor. A követelményeket úgy alakították ki, hogy lehetővé tegyék az innovációt, ugyanakkor pedig rugalmasságot biztosítsanak a helyi körülményekhez való alkalmazkodáshoz.
- (106) A tagállamoknak és a betétdíjas rendszerek létrehozásában részt vevő érdekelt feleknek törekedniük kell e rendszerek maximális interoperabilitására, és együtt kell működniük a csomagolás fogyasztók általi visszaváltásának megkönnyítése érdekében, különösen az olyan határterületeken, ahol bizonyított, hogy az interoperabilitás hiánya miatt alacsonyabbak a visszaváltási arányok.
- (107) Azok a tagállamok, amelyek az e kötelezettség hatálybalépését megelőző két egymást követő naptári évben 90 %-os gyűjtési arányt érnek el a megcélzott csomagolástípusok tekintetében, betétdíjas rendszer alkalmazása nélkül, kérhetik, hogy ne kelljen betétdíjas rendszert létrehozniuk.

⁴⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

- (108) A csomagolási hulladék keletkezésének megelőzését célzó konkrét intézkedésként a tagállamoknak aktívan ösztönözniük kell az újrahasználati és újratöltési megoldásokat. Támogatniuk kell az újrahasználatra és újratöltésre szolgáló rendszerek létrehozását, továbbá ellenőrizniük kell azok működését és a higiéniai előírásoknak való megfelelést. A Bizottság arra ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek további intézkedéseket, mint például az újrahasználatos csomagolási formákra kiterjedő betétdíjas rendszerek létrehozása, gazdasági ösztönzők alkalmazása vagy olyan követelmények megállapítása, amelyek értelmében a végső forgalmazóknak az újrahasználati és újratöltési célértékek hatálya alá tartozó termékektől eltérő termékek bizonyos százalékát újrahasználatos csomagolásban vagy újratöltés útján kell rendelkezésre bocsátaniuk, feltéve, hogy ezek a követelmények nem vezetnek az egységes piac széttagoztságához és kereskedelmi akadályok kialakulásához.
- (109) A 94/62/EK irányelvet módosította az (EU) 2018/852 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴¹, amely a tagállamok számára 2025-ig és 2030-ig elérendő újrafeldolgozási célértékeket határozott meg. Ezeket a célértékeket és a kiszámításukra vonatkozó szabályokat fenn kell tartani. Be kell vezetni továbbá az ezeknek a célértékeknek az elérését elősegítő intézkedéseket, például a csomagolásra vonatkozó fenntarthatósági követelményeket, különösen pedig a csomagolás újrafeldolgozhatóságára vonatkozó rendelkezéseket. Ezért nem szabad lehetővé tenni a 2030-ra kitűzött újrafeldolgozási célértékek elérésére előírt határidők elhalasztását.
- (110) A 94/62/EK irányelv előírja a Bizottság számára, hogy vizsgálja felül a csomagolásra vonatkozóan 2030-ra kitűzött újrafeldolgozási célértékeket azok fenntartása vagy adott esetben növelése érdekében. Mindazonáltal még nem célszerű módosítani a 2030-ra kitűzött célértékeket, mivel a gyakorlat azt mutatja, hogy egyes tagállamoknak nehézséget okoz még a jelenlegi célértékek elérése is. Ezért olyan intézkedéseket kell bevezetni, amelyek arra ösztönzik a gyártókat, hogy több újrafeldolgozható csomagolást hozzanak forgalomba, és ezáltal segítsék a tagállamokat az újrafeldolgozási célértékek elérésében. A jövőben több újrafeldolgozható csomagolást és a csomagolóanyag-áramokra vonatkozó részletesebb adatokat kell bejelenteni a Bizottságnak. Ez lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy felülvizsgálja a célértékeket, és fenntartsa vagy növelje azokat. A csomagolás újrafeldolgozhatóságának javítását célzó intézkedések hatásának figyelembevétele érdekében a felülvizsgálatra nem kerülhet sor a rendelet tervezett általános értékelése előtt, azaz 8 éven belül a rendelet hatálybalépését követően. E felülvizsgálat során figyelmet kell fordítani a jelenlegi célértékeknél részletesebb új célértékek bevezetésének a lehetőségére is.
- (111) Az újrafeldolgozási célértékek kiszámításának az újrafeldolgozásba bekerülő csomagolási hulladék tömegén kell alapulnia. A tagállamoknak biztosítaniuk kell az újrafeldolgozott csomagolási hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságát és pontosságát. Általános szabályként az újrafeldolgozottként tekintett csomagolási

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/852 irányelve (2018. május 30.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2018.6.14., 141. o.).

hulladék tömegének tényleges mérését akkor kell elvégezni, amikor a csomagolási hulladék bekerül az újrafeldolgozási műveletbe. Az adminisztratív teher mérséklése érdekében azonban a tagállamok számára szigorú feltételek mellett és az általános szabálytól eltérve lehetővé kell tenni, hogy az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét a válogatási művelet anyagmennyisége alapján állapítsák meg, amit korrigálni kell hulladék újrafeldolgozási műveletekbe való bekerülése előtt bekövetkező átlagos veszteségi rátákkal. Az azt megelőzően bekövetkező anyagvesztést, hogy a hulladék – például válogatási vagy más előzetes művelet következtében – bekerült az újrafeldolgozási műveletbe, nem kell beleszámítani az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségébe. Ezeket a veszteségeket elektronikus nyilvántartások, műszaki előírások, a különböző hulladékok átlagos veszteségrátáinak kiszámítására vonatkozó részletes szabályok vagy más hasonló intézkedések alapján lehet megállapítani. A tagállamoknak a minőségellenőrzési jelentésekben be kell jelenteniük az ilyen intézkedéseket azon adatok kíséretében, amelyeket a Bizottságnak a hulladék-újrafeldolgozásra vonatkozóan jelentenek be. Az átlagos veszteségrátákat lehetőleg az egyes válogatási létesítmények szintjén kell meghatározni, és össze kell kapcsolni a hulladékok különböző főbb típusaival, a különböző forrásokkal, mint például háztartások vagy kereskedelem, a különböző gyűjtési rendszerekkel és a válogatási folyamatok különböző típusaival. Az átlagos veszteségrátákat kizárólag olyan esetekben lehet alkalmazni, amikor nem állnak rendelkezésre más megbízható adatok, különösen a hulladékszállítás és -kivitel tekintetében. A csomagolási hulladék ténylegesen termék vagy anyaggá történő átalakítására irányuló újrafeldolgozási művelet részét képező fizikai vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt az anyagok mennyiségében bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségéből.

- (112) Amennyiben az újrafeldolgozási arány kiszámítását alkalmazzák a biológiailag lebomló csomagolás aerob vagy anaerob kezelésénél, az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő hulladékmennyiséget újrafeldolgozottként lehet tekinteni, amennyiben a kezelés eredményeképpen olyan termék vagy anyag jön létre, amelyet újrafeldolgozottként használnak fel. Míg az ilyen kezelés eredménye leggyakrabban komposzt vagy fermentációs maradék, más anyagokat is figyelembe lehet venni, amennyiben azok a biológiailag lebomló, kezelt csomagolási hulladék mennyiségéhez hasonló mennyiségben tartalmaznak újrafeldolgozott tartalmat. Más esetekben, az újrafeldolgozás fogalommeghatározásával összhangban, a biológiailag lebomló csomagolási hulladék olyan anyaggá történő újrafeldolgozása, amelyet tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására használnak, vagy amelyeket ártalmatlanításra kerülnek, vagy amelyeket – az újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használnak, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehető figyelembe.
- (113) Amennyiben a csomagolási hulladékok a tényleges újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként kikerülnek a hulladékstátuszából, azokat újrafeldolgozottként kell tekinteni, amennyiben azokat ezt követően akár az eredeti, akár más célú termékekké vagy anyagokká történő újrafeldolgozásra szánják. A tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, feltöltésre használt vagy ártalmatlanításra kerülő, illetve – az újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használt azon anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.

- (114) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a hulladék égetése után elkülönített fémek újrafeldolgozását az elégetett csomagolási hulladék arányában vegyék figyelembe, feltéve, hogy az újrafeldolgozott fémek megfelelnek a hulladékokkal kapcsolatos adatoknak a 2008/98/EK irányelvnek megfelelően való kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok megállapításáról szóló (EU) 2019/1004 bizottsági végrehajtási határozatban⁴² meghatározott bizonyos minőségi kritériumoknak.
- (115) Újrafeldolgozásra szánt csomagolási hulladék Unióból történő kivitele esetén az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴³ alkalmazandó.
- (116) Mivel az újrahasználat azt jelenti, hogy nem hoznak forgalomba új csomagolást, az első alkalommal forgalomba hozott újrahasználatos fogyasztói csomagolást és az újrahasználatra helyreállított facsomagolást figyelembe kell venni a csomagolás újrafeldolgozására vonatkozó célértékek elérése tekintetében. A tagállamoknak tudniuk kell élni ezzel a lehetőséggel, hogy kiszámítsák az újrafeldolgozási célértékek kiigazított szintjét úgy, hogy az újrahasználati rendszer részeként először forgalomba hozott és újrahasznált újrahasználatos csomagolások átlagos részarányából – az előző három évet tekintve – legfeljebb 5 százalékpontot vesznek figyelembe.
- (117) A termelőket és a gyártói felelősségi rendszereket aktívan be kell vonni a végfelhasználók, különösen a fogyasztók tájékoztatásába a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésével és kezelésével kapcsolatban. Ennek a tájékoztatásnak ki kell terjednie a csomagolás újrahasználatára vonatkozó intézkedések rendelkezésre állására, a csomagoláson elhelyezett címkék jelentésére és a csomagolási hulladék ártalmatlanítására vonatkozó egyéb utasításokra. A termelőknek arról is tájékoztatást kell nyújtaniuk, hogy a végfelhasználók fontos szerepet játszanak a csomagolási hulladék környezetvédelmi szempontból optimális kezelésének biztosításában. A végfelhasználók tájékoztatása és a csomagolásra vonatkozó jelentéstétel során korszerű információs technológiákat kell alkalmazni. A tájékoztatásra sor kerülhet klasszikus eszközök alkalmazásával, például beltéri és kültéri plakátok vagy a közösségi médiában folytatott kampányok formájában, illetve innovatív eszközök alkalmazásával, például weboldalakhoz elektronikus hozzáférés biztosításával a csomagoláson elhelyezett QR-kódok segítségével.
- (118) A tagállamoknak minden naptári évre vonatkozóan tájékoztatniuk kell a Bizottságot az újrafeldolgozási célértékek eléréséről. A könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának csökkentését célzó intézkedések hatékonyságának értékeléséhez a nagyon könnyű műanyag hordtasakok és a vastag műanyag hordtasakok felhasználására vonatkozó adatokat is be kell jelenteni annak megállapítása

⁴² A Bizottság (EU) 2019/1004 végrehajtási határozata (2019. június 7.) a hulladékokkal kapcsolatos adatoknak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően való kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok megállapításáról és a C(2012) 2384 bizottsági végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 163., 2019.6.20., 66. o.).

⁴³ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

érdekében, hogy nőtt-e ezeknek tasakoknak a felhasználása a könnyű műanyag hordtasakok csökkentésére irányuló intézkedések hatására. A nagyon vastag hordtasakok éves felhasználására vonatkozó adatok szolgáltatásának fakultatívnak kell lennie a tagállamok számára. Annak megállapítása érdekében, hogy a tagállamok által létrehozandó kötelező betétdíjas rendszerek hatékonyak-e, vagy hogy indokoltak-e a tagállamok által biztosított mentességek az e rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség alól, fontos információkat szerezni az ilyen csomagolások gyűjtési arányára vonatkozóan a tagállamok általi jelentéstétel útján.

- (119) A nagy léptékű újrafeldolgozhatóság értékelésére szolgáló módszertan megállapítása érdekében a tagállamoknak jelentést kell tenniük továbbá a csomagolási hulladék újrafeldolgozási arányáról csomagolóanyagokként és típusonként, az elkülönítetten gyűjtött csomagolási hulladék mennyiségéről az egyes csomagolóanyagok tekintetében, a forgalomba hozott csomagolási hulladék mennyiségéről anyagokként és csomagolástípusonként, valamint a telepített válogatási és újrafeldolgozási kapacitásról. A jelentéstételt évente kell elvégezni.
- (120) A tagállamoknak elektronikus úton kell jelenteniük az adatokat a Bizottságnak, minőség-ellenőrzési jelentéssel együtt. Ezenkívül az újrafeldolgozási célértékekre vonatkozó adatokat egy jelentésnek kell kísérnie, amely ismerteti a csomagolási hulladék hatékony minőség-ellenőrzési és nyomon követi rendszerének létrehozása érdekében tett intézkedéseket.
- (121) A jelentéstételi kötelezettségek végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy szabályokat állapítson meg az újrafeldolgozási célértékek elérésére vonatkozó adatok kiszámítására és ellenőrzésére, a betétdíjas rendszer hatálya alá tartozó csomagolások elkülönített gyűjtésének arányára, valamint a nagy léptékű újrafeldolgozás értékelésére szolgáló módszertan meghatározásához szükséges adatokra vonatkozóan. Ennek a végrehajtási jogi aktusnak tartalmaznia kell továbbá a keletkezett csomagolási hulladék mennyiségének a meghatározására vonatkozó szabályokat, valamint az adatszolgáltatás formátumát. Meg kell határoznia továbbá a könnyű műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználásának a kiszámítására vonatkozó módszertant, valamint ezen adatok bejelentésének a formátumát, mivel ez szükséges a műanyag hordtasakokra vonatkozó alapvető követelmények nyomon követésének és teljes körű végrehajtásának támogatásához, különösen pedig a műanyag hordtasakok különböző kategóriáira vonatkozó részletes és kötelező jelentéstétel biztosításához. Ennek a végrehajtási jogi aktusnak fel kell váltania az (EU) 2018/896⁴⁴ és a 2005/270/EK⁴⁵ bizottsági határozatot.

⁴⁴ A Bizottság (EU) 2018/896 végrehajtási határozata (2018. június 19.) a könnyű műanyag hordtasakok éves felhasználásának számítási módszeréről és a 2005/270/EK határozat módosításáról (HL L 160., 2018.6.25., 6. o.).

- (122) Annak érdekében, hogy a tagállamok és a Bizottság ellenőrizhessék az ebben a rendeletben meghatározott célkitűzések végrehajtását, a tagállamoknak csomagolás-adatbázisokat kell létrehozniuk, és biztosítaniuk kell azok megfelelő működését.
- (123) A fenntarthatósági követelmények hatékony végrehajtása alapvető fontosságú a tisztességes verseny biztosításához, valamint ahhoz, hogy megvalósuljanak az ettől a rendeletről várt előnyök, és a rendelet hozzájáruljon az Unió éghajlatvédelmi, energetikai és körforgásos jellegre vonatkozó célkitűzéseinek eléréséhez. Ezért az uniós piacra belépő termékek piacfelügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó horizontális keretet létrehozó (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁴⁶ alkalmazni kell azokra a csomagolásokra, amelyekre vonatkozóan ez a rendelet fenntarthatósági követelményeket határoz meg.
- (124) A csomagolás csak akkor hozható forgalomba, ha nem jelent ismert kockázatot a környezetre és az emberi egészségre. A fenntarthatósági követelmények sajátos jellegéhez való jobb igazodás érdekében, valamint hogy a piacfelügyeleti erőfeszítések az említett követelmények be nem tartására összpontosuljanak, e rendelet alkalmazásában a kockázatot jelentő csomagolást úgy kell definiálni, mint amely károsíthatja a környezetet vagy a vonatkozó követelmények által védett egyéb közérdeket a fenntarthatósági követelmény be nem tartása révén vagy azzal, hogy a felelős gazdasági szereplő nem tesz eleget valamely fenntarthatósági követelménynek.
- (125) Léteznie kell olyan eljárásnak, amelynek keretében az érdekelt felek tájékoztatást kapnak a kockázatot jelentő csomagolással kapcsolatban tervezett intézkedésekről. Ennek az eljárásnak lehetővé kell tennie továbbá, hogy a tagállami piacfelügyeleti hatóságok a megfelelő gazdasági szereplőkkel együttműködve már korai szakaszban fellépjenek az ilyen csomagolás vonatkozásában. E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el annak megállapítása érdekében, hogy a nem megfelelő termékek tekintetében hozott nemzeti intézkedések indokoltak-e vagy sem.
- (126) A piacfelügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a joggal, hogy a gazdasági szereplők számára előírják korrekciós intézkedés megtételét vagy arra a megállapításra alapozva, hogy a csomagolás nem felel meg a fenntarthatósági és címkézési követelményeknek, vagy pedig arra, hogy a gazdasági szereplő megsértette a csomagolás forgalomba hozatalára vagy forgalmazására vonatkozó egyéb szabályokat. A gazdasági szereplőkre háruló, korrekciós intézkedés meghozatalára vonatkozó követelmény végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291.

⁴⁵ A Bizottság 2005/270/EK határozata (2005. március 22.) az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelve szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról (HL L 86., 2005.4.5., 6. o.).

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy eldöntse, hogy egy nemzeti intézkedés indokolt-e vagy sem.

- (127) Az emberi egészséggel kapcsolatos aggályok esetén a piacfelügyelet nem értékeli a csomagolóanyagból származó, az emberek vagy az állatok egészségét érintő kockázatot, amennyiben az átkerül a csomagolóanyag csomagolt tartalmába, hanem figyelmezteti a kockázatok ellenőrzéséért felelős és az (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az (EU) 2017/745 rendelet⁴⁷, az (EU) 2017/746 rendelet, a 2001/83/EK irányelv vagy az (EU) 2019/6 rendelet alapján kijelölt hatóságokat.
- (128) A közbeszerzés az Unió GDP-jének 14 %-át teszi ki. A klímasemlegesség elérésére, az energia- és erőforrás-hatékonyság javítására, valamint a közegészséget és a biológiai sokféleséget védő körforgásos gazdaságra való átállásra vonatkozó célkitűzéshez való hozzájárulás érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra – és az szükség szerint gyakorolhatja ezt a felhatalmazást –, hogy a Szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el, adott esetben annak előírására, hogy a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴⁸ és a 2014/25/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁴⁹ meghatározott ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők hozzáigazítsák a beszerzéseiket bizonyos zöld közbeszerzési kritériumokhoz vagy célértékekhez. Az önkéntes megközelítéshez képest a kötelező kritériumok vagy célértékek biztosítják, hogy a közpénzből történő ráfordításokat a jobban teljesítő csomagolás iránti kereslet növelése érdekében maximálisan ki lehessen aknázni. A kritériumoknak átláthatónak, objektívnek és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük.
- (129) Az ezzel a rendelettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatásköröket, amelyek nem annak a megállapítására vonatkoznak, hogy a tagállamok által a nem megfelelő csomagolás tekintetében hozott intézkedések indokoltak-e vagy sem, a 182/2011/EU rendelettel összhangban kell gyakorolni.
- (130) Az uniós piacra belépő csomagolások tekintetében a piacfelügyeleti hatóságok és a gazdasági szereplők közötti piaci együttműködésnek elsőbbséget kell élveznie. Ezért

⁴⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

⁴⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁴⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

az (EU) 2019/1020 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságok beavatkozásainak – noha ezek az uniós piacra belépő bármely csomagolásra vonatkozhatnak – elsősorban a piacfelügyeleti hatóságok által hozott tiltó intézkedések hatálya alá tartozó csomagolásra kell összpontosulniuk. Amennyiben sor kerül ilyen tiltó intézkedésekre, és azok nem korlátozódnak a nemzeti területre, a piacfelügyeleti hatóságoknak közölniük kell az uniós piacra belépő csomagolás ellenőrzésére kijelölt hatóságokkal az ilyen nem megfelelő csomagolás határokon történő azonosításához szükséges adatokat, beleértve a csomagolt termékekre és a gazdasági szereplőkre vonatkozó információkat, hogy lehetővé váljon az uniós piacra belépő termékek kockázatalapú megközelítése. Ilyen esetekben a vámügyintézés arra irányul, hogy az ilyen csomagolást azonosítsák és megállítsák a határokon.

- (131) Az Unió külső határain zajló ellenőrzési folyamat optimalizálása és tehermentesítése érdekében lehetővé kell tenni a piacfelügyeleti információs és kommunikációs rendszer (a továbbiakban: ICSMS) és a vámügyi rendszerek közötti automatizált adattovábbítást. Kétféle adattovábbítást kell megkülönböztetni azok céljait tekintve. Először is, a piacfelügyeleti hatóságok által valamely nem megfelelő csomagolás azonosítása nyomán hozott tiltó intézkedéseket az ICSMS-nek továbbítania kell a vámhatóságokhoz, hogy a külső határokon történő ellenőrzésre kijelölt hatóságok ennek alapján beazonosíthassák az olyan csomagolást, amelyre vonatkozhatnak ezek a tiltó intézkedések. Az (EU) 2447/2015 bizottsági rendelet⁵⁰ 36. cikkében meghatározott, vámellenőrzésekhez és kockázatkezeléshez kapcsolódó elektronikus rendszert (CRMS) kell használni az említett első adattovábbításokhoz, a vámügyi kockázatkezelési környezet jövőbeni változásának sérelme nélkül. Másodszor, ha a vámhatóságok nem megfelelő csomagolást azonosítanak, ügyintézésre lesz szükség többek között a felfüggesztésről szóló értesítés, az illetékes hatóságok által megfogalmazott állásfoglalás és a vámhatóságok által hozott intézkedések eredménye továbbításához. Az uniós egyablakos vámügyintézési környezet támogatja az ICSMS és a nemzeti vámrendszerek közötti második adattovábbításokat.
- (132) A piacfelügyeleti hatóságok és a vámhatóságok kommunikáció céljából történő összekapcsolása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 291. cikkével összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy meghatározza az eljárási szabályokat és a végrehajtási intézkedések részleteit, beleértve a funkciókat, az adatalemeket és az adatfeldolgozást, valamint a személyes adatok kezelésére, a titoktartásra és az adatkezelésre vonatkozó szabályokat az említett összekapcsolás tekintetében.
- (133) A Szerződés 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása esetén a Bizottságnak az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat kell folytatnia többek között szakértői szinten, és biztosítania kell, hogy ezekre a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016.

⁵⁰

A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

április 13-i intézményközi megállapodásban⁵¹ megállapított elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó bizottsági szakértői csoportok ülésein. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a rendelkezésre álló tudományos vagy egyéb műszaki információkat, beleértve a vonatkozó nemzetközi szabványokat is.

- (134) Annak biztosítása érdekében, hogy az (EU) 2019/904 irányelvben foglalt termékkövetelmények ellenőrizhetők és végrehajthatók legyenek, valamint hogy azok megfelelő piacfelügyelet hatálya alá tartozzanak, az (EU) 2019/1020 rendeletet módosítani kell, hogy hatálya kiterjedjen az (EU) 2019/904 irányelvre. A műanyag italpalackok újrafeldolgozottműanyag-tartalmára vonatkozó követelményeket 2030. január 1-jétől törölni kell az (EU) 2019/904 irányelvből, mivel ezt a kérdést kizárólag ez a rendelet szabályozza. A vonatkozó jelentéstételi kötelezettségeket szintén törölni kell.
- (135) A polgárok forgalomba hozott csomagolásba vetett bizalmának növelése érdekében – különösen a fenntarthatósági követelményeknek való megfelelés tekintetében – a nem megfelelő csomagolást forgalomba hozó vagy a kötelezettségeiket nem teljesítő gazdasági szereplőket szankciókkal kell sújtani. Ezért szükséges, hogy a tagállamok nemzeti jogukban hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat állapítsanak meg e rendelet be nem tartása esetére.
- (136) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését. A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás (22) bekezdése értelmében az értékelésnek a hatékonyság, eredményesség, relevancia, koherencia és az uniós hozzáadott érték öt kritériumán kell alapulnia, és alapot kell nyújtania a lehetséges további intézkedések hatásvizsgálatához. A Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának e rendelet végrehajtásáról, valamint annak a termékek környezeti fenntarthatóságára és a belső piac működésére gyakorolt hatásáról.
- (137) Elegendő időt kell biztosítani a gazdasági szereplők számára ahhoz, hogy eleget tegyenek az e rendeletről fakadó kötelezettségeiknek, valamint a tagállamoknak az e rendelet alkalmazásához szükséges közigazgatási infrastruktúra létrehozásához. E rendelet alkalmazását ezért ugyancsak el kell halasztani addig az időpontig, ameddig ezek az előkészületek várhatóan befejeződnek. Különös figyelmet kell fordítani a kkv-k segítésére az e rendelet szerinti kötelezettségeik és követelmények teljesítésében, többek között a Bizottság által a gazdasági szereplők, különösen a kkv-k megfelelésének megkönnyítése érdekében nyújtandó iránymutatás révén.
- (138) E kötelezettségvállalások teljesítése és a csomagolásra vonatkozó ambíciózus, ám harmonizált keret létrehozása érdekében rendeletet kell elfogadni, amely

⁵¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

meghatározza a csomagolásra vonatkozó követelményeket annak teljes életciklusára kiterjedően. A 94/62/EK irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni.

- (139) Ezen irányelv alkalmazását el kell halasztani annak érdekében, hogy a tagállamok megtehessek a szükséges közigazgatási intézkedéseket az engedélyezési eljárások illetékes hatóságok általi megszervezésével kapcsolatban, megőrizve ugyanakkor a gazdasági szereplők számára a folytonosságot.
- (140) A 94/62/EK irányelvet e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától hatályon kívül kell helyezni. Ugyanakkor a zökkenőmentes átmenet és a folytonosság biztosítása érdekében mindaddig, amíg a Bizottság nem fogad el új szabályokat e rendelet alapján, valamint az Unió saját forrásai rendszerének a műanyag csomagolási hulladékon alapuló saját forrás tekintetében történő alkalmazása folytonosságának biztosítása érdekében az említett irányelv szerinti, a címkézéssel, az újrafeldolgozási célértékekkel és az adatok Bizottságnak történő továbbításával kapcsolatos bizonyos kötelezettségeknek egy bizonyos ideig hatályban kell maradniuk.
- (141) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a csomagolás környezeti fenntarthatóságának javítását és a csomagolás belső piacon való szabad mozgásának biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, hanem azok léptékük és hatásaik miatt csak uniós szinten valósíthatók meg, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet a csomagolás teljes életciklusára vonatkozó követelményeket vezet be a környezeti fenntarthatóság és a címkézés tekintetében, hogy lehetővé tegye a csomagolás forgalomba hozatalát, valamint a csomagolási hulladékra vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősségre, továbbá a csomagolási hulladék gyűjtésére, kezelésére és újrafeldolgozására vonatkozó követelményeket vezet be.
- (2) Ez a rendelet hozzájárul a belső piac hatékony működéséhez azáltal, hogy harmonizálja a csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó nemzeti intézkedéseket az Unión belül a kereskedelmet gátló akadályok, a versenytorzulás és a versenykorlátozás elkerülése érdekében, miközben a környezetvédelem magas szintjének megfelelően megelőzi vagy csökkenti a csomagolás és a csomagolási hulladék által a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt káros hatásokat.
- (3) Ez a rendelet hozzájárul a körforgásos gazdaságra való átálláshoz azzal, hogy a 2008/98/EK irányelv 4. cikke szerinti hulladékhierarchiával összhangban álló intézkedéseket állapít meg.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet minden csomagolásra vonatkozik, függetlenül a felhasznált anyagtól, valamint minden csomagolási hulladékra, függetlenül attól, hogy az iparban, egyéb feldolgozóipari tevékenység során, a kiskereskedelemben vagy a forgalmazásban, irodákban, szolgáltatásokban vagy háztartásokban termelt, illetve onnan származó hulladék-e.
- (2) Ez a rendelet a csomagolásra vonatkozó uniós szabályozási követelmények – így a csomagolt termékek biztonságára, minőségére, az egészség védelmére és a higiéniára vonatkozó követelmények vagy a szállítási követelmények –, valamint a 2008/98/EK irányelvben foglalt rendelkezések sérelme nélkül alkalmazandó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „csomagolás”: bármilyen anyagból készült cikkek, amelyek termékek befogadására, megővésére, kezelésére, szállítására és bemutatására szolgálnak, és amelyek funkciójuk, anyaguk és kialakításuk alapján különböző csomagolási formákra oszthatók fel, beleértve a következőket:
 - a) olyan cikkek, amelyek a termék tárolásához, megtámasztásához vagy megővéséhez szükségesek annak teljes élettartama során, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szántak;
 - b) az a) pontban említett valamely cikk azon összetevői és kiegészítő elemei, amelyek a cikk részét képezik;
 - c) az a) pontban említett cikk kiegészítő elemei, amelyek közvetlenül a terméken vannak felfüggesztve vagy ahhoz vannak csatlakoztatva, és csomagolási funkciót látnak el, de nem képezik a termék olyan szerves részét, amelyet a termékkel együtt történő használatra, fogyasztásra vagy ártalmatlanításra szántak;
 - d) az értékesítési helyen történő megtöltésre tervezett és szánt cikkek, amennyiben csomagolási funkciót látnak el;
 - e) az értékesítési helyen eladott vagy megtöltött, illetve az értékesítési helyen történő megtöltésre tervezett és szánt eldobható cikkek, amennyiben csomagolási funkciót látnak el;
 - f) tea- vagy kávétasakok, amelyek valamely tea- vagy kávétermék befogadásához szükségesek, és amelyeket a termékkel együtt történő felhasználásra és ártalmatlanításra szántak;
 - g) kávé- vagy teakészítő rendszerek egyadagos egységei, amelyek valamely tea- vagy kávétermék befogadásához szükségesek, és amelyeket a termékkel együtt történő felhasználásra és ártalmatlanításra szántak;
2. „fogyasztói csomagolás”: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy termékekből és csomagolásból álló értékesítési egységet képezzen a végső felhasználó vagy a fogyasztó számára az értékesítési helyen;

3. „gyűjtőcsomagolás”: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy meghatározott számú értékesítési egységet foglaljon magában az értékesítési helyen, akár a fogyasztó részére értékesítik ezeket az egységeket ilyen formában, akár csak a polcok feltöltésére szolgálnak az értékesítési helyen, akár készlet-nyilvántartási vagy forgalmazási egységet képeznek, és amelyet a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül el lehet távolítani;
4. „szállítási csomagolás”: olyan csomagolás, amelynek célja, hogy megkönnyítse a fogyasztói egységek vagy gyűjtőcsomagok kezelését és szállítását – beleértve az e-kereskedelmi csomagolást, de a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedésben használatos konténereket nem – a fizikai kezelés és szállítás során bekövetkező károsodás elkerülése érdekében;
5. „e-kereskedelmi csomagolás”: olyan szállítási csomagolás, amelyet arra használnak, hogy a végső felhasználónak internetes vagy egyéb távértékesítés keretében termékeket szállítsanak;
6. „forgalmazás”: az uniós piacon valamely csomagolás kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, ellenérték fejében vagy ingyenesen;
7. „forgalomba hozatal”: a csomagolás első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
8. „gazdasági szereplő”: a csomagolás gyártói és beszállítói, importőrök, forgalmazók, végső forgalmazók és logisztikai szolgáltatók;
9. „gyártó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely saját neve vagy védjegye alatt csomagolást gyárt vagy csomagolást terveztet vagy gyártat, és ezt a csomagolást termékek befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására használja saját neve vagy védjegye alatt, anélkül, hogy azt korábban forgalomba hozták volna;
10. „termelő”: bármely gyártó, importőr vagy forgalmazó, amely az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – ideértve a 2011/83/EU irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződéseket – első alkalommal biztosítja üzletszerűen a csomagolás hozzáférhetőségét valamely tagállam területén, saját neve vagy védjegye alatt;
11. „beszállító”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely csomagolást vagy csomagolóanyagot szállít egy gyártónak, amely ezt a csomagolást termékek befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására használja saját neve vagy védjegye alatt;
12. „importőr”: az Unióban letelepedett olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely harmadik országból származó csomagolást vagy csomagolt terméket hoz forgalomba az uniós piacon;
13. „forgalmazó”: az a gyártótól vagy az importőrtől eltérő természetes vagy jogi személy az ellátási láncban, aki vagy amely csomagolást vagy csomagolt terméket forgalmaz;
14. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett azon természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a gyártótól írásbeli meghatalmazást kapott, hogy meghatározott feladatok céljából a gyártó nevében eljárjon, figyelemmel a gyártó e rendelet szerinti kötelezettségeire;

15. „a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében kijelölt képviselő”: természetes vagy jogi személy, aki vagy amely olyan tagállamban telepedett le, ahol a termelő első alkalommal forgalmaz csomagolást, de amely nem a termelő székhelye szerinti tagállam, és amelyet a termelő a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban kijelölt a termelő e rendelet VII. fejezete szerinti kötelezettségeinek teljesítésére;
16. „végső forgalmazó”: az a forgalmazó, amely csomagolt termékeket vagy újratöltés útján megvásárolható termékeket szállít a végfelhasználónak;
17. „fogyasztó”: természetes személy, aki a kereskedelmi, ipari vagy szakmai tevékenységén kívül eső célokból jár el;
18. „végfelhasználó”: az Unióban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek a terméket fogyasztóként vagy foglalkozásszerű végfelhasználóként, ipari vagy szakmai tevékenysége során forgalmazták, és aki vagy amely ezt a terméket a neki kiszállított formában már nem forgalmazza tovább;
19. „kompozit csomagolás”: két vagy több különböző, egymástól kézzel szétválaszthatatlan anyagból álló, és ezért egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képező csomagolási egység, a címkékhez, záróelemekhez és lezárásokhoz használt anyagok kivételével;
20. „csomagolási hulladék”: minden csomagolás vagy csomagolóanyag, amelyre kiterjed a hulladék 2008/98/EK irányelv 3. cikkében foglalt fogalommeghatározása, a termelési maradékok kivételével;
21. „csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése”: olyan intézkedések, amelyeket még azelőtt hoznak meg, hogy bármilyen csomagolás vagy csomagolóanyag csomagolási hulladékká válna, és amelyek csökkentik a csomagolási hulladék mennyiségét úgy, hogy kevesebb csomagolásra van szükség vagy egyáltalán nincs szükség csomagolásra a termékek befogadásához, megóvásához, kezeléséhez, szállításához vagy bemutatásához;
22. „újrahasználat”: olyan művelet, amelynek révén az újrahasználatos csomagolást ismételtén felhasználják arra a célra, amelyre eredetileg szolgált;
23. „egyszer használatos csomagolás”: olyan csomagolás, amely nem újrahasználatos;
24. „forgási ciklus”: az a ciklus, amelyet az újrahasználatos csomagolás megtesz attól az időponttól, amikor először kerül forgalomba azzal a termékkel együtt, amelynek a befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására vagy bemutatására szolgál, addig az időpontig, amikor készen áll arra, hogy újrahasználják egy újrahasználati rendszerben azzal a céllal, hogy a termékekkel együtt ismét a végfelhasználók rendelkezésére bocsássák;
25. „út”: a csomagolás útja a feltöltéstől vagy berakodástól a kiürítésig vagy kirakodásig, a forgási ciklus részeként vagy önmagában;
26. „újrahasználati rendszerek”: olyan szervezeti, műszaki vagy pénzügyi intézkedések, amelyek lehetővé teszik az újrahasználatot zárt vagy nyitott láncú rendszerben. A betétdíjas rendszereket, amennyiben biztosítják a csomagolás újrahasználat céljából történő gyűjtését, az „újrahasználati rendszer” részének kell tekinteni;
27. „helyreállítás”: az újrahasználatos csomagolás működőképességének helyreállításához szükséges művelet, annak újrahasználat céljából;

28. „újrátöltés”: művelet, amelynek során a végfelhasználó feltölti a csomagolási funkciót betöltő saját edényét a végső forgalmazó által kereskedelmi ügylet keretében kínált termékkel vagy termékekkel;
29. „újrátöltő állomás”: az a hely, ahol a végső forgalmazó újrátöltés útján megvásárolható termékeket kínál a végfelhasználóknak;
30. „szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazat”: a NACE Rev. 2. szerinti szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási tevékenységek⁵²;
31. „újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás”: a csomagolás – beleértve a csomagolás egyes összetevőit is – olyan módon történő megtervezése, hogy biztosítva legyen annak újrafeldolgozhatósága a legkorszerűbb gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárásokkal;
32. „nagy léptékű újrafeldolgozás”: a legkorszerűbb telepített infrastruktúra és eljárások alkalmazásával történő gyűjtés, válogatás és újrafeldolgozás, az Unió lakosságának legalább 75 %-ára kiterjedően, beleértve az Unióból kivitt és a 47. cikk (5) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelő csomagolási hulladékot is;
33. „csomagoláskategória”: az anyag és az egyedi csomagolási kialakítás együttese, amely meghatározza az újrafeldolgozhatóságot a legkorszerűbb gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárásokkal, és amely releváns az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumainak meghatározása szempontjából;
34. „integrált összetevő”: olyan csomagolási összetevő, amely esetleg elkülönül a csomagolási egység fő részétől és eltérő anyagból készül, de szerves részét képezi a csomagolási egységnek és működésének, és amelyet a termék fogyasztása érdekében nem kell elválasztani a fő csomagolási egységtől, továbbá amelytől jellemzően a csomagolási egységgel egyidejűleg válnak meg, habár nem feltétlenül ugyanazt az ártalmatlanítási módot használva;
35. „különálló összetevő”: olyan csomagolási összetevő, amely elkülönül a csomagolási egység fő részétől, esetleg eltérő anyagból is készül, és amelyet a termékhez való hozzáférés érdekében teljesen és tartósan le kell választani a fő csomagolási egységről, továbbá amelytől jellemzően a csomagolási egység előtt és attól külön válnak meg;
36. „csomagolási egység”: az egység egésze, beleértve bármely integrált vagy különálló összetevőt, amelyek együttesen olyan csomagolási funkciót látnak el, mint a termékek befogadása, megóvása, kezelése, átadása, tárolása, szállítása és bemutatása, továbbá beleértve a gyűjtőcsomagolás vagy szállítási csomagolás önálló egységeit, amennyiben azoktól az értékesítési helyre való megérkezés előtt válnak meg;
37. „innovatív csomagolás”: olyan csomagolástípus, amelyet új anyagok, tervezési vagy gyártási folyamatok alkalmazásával gyártanak, és amely a csomagolási funkciók – vagyis a termékek befogadása, megóvása, kezelése, szállítása vagy bemutatása –

⁵²

[NACE Rev. 2. – A gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása – Termékkézikönyvek és iránymutatások – Eurostat \(europa.eu\)](#); [Szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási statisztikák – NACE Rev. 2. – Statisztikai magyarázatok \(europa.eu\)](#).

jelentős javulását eredményezik és bizonyítható környezeti előnyökkel járnak, kivéve azt a csomagolást, amely a meglévő csomagolás módosításának eredményeként jön létre kizárólag a termékek előnyösebb bemutatása és hatékonyabb piaci értékesítése céljából;

38. „másodlagos nyersanyagok”: olyan anyagok, amelyeket újrafeldolgozási eljárások során nyertek, és amelyek helyettesíthetik az elsődleges nyersanyagokat;
39. „fogyasztás utáni műanyag hulladék”: forgalomba hozott műanyag termékekből keletkezett műanyag hulladék;
40. „érintkezésre érzékeny termék csomagolása”: olyan csomagolás, amelyet a következők hatálya alá tartozó bármely csomagolási alkalmazásban való felhasználásra szánnak: 1831/2003/EK rendelet, 1935/2004/EK rendelet, 767/2009/EK rendelet, 2009/1223/EK rendelet, (EU) 2017/745 rendelet, (EU) 2017/746 rendelet, (EU) 2019/4 rendelet, (EU) 2019/6 rendelet, 2001/83/EK irányelv, illetve 2008/68/EK irányelv;
41. „komposztálható csomagolás”: olyan csomagolás, amely képes fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai bomlásra úgy, hogy a kész komposzt nagy része végül széndioxidá, ásványi sókká, biomasszává és vízzé bomoljon le a 47. cikk (4) bekezdése szerint, és ne akadályozza az elkülönített gyűjtést és a komposztálási folyamatot vagy tevékenységet, amelybe iparilag szabályozott körülmények között bekerül;
42. „egyszer használatos műanyag italpalackok”: az (EU) 2019/904 irányelv mellékletének F. részében felsorolt italpalackok;
43. „műanyag”: az 1907/2006/EK rendelet 3. cikkének 5. pontja értelmében vett polimer, amelyhez esetleg adalékanyagokat vagy egyéb anyagokat adtak, és amely képes a csomagolás fő szerkezeti alkotóelemeként funkcionálni, kivéve a kémiailag nem módosított természetes polimereket;
44. „műanyag hordtasakok”: olyan, műanyagból készült, fogófüllel ellátott vagy fogófül nélküli hordtasakok, amelyeket a termékek értékesítési helyén biztosítanak a fogyasztók részére;
45. „könnyű műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 50 mikronnál kevesebb;
46. „nagyon könnyű műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 15 mikronnál kevesebb;
47. „vastag műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 50 és 99 mikron között van;
48. „nagyon vastag műanyag hordtasakok”: olyan műanyag hordtasakok, amelyek falvastagsága 99 mikronnál több;
49. „hulladéktároló edények”: hulladék tárolására és gyűjtésére használt tartályok, edények és zsákok;
50. „betét”: meghatározott pénzösszeg, amely nem része a csomagolt vagy töltött termék árának, és amelyet egy adott tagállamban a betétdíjas rendszer keretébe tartozó csomagolt vagy töltött termék megvásárlásakor a végfelhasználótól beszednek, majd visszafizetnek, amikor a végfelhasználó visszaviszi a betétdíjas csomagolást az erre a célra létrehozott gyűjtőhelyre;

51. „betétdíjas rendszer”: olyan rendszer, amelyben betétdíjat számítanak fel a végfelhasználónak az e rendszer keretébe tartozó csomagolt vagy töltött termék megvásárlásakor, majd pedig visszafizetik a végfelhasználónak, amikor a betétdíjas csomagolást visszaviszi az erre a célra létrehozott gyűjtőhelyre;
52. „műszaki előírás”: valamely termék, eljárás vagy szolgáltatás által teljesítendő műszaki követelményeket ismertető dokumentum;
53. „harmonizált szabvány”: az 1025/2012/EU rendelet 2. cikke 1. pontjának c) alpontjában meghatározott szabvány;
54. „megfelelőségértékelés”: az az eljárás, amely kimutatja, hogy egy csomagolással kapcsolatban teljesültek-e az ebben a rendeletben előírt fenntarthatósági, biztonsági, címkézési és tájékoztatási követelmények;
55. „gyártói felelősségi szervezet”: jogi személy, amely pénzügyi, illetve pénzügyi és működési szempontból több termelő nevében megszervezi a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítését;
56. „életciklus”: a csomagolás életének egymást követő és egymással összefüggő szakaszai, a nyersanyagbeszerzéstől vagy természeti erőforrásokból történő előállításától a végső ártalmatlanításig;
57. „kockázatot jelentő csomagolás”: olyan csomagolás, amely azzal, hogy nem felel meg az e rendeletben meghatározott vagy e rendeleten alapuló, az 56. cikk (1) bekezdésében felsoroltaktól eltérő valamely követelménynek, hátrányosan befolyásolhatja a környezetet vagy az adott követelmény által védett egyéb közérdekeket;
58. „súlyos kockázatot jelentő csomagolás”: olyan, kockázatot jelentő csomagolás, amelynek esetében az értékelés alapján a vonatkozó meg nem felelés vagy a kapcsolódó kár mértéke a piacfelügyeleti hatóságok gyors beavatkozását igényli, beleértve azokat az eseteket is, amikor a meg nem felelés hatásai nem azonnaliak;
59. „online platform”: az (EU) 2022/2065 rendelet 3. cikkének i. pontjában meghatározott online platform;
60. „hulladék”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladék, a helyreállításra továbbított újrahasználatos csomagolás kivételével.

Az „aggodalomra okot adó anyag” és az „adathordozó” [fenntartható termékek környezetbarát tervezéséről szóló] rendelet [2. cikkének 28. és 30. pontjában] szereplő fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

A „hulladékgazdálkodás”, „gyűjtés”, „elkülönített gyűjtés”, „kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer”, „újrahasználatra való előkészítés” és „újrafeldolgozás” 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 9., 10., 11., 21., 16. és 17. pontjában szereplő fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

A „piacfelügyelet”, „piacfelügyeleti hatóság”, „logisztikai szolgáltató”, „korrekciós intézkedés”, „visszahívás”, „forgalomból történő kivonás” és „kockázat” (EU) 2019/1020 rendelet 3. cikkének 3., 4., 11., 16., 22., 23., és 18. pontjában szereplő fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

A csomagolás 1. pont szerinti fogalommeghatározása alá tartozó tételek tájékoztató jellegű jegyzékét az I. melléklet tartalmazza.

4. cikk
Szabad mozgás

- (1) A csomagolás kizárólag akkor hozható forgalomba, ha megfelel e rendeletnek.
- (2) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az e rendelet 5–10. cikkében meghatározott fenntarthatósági követelményeknek megfelelő csomagolás forgalomba hozatalát.
- (3) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az e rendelet 11. cikkében meghatározott címkézési és tájékoztatási követelményeknek megfelelő csomagolások forgalomba hozatalát.
- (4) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy az e rendeletben meghatározottakon kívül további nemzeti fenntarthatósági követelményeket vagy tájékoztatási követelményeket tartanak fenn vagy vezetnek be, ezek a követelmények nem ütközhetnek az e rendeletben megállapított követelményekkel, és a tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják és nem akadályozhatják az e rendelet szerinti követelményeknek megfelelő csomagolás forgalomba hozatalát az említett nemzeti követelményeknek való meg nem felelés miatt.
- (5) A 11. cikkben megállapított címkézési követelményeken túlmenően a tagállamok további címkézési követelményeket is előírhatnak a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer vagy a 44. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő betétdíjas rendszer azonosítása céljából.
- (6) Kereskedelmi vásárokon, kiállításokon és hasonló eseményeken a tagállamok nem akadályozhatják meg olyan csomagolás bemutatását, amely nem felel meg ennek a rendeletnek, amennyiben egy jól látható jelzés egyértelműen utal arra, hogy az adott csomagolás nem felel meg ennek a rendeletnek, és azt nem értékesítik mindaddig, amíg megfelelőségét nem biztosították.

II. fejezet
Fenntarthatósági követelmények

5. cikk
A csomagolásban jelen lévő anyagokra vonatkozó követelmények

- (1) A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a minimumra csökkenjen az aggodalomra okot adó anyagok jelenléte és koncentrációja bármilyen csomagolási összetevő vagy csomagolóanyag alkotóelemei között, tekintettel azoknak a kibocsátott anyagokban és a hulladékkezelés eredményeként keletkező bármely anyagban – pl. másodlagos nyersanyagokban, salakban vagy végső ártalmatlanításra szánt egyéb anyagban – való jelenlétére.
- (2) Az 1907/2006/EK rendelet XVII. mellékletében a vegyi anyagokra vonatkozóan meghatározott korlátozások, illetve adott esetben az 1935/2004/EK rendeletben az élelmiszerekkel érintkezésbe kerülő csomagolásra vonatkozó korlátozások és egyedi intézkedések sérelme nélkül a csomagolásban vagy a csomagolás alkotóelemeiben jelen lévő anyagokból származó ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm koncentrációinak összege nem lehet több, mint 100 mg/kg.
- (3) A (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést a VII. melléklettel összhangban elkészített műszaki dokumentációban kell igazolni.

- (4) A 6. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban megállapított újrafeldolgozhatósági követelmények nem korlátozhatják az anyagok jelenlétét a csomagolásban vagy a csomagolás alkotóelemeiben elsősorban a kémiai biztonsággal kapcsolatos okokból. Ezeknek adott esetben foglalkozniuk kell azokkal az aggodalomra okot adó anyagokkal, amelyek kedvezőtlenül érintik az anyagok újrahasználatát és újrafeldolgozását abban a csomagolásban, amelyben jelen vannak, és adott esetben meg kell határozniuk az érintett konkrét anyagokat, valamint az azokhoz kapcsolódó kritériumokat és korlátozásokat.
- (5) A tudományos és műszaki fejlődés figyelembevétele érdekében a Bizottság az 58. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, hogy a rendeletet módosítsa a következők céljából:
- a) csökkentse a (2) bekezdésben említett, a csomagolásban vagy a csomagolás alkotóelemeiben jelen lévő anyagokból származó ólom, kadmium, higany és hat vegyértékű króm koncentrációinak összegét;
 - b) meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a (2) bekezdésben említett koncentrációk nem vonatkoznak az újrafeldolgozott anyagokra és azokra a termékfolyamatokra, amelyek zárt és ellenőrzött láncot alkotnak, valamint meghatározza azokat a csomagolástípusokat, amelyek mentesülnek az említett bekezdésben foglalt követelmény alól. Az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak időben korlátozottnak kell lenniük, megfelelő jelölési és tájékoztatási követelményeket kell előírniuk, és a mentesség rendszeres felülvizsgálatának biztosítása érdekében tartalmazniuk kell a rendszeres jelentéstételre vonatkozó követelményeket.

6. cikk
Újrafeldolgozható csomagolás

- (1) Minden csomagolásnak újrafeldolgozhatónak kell lennie.
- (2) A csomagolás akkor tekinthető újrafeldolgozhatónak, ha megfelel a következőknek:
- a) kialakítása megkönnyíti az újrahasznosítást;
 - b) elkülönített gyűjtése hatékony és eredményes, a 43. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban;
 - c) meghatározott hulladékáramok szerint válogatják, anélkül, hogy ez befolyásolná más hulladékáramok újrafeldolgozhatóságát;
 - d) olyan módon újrafeldolgozható, hogy a keletkező másodlagos nyersanyagok megfelelő minőségűek ahhoz, hogy helyettesítsék az elsődleges nyersanyagokat;
 - e) nagy léptékű újrafeldolgozásra alkalmas.
- Az a) pontot 2030. január 1-jétől, az e) pontot pedig 2035. január 1-jétől kell alkalmazni.
- (3) Az újrafeldolgozható csomagolásnak 2030. január 1-jétől meg kell felelnie a (4) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumainak, 2035. január 1-jétől pedig a (6) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, nagy léptékű újrafeldolgozhatóságra vonatkozó követelményeknek is.

Amennyiben a csomagolás megfelel az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak, úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a (2) bekezdés a) és e) pontjának.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából annak érdekében, hogy a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriák tekintetében meghatározza az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumait és az újrafeldolgozási teljesítmény fokozatait a II. melléklet 2. táblázatában felsorolt kritériumok és paraméterek alapján, valamint hogy megállapítsa a 40. cikk (1) bekezdésében meghatározott kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében a termelők által fizetendő pénzügyi hozzájárulások differenciálására vonatkozó szabályokat, a csomagolás újrafeldolgozási teljesítményfokozata, illetve műanyag csomagolás esetén az újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya alapján. Az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumainak figyelembe kell venniük a legkorszerűbb gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárásokat, és valamennyi csomagolási összetevőre ki kell terjedniük.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet 1. táblázatának módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy azt hozzáigazítsa az anyag- és terméktervezés, továbbá a gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási infrastruktúra terén végbement tudományos és műszaki fejlődéshez.

- (5) 2030. január 1-jétől a csomagolás nem tekinthető újrafeldolgozhatónak, ha az E. teljesítményfokozatnak felel meg a (4) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban arra a csomagoláskategóriára vonatkozóan meghatározott, az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumai szerint, amelybe a csomagolás tartozik.

Ezeknek a kritériumoknak legalább a II. melléklet 2. táblázatában felsorolt paramétereken kell alapulniuk.

- (6) A Bizottság a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt minden egyes csomagolástípusra vonatkozóan meghatározza azt a módszertant, amellyel megállapítható, hogy a csomagolás nagy léptékű újrafeldolgozásra alkalmas-e. Ennek a módszertannak legalább a következő elemeken kell alapulnia:

- a) az egész Unióban és az egyes tagállamokban forgalomba hozott csomagolás mennyisége;
- b) az elkülönítetten gyűjtött csomagolási hulladék mennyisége a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt csomagolóanyagok szerinti bontásban, az egész Unióban és az egyes tagállamokban;
- c) a csomagolási hulladék újrafeldolgozási aránya a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt csomagolástípusok szerinti bontásban, az egész Unióban és az egyes tagállamokban, illetve, ha nem állnak rendelkezésre ilyen adatok a csomagolási hulladék csomagolástípusok szerinti újrafeldolgozási arányaira vonatkozóan, akkor a 47. cikk (3) bekezdésében említett átlagos veszteségi arányokon alapuló feltételezések;
- d) válogatásra és újrafeldolgozásra kiépített infrastruktúra-kapacitás az egész Unióban, a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt minden egyes csomagolástípus tekintetében.

- (7) A (3) bekezdésben említett kritériumok és követelmények meghatározzák a következőket:
- a) annak a módját, ahogyan ki kell fejezni az újrafeldolgozhatósági értékelés eredményét A-tól E-ig terjedő újrafeldolgozhatósági teljesítményfokokozatokban a II. melléklet 3. táblázatában leírtak szerint, az (1) bekezdés értelmében újrafeldolgozható csomagolási egység tömegszázaléka alapján;
 - b) az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás részletes kritériumait a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt minden egyes csomagolóanyagra és csomagoláskategóriára vonatkozóan;
 - c) a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt csomagoláskategóriák mindegyikére vonatkozóan az adott teljesítményfokokozatnak való megfelelés feltételeinek leírását;
 - d) a 40. cikkben említett kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében a termelők által fizetendő pénzügyi hozzájárulások differenciálását a csomagolási teljesítmény fokozata alapján;
 - e) annak a módját, ahogyan értékelni kell a nagy léptékű újrafeldolgozhatóságot a II. melléklet 1. táblázatában felsorolt egyes csomagoláskategóriákra vonatkozóan, annak érdekében, hogy 2035-ig naprakész újrafeldolgozhatósági teljesítményfokokozatokat lehessen megállapítani.
- (8) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést a csomagolásra vonatkozó, VII. melléklet szerinti műszaki dokumentációban kell igazolni.
- Amennyiben egy csomagolási egység integrált összetevőket tartalmaz, az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumainak és a nagy léptékű újrafeldolgozhatóság követelményeinek való megfelelés értékelése kiterjed az összes integrált összetevőre.
- Amennyiben a csomagolási egység különálló összetevőket tartalmaz, az újrahasznosítást megkönnyítő kialakítás kritériumainak és a nagy léptékű újrafeldolgozhatóság követelményeinek való megfelelés értékelését el kell végezni minden egyes különálló összetevő tekintetében.
- A csomagolási egység valamennyi összetevőjének összeegyeztethetőnek kell lennie a legkorszerűbb gyűjtési, válogatási és újrafeldolgozási eljárásokkal, és azok nem akadályozhatják a csomagolási egység fő részének újrafeldolgozhatóságát.
- (9) 2030. január 1-jétől, a (2) és (3) bekezdéstől eltérve, az innovatív csomagolás a forgalomba hozatala naptári évének végétől számított legfeljebb 5 évig hozható forgalomba.
- Ezen eltérés alkalmazása esetén az innovatív csomagoláshoz mellékelni kell a VII. melléklet szerinti műszaki dokumentációt, amely igazolja annak innovatív jellegét és az e rendelet 3. cikkének 34. pontjában szereplő fogalommeghatározásnak való megfelelést.
- Az első albekezdésben említett időszakot követően az ilyen csomagoláshoz mellékelni kell a (8) bekezdésben említett műszaki dokumentációt.
- (10) 2034. december 31-ig ez a cikk nem alkalmazandó a következőkre:

- a) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 23. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 25. pontjában meghatározott közvetlen csomagolás;
 - b) az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny orvostechikai eszközök műanyag csomagolása;
 - c) az (EU) 2017/746 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközök műanyag csomagolása.
- (11) A 40. cikkben említett kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében a termelők által fizetendő pénzügyi hozzájárulásokat differenciálni kell az újrafeldolgozhatósági teljesítményfokozat alapján, az e cikk (4) és (6) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, valamint a műanyag csomagolás tekintetében a 7. cikk (6) bekezdésével összhangban meghatározottak szerint.

7. cikk

A műanyag csomagolás minimális újrafeldolgozott tartalma

- (1) 2030. január 1-jétől a csomagolás műanyag részének fogyasztás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalommal kell rendelkeznie csomagolási egységenként legalább a következő százalékos arányban:
 - a) 30 % az érintkezésre érzékeny termékek fő összetevőként polietilén-tereftalátból (PET) készült csomagolása esetében;
 - b) 10 % az érintkezésre érzékeny termékek PET-től eltérő műanyagból készült csomagolása esetében, az egyszer használatos műanyag italpalackok kivételével;
 - c) 30 % az egyszer használatos műanyag italpalackok esetében;
 - d) 35 % az a), b) és c) pontban foglaltaktól eltérő csomagolás esetében.
- (2) 2040. január 1-jétől a csomagolás műanyag részének fogyasztás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalommal kell rendelkeznie csomagolási egységenként legalább a következő százalékos arányban:
 - a) 50 % az érintkezésre érzékeny termékek műanyag csomagolása esetében, az egyszer használatos műanyag italpalackok kivételével;
 - b) 65 % az egyszer használatos műanyag italpalackok esetében;
 - c) 65 % az a) és b) pontban foglaltaktól eltérő műanyag csomagolás esetében.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó a következőkre:
 - a) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 23. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 25. pontjában meghatározott közvetlen csomagolás;
 - b) az (EU) 2017/745 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny orvostechikai eszközök műanyag csomagolása;
 - c) az (EU) 2017/746 rendelet hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny in vitro diagnosztikai orvostechikai eszközök műanyag csomagolása;
 - d) a 2001/83/EK irányelv 1. cikkének 24. pontjában és az (EU) 2019/6 rendelet 4. cikkének 26. pontjában meghatározott külső csomagolás, amennyiben az ilyen csomagolásnak meg kell felelnie bizonyos követelményeknek a gyógyszer minőségének megőrzése érdekében.

- (4) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó a komposztálható műanyag csomagolásra.
- (5) Az (1) és a (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést a csomagolásra vonatkozó, VII. melléklet szerinti műszaki dokumentációban kell igazolni.
- (6) 2030. január 1-jéig a 40. cikkben említett kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítése érdekében a termelők által fizetendő pénzügyi hozzájárulásokat differenciálni kell a csomagolásban felhasznált újrafeldolgozott tartalom százalékos aránya alapján.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2026. december 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a fogyasztás utáni műanyag hulladékból hasznosított újrafeldolgozott tartalom műanyag csomagolási egységenkénti százalékos arányának a kiszámítására és ellenőrzésére szolgáló módszertant, valamint a VII. mellékletben említett műszaki dokumentáció formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (8) 2029. január 1-jétől a csomagolásban található újrafeldolgozott tartalom százalékos arányának (1) bekezdés szerinti kiszámítása és ellenőrzése során be kell tartani a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusban megállapított szabályokat.
- (9) A Bizottság 2028. január 1-jéig felméri, hogy szükség van-e az (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott minimális százalékos aránytól való eltérésre bizonyos műanyag csomagolások esetében, illetve hogy szükség van-e a (3) bekezdésben meghatározott eltérés felülvizsgálatára bizonyos műanyag csomagolások tekintetében.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy e felmérés alapján módosítsa ezt a rendelet a következők céljából:

- a) rendelkezzen az (1) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott alkalmazási körtől, időzítéstől vagy minimális százalékos aránytól való eltérésekről bizonyos műanyag csomagolások esetében, valamint, adott esetben;
- b) felülvizsgálja a (3) bekezdésben megállapított eltéréseket,

amennyiben a műanyag csomagolás újrafeldolgozására nem állnak rendelkezésre megfelelő újrafeldolgozási technológiák, mert azokat a vonatkozó uniós szabályok nem engedélyezik, vagy a gyakorlatban nincsenek megfelelően kiépítve.

- (10) Amennyiben az indokolt bizonyos újrafeldolgozott műanyagok rendelkezésre állásának hiánya vagy túlzottan magas ára miatt, ami káros hatással lehet az emberi vagy állati egészségre, az élelmiszer-ellátás biztonságára vagy a környezetre, és rendkívül megnehezíti az újrafeldolgozott tartalom (1) és (2) bekezdésben meghatározott minimális százalékos arányainak való megfelelést, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, hogy módosítsa az (1) és a (2) bekezdést a minimális százalékos arányok kiigazításával. Az ilyen kiigazítás indoklásának értékelése során a Bizottság értékeli a természetes vagy jogi személyek kérelmeit, amelyekhez csatolni kell az ilyen fogyasztás utáni műanyag hulladék piaci helyzetére vonatkozó releváns információkat és adatokat, valamint az emberek vagy az állatok egészségét, az

élelmiszer-ellátás biztonságát vagy a környezetet veszélyeztető kockázatokra vonatkozó, rendelkezésre álló legmegfelelőbb bizonyítékokat.

- (11) A Bizottság [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 8 évvel e rendelet hatálybalépése után*]-ig felülvizsgálja az újrafeldolgozott csomagolóanyagok műanyagtól eltérő csomagolásban való felhasználásának helyzetét, és ennek alapján értékeli, hogy helyénvaló-e intézkedéseket vagy célértékeket megállapítani az újrafeldolgozott tartalom felhasználásának növelésére az ilyen egyéb csomagolásokban, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

8. cikk

Komposztálható csomagolás

- (1) [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal e rendelet hatálybalépése után*]-ig a 3. cikk (1) bekezdésének f) és g) pontjában említett csomagolásnak, a gyümölcsökre és zöldségfélékre rögzített tapadós címkéknek és a nagyon könnyű műanyag hordtasakoknak biohulladék-kezelő létesítményekben, iparilag ellenőrzött körülmények között komposztálhatónak kell lenniük.
- (2) Amennyiben rendelkezésre állnak megfelelő hulladékgyűjtési rendszerek és hulladékkezelési infrastruktúra, amelyek biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett csomagolás bekerüljön a szervesz hulladék-kezelési áramba, a tagállamok felhatalmazást kapnak annak előírására, hogy a könnyű műanyag hordtasakokat csak akkor lehet a piacukon első alkalommal forgalmazni, ha bizonyítható, hogy ezeket a könnyű műanyag hordtasakokat teljes egészében biológiailag lebomló műanyag polimerekből állították elő, amelyek iparilag szabályozott körülmények között komposztálhatók.
- (3) [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal e rendelet hatálybalépése után*]-ig az (1) és (2) bekezdésben említettektől eltérő csomagolásnak – beleértve a biológiailag lebomló műanyag polimerekből készült csomagolást is – lehetővé kell tennie az anyagok újrafeldolgozását anélkül, hogy az érintené más hulladékarámok újrafeldolgozhatóságát.
- (4) Az (1) és a (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést a csomagolásra vonatkozó, VII. melléklet szerinti műszaki dokumentációban kell igazolni.
- (5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e cikk (1) és (2) bekezdésének módosítása céljából, úgy, hogy az említett bekezdések hatálya alá tartozó csomagolástípusokat más csomagolástípusokkal egészíti ki, amennyiben ez a komposztálható csomagolás ártalmatlanítását befolyásoló technológiai és szabályozási fejlemények miatt indokolt és helyénvaló, a III. mellékletben meghatározott feltételek mellett.

9. cikk

A csomagolás minimálisra csökkentése

- (1) A csomagolást úgy kell megtervezni, hogy tömegét és térfogatát a funkcionalitásának biztosításához szükséges minimális mértékre kell csökkenteni, figyelembe véve azt, hogy a csomagolás milyen anyagból készül.

- (2) Nem hozható forgalomba olyan csomagolás, amelyre nincs szükség a IV. mellékletben meghatározott teljesítménykritériumok egyikének való megfeleléshez sem, valamint az olyan csomagolás, amelynek jellemzői kizárólag a termék érzékelt térfogatának növelését célozzák, beleértve a kettős falakat, az álaljzatokat és a felesleges rétegeket, kivéve, ha a csomagolás kialakítása az uniós jogszabályok alapján oltalom alatt álló földrajzi jelzések és eredetmegjelölések hatálya alá tartozik.
- (3) Az üres teret a csomagolás funkcionalitásának biztosításához szükséges minimális mértékűre kell csökkenteni az alábbiak szerint:
- a) fogyasztói csomagolások esetén a csomagolt termék teljes mennyiségéhez és jellemzőihez viszonyítva;
 - b) gyűjtőcsomagolás és szállítási csomagolás esetén – az e-kereskedelmi csomagolást is ideértve – a gyűjtőcsomagolásba foglalt vagy szállított termékeknek és azok fogyasztói csomagolásának teljes mennyiségéhez viszonyítva.

Az e bekezdésnek való megfelelés értékelése céljából üres térnek kell tekinteni a vágott papírral, légpárnákkal, buborékfóliával, szivacs töltőanyaggal, hab töltőanyaggal, fagyapottal, polisztirollal, polisztirol térkitöltő habbal vagy más töltőanyagokkal kitöltött helyet.

- (4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést a csomagolásra vonatkozó, VII. melléklet szerinti műszaki dokumentációban kell igazolni, amelynek a következő elemeket kell tartalmaznia:
- a) a csomagolás IV. mellékletben meghatározott teljesítménykritériumok és módszertan alapján történő értékelése során használt műszaki előírások, szabványok és feltételek ismertetése;
 - b) azon kialakítási követelmények meghatározása, amelyek megakadályozzák a csomagolás tömegének vagy térfogatának további csökkentését, az egyes teljesítménykritériumok tekintetében;
 - c) a csomagolás legkisebb szükséges térfogatának vagy tömegének megállapításához felhasznált vizsgálati eredmények, vizsgálatok vagy egyéb releváns források.

Újrahasználható csomagolás esetén az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés értékelése során figyelembe kell venni a 10. cikk szerinti újrahasználható csomagolás funkcióját.

10. cikk

Újrahasználható csomagolás

- (1) A csomagolás akkor tekinthető újrahasználhatónak, ha teljesíti a következő feltételeket:
- a) arra tervezték, alakították ki és hozták forgalomba, hogy újrahasználják vagy újratöltsék;
 - b) úgy tervezték meg és alakították ki, hogy a lehető legtöbb utat vagy forgási ciklust megtegye a felhasználás rendes körülményei között előre látható feltételek mellett;

- c) kiüríthető vagy kirakodható a csomagolás károsítása nélkül, ami megakadályozná az újrahasználatát;
 - d) kiüríthető, kirakodható, újratölthető és újrarakodható az alkalmazandó biztonsági és higiéniai követelményeknek való megfelelés biztosítása mellett;
 - e) helyreállítható a VI. melléklet B. részével összhangban úgy, hogy megőrzi a rendeltetésének ellátására való képességét;
 - f) kiüríthető, kirakodható, újratölthető és újrarakodható a csomagolt termék minőségének és biztonságosságának megőrzése mellett, lehetővé téve a címke elhelyezését, valamint a termék tulajdonságaira és magára a csomagolásra vonatkozó információk nyújtását, beleértve a termék biztonságosságát, megfelelő használatát és nyomon követhetőségét biztosító, valamint a felhasználhatósági időtartamára vonatkozó releváns utasításokat és információkat;
 - g) kiüríthető, kirakodható, újratölthető és újrarakodható az ilyen tevékenységért felelős személyek egészségének és biztonságának veszélyeztetése nélkül;
 - h) hulladékká válásakor megfelel az újrafeldolgozható csomagolásra vonatkozó, a 6. cikkben meghatározott követelményeknek.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelést a csomagolásra vonatkozó, VII. melléklet szerinti műszaki dokumentációban kell igazolni.

III. fejezet

Címkézési, jelölési és tájékoztatási követelmények

11. cikk

A csomagolás címkézése

- (1) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 42 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-tól/-től a csomagolást az anyagösszetételre vonatkozó információkat tartalmazó címkével kell ellátni. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a szállítási csomagolásra. Vonatkozik azonban az e-kereskedelmi csomagolásra.
- A 44. cikk (1) bekezdése szerinti betétdíjas rendszer hatálya alá tartozó csomagoláson az első albekezdésben említett címke mellett az (5) bekezdés alapján elfogadott vonatkozó végrehajtási jogi aktusban meghatározott harmonizált címkét is fel kell tüntetni.
- (2) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 48 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-tól/-től kezdve a csomagoláson el kell helyezni a csomagolás újrahasználatosságát feltüntető címkét, valamint egy QR-kódot vagy más típusú digitális adathordozót, amely további információkkal szolgál a csomagolás újrahasználatosságáról – beleértve az újrahasználati rendszer és a gyűjtőhelyek rendelkezésre állását –, továbbá megkönnyíti a csomagolás nyomon követését, valamint az utak és forgási ciklusok kiszámítását. Ezenkívül az újrahasználatos fogyasztói csomagolást egyértelműen jelezni kell és meg kell különböztetni az egyszer használatos csomagolástól az értékesítés helyén.

- (3) Amennyiben a 7. cikk hatálya alá tartozó csomagolási egységet az újrafeldolgozott tartalom arányára vonatkozó információkat tartalmazó címkével látják el, ennek a címkének meg kell felelnie a 11. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott vonatkozó végrehajtási jogi aktusban meghatározott előírásoknak, és a 7. cikk (7) bekezdése szerinti módszertanon kell alapulnia. Amennyiben a műanyag csomagolási egységet a bioalapú műanyag tartalom arányára vonatkozó információkat tartalmazó címkével látják el, ennek a címkének meg kell felelnie a 11. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott vonatkozó végrehajtási jogi aktusban meghatározott előírásoknak.
- (4) Az (1)–(3) bekezdésben említett címkéket, valamint a (2) bekezdésben említett QR-kódot vagy más típusú digitális adathordozót jól láthatóan, jól olvashatóan és letörölhetetlenül kell elhelyezni a csomagoláson, illetve arra rányomtatni vagy gravírozni. Amennyiben a csomagolás jellegéből vagy méretéből adódóan ez nem lehetséges vagy nem garantálható, a címkéket a gyűjtőcsomagoláson kell elhelyezni.
- Amennyiben az uniós jogszabályok előírják, hogy a csomagolt termékre vonatkozó információkat adathordozón kell megadni, egyetlen adathordozót kell használni, amely tartalmazza a csomagolt termék és a csomagolás tekintetében előírt információkat is.
- (5) A Bizottság [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 18 hónappal e rendelet hatálybalépése után*]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy harmonizált címkét hozzon létre és megállapítsa a címkézési követelményekre, valamint a csomagolás (1)–(3) bekezdése szerinti címkézésének és a hulladéktároló edények 12. cikk szerinti címkézésének a formátumára vonatkozó előírásokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (6) A Bizottság [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal e rendelet hatálybalépése után*]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy meghatározza az (1) bekezdésben említett csomagolás anyagösszetételének digitális jelölési technológiák segítségével történő azonosítására szolgáló módszertant. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (7) Más harmonizált uniós címkékre vonatkozó követelmények sérelme nélkül a gazdasági szereplők nem bocsáthatnak rendelkezésre és nem jeleníthetnek meg olyan címkéket, jelöléseket, szimbólumokat vagy feliratokat, amelyek félrevezethetik vagy megtéveszthetik a fogyasztókat vagy más végfelhasználókat a csomagolásra vonatkozó fenntarthatósági követelmények, egyéb csomagolási jellemzők vagy a csomagolási hulladék kezelésének lehetséges módjai tekintetében, amelyekre vonatkozóan e rendelet harmonizált címkézést határozott meg.
- (8) Valamely kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerbe tartozó vagy a 44. cikk (1) bekezdésében említettől eltérő betétdíjas rendszer hatálya alá tartozó csomagolás megfelelő szimbólummal azonosítható az ilyen felelősségi rendszer vagy betétdíjas rendszer alkalmazásának egész területén. Ennek a szimbólumnak világosnak és egyértelműnek kell lennie, és nem lehet félrevezető a fogyasztók, illetve a felhasználók számára a csomagolás újrafeldolgozhatóságát illetően.

12. cikk

A csomagolási hulladék gyűjtésére szolgáló hulladéktároló edények címkézése

2028. január 1-jéig a csomagolási hulladék gyűjtésére szolgáló valamennyi hulladéktároló edényen jól láthatóan, olvashatóan és letörölhetetlenül olyan címkéket kell elhelyezni, illetve arra rányomtatni vagy gravírozni, amelyek lehetővé teszik az elkülönített gyűjtését a csomagolási hulladék minden egyes anyagspecifikus frakciójának, amelyeket külön edényekben szándékoznak elhelyezni.

IV. fejezet

A gazdasági szereplők kötelezettségei az V. és a VII. fejezetben foglalt kötelezettségeken túlmenően

13. cikk

A gyártók kötelezettségei

- (1) A csomagolás forgalomba hozatalakor a gyártók biztosítják, hogy a csomagolás megfeleljen a következőknek:
 - a) annak kialakítására és gyártására az 5–10. cikkben foglalt vonatkozó követelményekkel összhangban került sor;
 - b) azt a 11. cikkben foglalt követelményekkel összhangban címkével látták el.
- (2) A csomagolás forgalomba hozatala előtt a gyártók elvégzik vagy a nevükben elvégeztetik a 33. cikkben említett vonatkozó megfelelőségértékelési eljárást, és elkészítik a VII. melléklet szerinti műszaki dokumentációt.

Amennyiben a 33. cikk szerinti vonatkozó megfelelőségértékelési eljárás keretében beigazolódik, hogy a csomagolás megfelel az alkalmazandó követelményeknek, a gyártók elkészítik az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a 34. cikkel összhangban.
- (3) A gyártók a VII. mellékletben említett műszaki dokumentációt és az EU-megfelelőségi nyilatkozatot a csomagolás forgalomba hozatalát követően 10 évig megőrzik.
- (4) A gyártók gondoskodnak olyan eljárások alkalmazásáról, amelyek biztosítják a csomagolás sorozatgyártásának e rendelet szerinti folyamatos megfelelőségét. A gyártók kellőképpen figyelembe veszik a csomagolás kialakításának és jellemzőinek változásait, valamint azon harmonizált szabványok, közös műszaki előírások vagy egyéb műszaki előírások módosulásait, amelyek alapján a megfelelőséget megállapították, vagy amelyek alkalmazásával a megfelelőséget ellenőrzik. Amennyiben a gyártók úgy találják, hogy a csomagolás megfelelősége sérülhet, újraértékelést végeznek a 33. cikkben és a VII. mellékletben meghatározott megfelelőségértékelési eljárással összhangban, vagy azt a nevükben elvégeztetik.
- (5) A gyártók biztosítják, hogy a csomagoláson típus-, tétel- vagy sorozatszámot, illetve más, az azonosítást lehetővé tévő elemet helyezzenek el, illetve ha a csomagolás mérete vagy jellege ezt nem teszi lehetővé, akkor biztosítják, hogy a szükséges információ a csomagolt terméket kísérő dokumentumban szerepeljen.
- (6) A gyártók feltüntetik a csomagoláson vagy egy QR-kódon vagy más adathordozón a nevüket, bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket és postai címüket, valamint – amennyiben van ilyen – azt az elektronikus kommunikációs

eszközt, amelyen keresztül kapcsolatba lehet velük lépni. Amennyiben ez nem lehetséges, a kért információkat a 11. cikk (2) bekezdésében említett QR-kódon vagy a 11. cikk (4) bekezdésében említett adathordozón vagy a csomagolt terméket kísérő dokumentumban megadott információk között bocsátják rendelkezésre. Postai címként egyetlen olyan pontot jelölnek meg, ahol a gyártóval kapcsolatba lehet lépni. Ezeknek az információknak egyértelműnek, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük.

- (7) A gyártók gondoskodnak arról, hogy az (5) és a (6) bekezdés szerint megadott információk egyértelműek, érthetők és olvashatók legyenek, valamint hogy azok ne helyettesítsék és ne takarják el a csomagolt termék címkézésére vonatkozó más uniós jogszabályok által előírt információkat, és ne legyenek azokkal összetéveszthetők.
- (8) Amennyiben a gyártók úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott csomagolás nem felel meg az 5–11. cikkben foglalt egy vagy több alkalmazandó követelménynek, haladéktalanul meghozzák a szükséges korrekciós intézkedéseket a csomagolás megfelelőségének biztosítására, illetve adott esetben a forgalomból való kivonására vagy visszahívására. A gyártók a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják annak a tagállamnak piacfelügyeleti hatóságát, amelyben a terméket hozzáférhetővé tették.
- (9) A gyártók valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére átadják e hatóság részére a csomagolás megfelelőségének igazolásához szükséges összes információt és dokumentációt, a műszaki dokumentációval együtt, a hatóság számára könnyen érthető nyelven vagy nyelveken. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani. A vonatkozó dokumentumokat az erre vonatkozó megkeresés kézhezvételétől számított 10 napon belül a nemzeti hatóság rendelkezésére kell bocsátani. A gyártók együttműködnek a nemzeti hatósággal az 5–10. cikkben meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslása érdekében hozott intézkedések terén.

14. cikk

A csomagolás vagy csomagolóanyagok beszállítóinak tájékoztatási kötelezettségei

- (1) Bármely, csomagolást vagy csomagolóanyagokat szolgáltató beszállító a gyártó rendelkezésére bocsát minden olyan információt és dokumentációt, amely a gyártó számára szükséges annak igazolásához, hogy a csomagolás és a csomagolóanyagok megfelelnek ennek a rendeletnek, beleértve a VII. mellékletben említett és az 5–10. cikkben előírt műszaki dokumentációt, a gyártó által könnyen érthető nyelven vagy nyelveken. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani.
- (2) Adott esetben az érintkezésre érzékeny termék csomagolására alkalmazandó jogszabályokban előírt dokumentáció és információk az (1) bekezdés értelmében a gyártó rendelkezésére bocsátandó információk és dokumentáció részét képezik.

15. cikk

A meghatalmazott képviselő kötelezettségei

- (1) A gyártó írásbeli megbízással meghatalmazott képviselőt nevezhet ki.
A 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek és a VII. mellékletben említett, az 5–10. cikkben előírt műszaki dokumentáció elkészítésére vonatkozó kötelezettség nem képezi a meghatalmazott képviselő megbízásának részét.

- (2) A meghatalmazott képviselő a gyártótól kapott megbízásban meghatározott feladatokat látja el. A megbízásnak legalább az alábbiak elvégzésére kell felhatalmaznia a meghatalmazott képviselőt:
- a) a csomagolás forgalomba hozatalát követően tíz évig megőrizze és a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsássa az EU-megfelelőségi nyilatkozatot és a műszaki dokumentációt;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok kérésére együttműködjön velük a meghatalmazott képviselő megbízása körébe tartozó termékek meg nem felelése tekintetében tett bármely intézkedés terén;
 - c) valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére átadja az adott hatóságnak a csomagolás megfelelőségének igazolásához szükséges valamennyi információt és dokumentációt a hatóság számára könnyen érthető nyelven vagy nyelveken;
 - d) valamely illetékes nemzeti hatóság kérésére a kérelem kézhezvételétől számított 10 napon belül rendelkezésre bocsássa a vonatkozó dokumentumokat;
 - e) megszüntesse a megbízást, ha a gyártó nem tesz eleget az e rendeletben foglalt kötelezettségeinek.

16. cikk

Az importőrök kötelezettségei

- (1) Az importőrök kizárólag az 5–11. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő csomagolást hozhatnak forgalomba.
- (2) A csomagolás forgalomba hozatala előtt az importőrök biztosítják a következőket:
- a) a gyártó elvégezte a 33. cikkben említett megfelelőségértékelési eljárást, és elkészítette a VII. mellékletben említett és az 5–10. cikkben előírt műszaki dokumentációt;
 - b) a csomagolást a 11. cikknek megfelelően címkével látták el;
 - c) a csomagolást az előírt dokumentumok kísérik;
 - d) a gyártó teljesítette a 13. cikk (5) és (6) bekezdésében meghatározott követelményeket.

Amennyiben egy importőr úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy a csomagolás nem felel meg az 5–11. cikkben meghatározott vonatkozó követelményeknek, addig nem hozhatja forgalomba a csomagolást, amíg nem biztosították annak megfelelőségét.

- (3) Az importőrök feltüntetik a csomagoláson a nevüket és bejegyzett kereskedelmi nevüket vagy bejegyzett védjegyüket, postai címüket, valamint – amennyiben van ilyen – azt az elektronikus kommunikációs eszközt, amelyen keresztül kapcsolatba lehet velük lépni. Amennyiben ez nem lehetséges, a szükséges információkat az adathordozón vagy a csomagolt terméket kísérő dokumentumban kell megadni. Az elérhetőségeknek egyértelműnek, érthetőnek és olvashatónak kell lenniük.
- (4) Az importőrök gondoskodnak arról, hogy a (3) bekezdéssel összhangban nyújtott tájékoztatás egyértelmű, érthető és olvasható legyen, valamint hogy az ne helyettesítse, ne takarja el a csomagolt termék címkézésére vonatkozó más uniós jogszabályok által előírt információkat, és ne legyen azokkal összetéveszthető.

- (5) Az importőrök gondoskodnak arról, hogy amíg a csomagolás a felelősségi körükbe tartozik, a tárolási vagy szállítási körülmények ne veszélyeztessék a csomagolás 5–11. cikkben meghatározott alkalmazandó követelményeknek való megfelelését.
- (6) Amennyiben az importőrök úgy vélik vagy okuk van feltételezni, hogy az általuk forgalomba hozott csomagolás nem felel meg az 5–11. cikkben foglalt alkalmazandó követelményeknek, haladéktalanul meghozzák a szükséges korrekciós intézkedéseket a csomagolás megfelelőségének biztosítására, illetve adott esetben a forgalomból való kivonására vagy visszahívására.
- (7) Az importőrök a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tették.
- (8) Az importőrök a csomagolás forgalomba hozatalát követően 10 évig elérhetővé teszik a piacfelügyeleti hatóságok számára az EU-megfelelőségi nyilatkozat egy példányát, és biztosítják, hogy a VII. mellékletben említett és az 5–10. cikkben előírt műszaki dokumentáció kérésre e hatóságok rendelkezésére bocsátható legyen.
- (9) Az importőrök valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére átadják az adott hatóságnak a csomagolás 5–11. cikkben előírt vonatkozó követelményeknek való megfelelésének az igazolásához szükséges valamennyi információt és dokumentációt, beleértve a műszaki dokumentációt is, a hatóság számára könnyen érthető nyelven vagy nyelveken. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani. A vonatkozó dokumentumokat az erre vonatkozó megkeresés kézhezvételétől számított 10 napon belül a nemzeti hatóság rendelkezésére kell bocsátani.
- (10) Az importőrök együttműködnek az illetékes nemzeti hatósággal az 5–11. cikkben meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslása érdekében hozott bármely intézkedés terén.

17. cikk

A forgalmazók kötelezettségei

- (1) A csomagolás forgalmazása során a forgalmazók kellő gondossággal járnak el az e rendeletben foglalt követelményekkel kapcsolatban.
- (2) A csomagolás forgalmazása előtt a forgalmazók ellenőrzik a következőket:
 - a) a csomagolással kapcsolatos kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó kötelezettségek hatálya alá tartozó termelőt bejegyezték a 40. cikkben említett gyártói nyilvántartásba;
 - b) a csomagolást a 11. cikknek megfelelően címkével látták el;
 - c) a gyártó és az importőr teljesítette a 13. cikk (5) és (6) bekezdésében, illetve a 16. cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeket.
- (3) Amennyiben a forgalmazó a csomagolás forgalmazását megelőzően úgy ítéli meg vagy okkal feltételezi, hogy a csomagolás nem felel meg az 5–11. cikkben meghatározott követelményeknek, vagy hogy a gyártó nem felel meg az alkalmazandó követelményeknek, a forgalmazó addig nem forgalmazhatja a csomagolást, amíg annak megfelelőségét nem biztosították, vagy amíg a gyártó nem felel meg a követelményeknek.

A forgalmazók gondoskodnak arról, hogy amíg a csomagolás a felelősségi körükbe tartozik, a tárolási vagy szállítási körülmények ne veszélyeztessék a csomagolás 5–11. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelését.

- (4) Amennyiben a forgalmazók úgy vélik vagy okkal feltételezik, hogy az általuk forgalmazott csomagolás nem felel meg az 5–11. cikkben foglalt alkalmazandó követelményeknek, gondoskodnak arról, hogy sor kerüljön a szükséges korrekciós intézkedésekre a csomagolás megfelelőségének biztosítása, a forgalomból történő kivonása vagy visszahívása érdekében.

A forgalmazók a feltételezett meg nem felelésről és a megtett korrekciós intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok piacfelügyeleti hatóságait, amelyekben a terméket hozzáférhetővé tették.

- (5) A forgalmazók valamely nemzeti hatóság indokolt kérésére átadják az adott hatóságnak az összes számukra hozzáférhető információt és dokumentációt, ami releváns annak igazolása szempontjából, hogy a csomagolás megfelel az 5–11. cikkben előírt alkalmazandó követelményeknek, beleértve a műszaki dokumentációt is, a hatóság számára könnyen érthető nyelven vagy nyelveken. Az említett információkat és dokumentációt papír alapon vagy elektronikus formátumban kell benyújtani.

A gyártók együttműködnek a nemzeti hatósággal az 5–11. cikkben meghatározott követelményeknek való meg nem felelés orvoslása érdekében hozott bármely intézkedés terén.

18. cikk

A logisztikai szolgáltatók kötelezettségei

A logisztikai szolgáltatók biztosítják, hogy az általuk kezelt csomagolás vonatkozásában a raktározás, a kezelés és a csomagolás, valamint a címzés vagy a feladás során fennálló körülmények nem veszélyeztetik a csomagolás 5–11. cikk foglalt követelményeknek való megfelelését.

19. cikk

Az az eset, amikor az importőrökre és a forgalmazókra a gyártók kötelezettségei vonatkoznak

E rendelet alkalmazásában az importőrt vagy a forgalmazót gyártónak kell tekinteni, és a gyártó 14. cikkben rögzített kötelezettségei terhelik, amennyiben a saját nevében vagy védjegye alatt hoz forgalomba csomagolást, illetve olyan módon módosít egy már forgalomban lévő csomagolást, amely befolyásolhatja az e rendelet követelményeinek való megfelelést.

20. cikk

A gazdasági szereplők azonosítása

- (1) A gazdasági szereplők kérésre tájékoztatják a piacfelügyeleti hatóságokat a következőkről:
- a) bármely gazdasági szereplő személyazonosságáról, amely nekik csomagolást szállított;
 - b) bármely gazdasági szereplő személyazonosságáról, amelynek ők csomagolást szállítottak.

- (2) A gazdasági szereplőknek a csomagolás részükre történő szállítását követően 10 évig, illetve a csomagolás általuk történő szállítását követően 10 évig képesnek kell lenniük arra, hogy az (1) bekezdésben említett információkat rendelkezésre bocsássák.

21. cikk

A túlzott csomagolással kapcsolatos kötelezettség

- (1) Azok a gazdasági szereplők, amelyek egy végső forgalmazónak vagy végfelhasználónak szállítanak termékeket gyűjtőcsomagolásban, szállítási csomagolásban vagy e-kereskedelmi csomagolásban, biztosítják, hogy az üres tér aránya legfeljebb 40 % legyen.
- (2) E számítás céljából:
- a) üres tér: a gyűjtőcsomagolás, a szállítási csomagolás vagy az e-kereskedelmi csomagolás teljes térfogata és az abban található fogyasztói csomagolás térfogata közötti különbség;
 - b) üres tér aránya: az e bekezdés a) pontjában meghatározott üres tér és a gyűjtőcsomagolás, szállítási csomagolás vagy e-kereskedelmi csomagolás teljes térfogatának hányadosa.

A töltőanyagokkal, például vágott papírral, légpárnákkal, buborékfóliával, szivacs töltőanyaggal, hab töltőanyaggal, fagyapottal, polisztirollal vagy polisztirol habbal kitöltött teret üres térnek kell tekinteni.

- (3) A fogyasztói csomagolást e-kereskedelmi csomagolásként használó gazdasági szereplők mentesülnek az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség alól. Biztosítaniuk kell azonban, hogy az ilyen fogyasztói csomagolás megfeleljen a 9. cikkben foglalt követelményeknek.

22. cikk

Bizonyos csomagolási formák alkalmazására vonatkozó korlátozások

- (1) A gazdasági szereplők nem hozhatnak forgalomba csomagolást az V. mellékletben felsorolt formákban és célokra.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a gazdasági szereplők 2030. január 1-jétől nem hozhatnak forgalomba csomagolást az V. melléklet 3. pontjában felsorolt formákban és célokra.
- (3) A tagállamok mentesíthetik a gazdasági szereplőket az V. melléklet 3. pontja alól, ha azok megfelelnek a mikrovállalkozás definíciójának a [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e rendelet hatálybalépésének napja*]-án/-én hatályos 2003/361/EK bizottsági ajánlásban meghatározott szabályokkal összhangban, és amennyiben technikailag nem kivitelezhető a csomagolás használatának mellőzése vagy az újrahasználati rendszer működéséhez szükséges infrastruktúrához való hozzáférés.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon az 58. cikkel összhangban az V. melléklet módosítására, hogy azt hozzáigazítsa a műszaki és tudományos fejlődéshez a csomagolási hulladék csökkentése céljából. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása során a Bizottság mérlegeli az egyes csomagolási formák használatára vonatkozó korlátozásokban rejlő lehetőséget a keletkező csomagolási hulladék csökkentésére az általánosan kedvező környezeti hatás biztosítása mellett, továbbá figyelembe veszi az

olyan alternatív csomagolási megoldások rendelkezésre állását, amelyek megfelelnek az érintkezésre érzékeny termék csomagolására alkalmazandó jogszabályokban meghatározott követelményeknek, valamint azt, hogy ezek mennyire képesek megakadályozni a csomagolt termék mikrobiológiai szennyeződését.

23. cikk

Az újrahasználatos csomagolással kapcsolatos kötelezettségek

- (1) Az újrahasználatos csomagolást forgalomba hozó gazdasági szereplők gondoskodnak arról, hogy az ilyen csomagolás tekintetében újrahasználati rendszer álljon rendelkezésre, amely megfelel a 24. cikkben és a VI. mellékletben meghatározott követelményeknek.
- (2) A rendszer e követelményeknek való megfelelésének leírását az újrahasználatos csomagolásra vonatkozó, a 10. cikk (2) bekezdése szerint benyújtandó műszaki dokumentáció részeként kell elkészíteni. E célból a gyártónak a VI. mellékletben meghatározott megfelelő írásbeli megerősítést kell kérnie a rendszer résztvevőitől.

24. cikk

Az újrahasználati rendszerekkel kapcsolatos kötelezettség

- (1) Az újrahasználatos csomagolást felhasználó gazdasági szereplőknek részt kell venniük egy vagy több újrahasználati rendszerben, és biztosítaniuk kell, hogy az újrahasználati rendszerek, amelyeknek az újrahasználatos csomagolás a részét képezi, megfeleljenek a VI. melléklet A. részében meghatározott követelményeknek.
- (2) Az újrahasználatos csomagolást felhasználó gazdasági szereplők a VI. melléklet B. részével összhangban helyreállítják az ilyen csomagolást, mielőtt azt ismét felkínálják a végfelhasználóknak.

25. cikk

Az újratöltéssel kapcsolatos kötelezettségek

- (1) Amennyiben a gazdasági szereplők lehetőséget kínálnak a termékek újratöltés útján történő megvásárlására, tájékoztatják a végfelhasználókat a következőkről:
 - a) az újratöltés útján kínált termékek megvásárlására használható tárolóedények típusai;
 - b) az újratöltésre vonatkozó higiéniai előírások;
 - c) a végfelhasználó felelőssége az a) pontban említett tárolóedények használatával kapcsolatos egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatban.Ezeket az információkat rendszeresen frissíteni kell, és azokat egyértelműen fel kell tüntetni a helyszínen, vagy pedig más módon kell a végfelhasználók tudomására hozni.
- (2) Az újratöltést lehetővé tévő gazdasági szereplők biztosítják, hogy az újratöltő állomások megfeleljenek a VI. melléklet C. részében meghatározott követelményeknek, valamint a termékek újratöltés útján történő értékesítésére vonatkozó egyéb uniós jogszabályokban meghatározott követelményeknek.
- (3) Az újratöltést lehetővé tévő gazdasági szereplők biztosítják, hogy az újratöltő állomásokon a végfelhasználóknak kínált csomagolást ne ingyenesen nyújtsák, illetve hogy betétdíjas rendszer keretében bocsássák rendelkezésre.

- (4) A gazdasági szereplők megtagadhatják a végfelhasználó által biztosított tárolóedény újratöltését, ha a végfelhasználó nem tartja be a gazdasági szereplő által az (1) bekezdéssel összhangban közzolt követelményeket.

26. cikk

Újrahasználati és újratöltési célértékek

- (1) 2030. január 1-jétől a 2012/19/EU irányelv II. mellékletének 2. pontjában felsorolt nagy méretű háztartási készülékeket valamely tagállam területén első alkalommal forgalmazó gazdasági szereplőknek gondoskodniuk kell arról, hogy e termékek 90 %-át újrahasználatos szállítási csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében bocsássák rendelkezésre.
- (2) Az a végső forgalmazó, amely valamely tagállam területén az értékesítési helyen tárolóedénybe töltött, elvitelre szánt hideg vagy forró italokat forgalmaz, biztosítja a következőket:
- a) 2030. január 1-jétől ezen italok 20 %-át újrahasználatos csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre;
 - b) 2040. január 1-jétől ezen italok 80 %-át újrahasználatos csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre.
- (3) A szálláshely-szolgáltatási és vendéglátási ágazatban üzleti tevékenységet folytató azon végső forgalmazó, amely valamely tagállam területén fogyasztói csomagolásban, azonnali fogyasztásra szánt, további előkészítést nem igénylő, és jellemzően a tárolóedényből elfogyasztott készletelt forgalmaz a piacon, biztosítja a következőket:
- a) 2030. január 1-jétől az ilyen termékek 10 %-át újrahasználatos csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen termékek 40 %-át újrahasználatos csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre.
- (4) Az a gyártó és végső forgalmazó, amely valamely tagállam területén fogyasztói csomagolásban alkoholtartalmú italokat forgalmaz sör, szénsavas alkoholtartalmú italok, bortól eltérő erjesztett italok, ízesített borászati termékek és gyümölcsborok, szeszesital-alapú termékek, szódával, almaborral vagy gyümölcslével kevert bor vagy más erjesztett italok formájában, biztosítja a következőket:
- a) 2030. január 1-jétől az ilyen termékek 10 %-át újrahasználatos csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen termékek 25 %-át újrahasználatos csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre.
- (5) Az a gyártó és végső forgalmazó, amely valamely tagállam területén fogyasztói csomagolásban alkoholtartalmú italokat forgalmaz bor formájában – a pezsgő kivételével –, biztosítja a következőket:

- a) 2030. január 1-jétől az ilyen termékek 5 %-át újrahasználható csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen termékek 15 %-át újrahasználható csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre.
- (6) Az a gyártó és végső forgalmazó, amely valamely tagállam területén fogyasztói csomagolásban nem alkoholtartalmú italokat forgalmaz víz, hozzáadott cukrot tartalmazó víz, más édesítőanyagot tartalmazó víz, ízesített víz, üdítőitalok, szénsavas limonádé, jeges tea és hasonló, azonnal fogyasztható italok, valamint gyümölcsből vagy zöldségfélékből készült tiszta levek, levek vagy mustok, továbbá tejet nem tartalmazó turmixok és tejszírtartalmú alkoholmentes italok formájában, biztosítja a következőket:
- a) 2030. január 1-jétől az ilyen termékek 10 %-át újrahasználható csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen termékek 25 %-át újrahasználható csomagolásban, újrahasználati rendszer keretében vagy az újratöltést lehetővé téve bocsátják rendelkezésre.
- (7) Azok a gazdasági szereplők, amelyek a termékek szállítására vagy csomagolására szállítási csomagolást használnak raklapok, műanyag rekeszek, összehajtható műanyag dobozok, vödrök és hordók formájában, a (12) és (13) bekezdésben foglaltaktól eltérő feltételek mellett, biztosítják a következőket:
- a) 2030. január 1-jétől az ilyen csomagolás 30 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen csomagolás 90 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen.
- (8) Azok a gazdasági szereplők, amelyek e-kereskedelem útján első alkalommal forgalmazott, nem élelmiszer jellegű cikkek szállításához és kiszállításához szállítási csomagolást használnak, biztosítják a következőket:
- a) 2030. január 1-jétől az ilyen csomagolás 10 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen csomagolás 50 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen.
- (9) Azok a gazdasági szereplők, amelyek szállítási csomagolást használnak raklapfólia, valamint a szállítás során a raklapokra helyezett pántok formájában a termékek rögzítése és megóvása érdekében, biztosítják a következőket:
- a) 2030. január 1-jétől az ilyen csomagolás 10 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen csomagolás 30 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen.
- (10) Azok a gazdasági szereplők, amelyek gyűjtőcsomagolást használnak ládák formájában – kivéve a kartondobozt – a fogyasztói csomagoláson kívül, hogy

bizonyos számú terméket egy készletnyilvántartási alapegységbe foglaljanak, biztosítják a következőket:

- a) 2030. január 1-jétől az ilyen csomagolás 10 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen;
 - b) 2040. január 1-jétől az ilyen csomagolás 25 %-a újrahasználati rendszer keretében újrahasználható csomagolás legyen.
- (11) Az (1)–(10) bekezdésben meghatározott célértékeket egy naptári évre kell kiszámítani.
- (12) A gazdasági szereplő által használt szállítási csomagolásnak újrahasználhatónak kell lennie, ha azt termékek szállításához használják a következők szerint:
- a) különböző telephelyek között, ahol a gazdasági szereplő a tevékenységét végzi; vagy
 - b) a gazdasági szereplő tevékenységének helyszínéül szolgáló bármely telephely, valamint bármely más kapcsolt vállalkozás vagy partnervállalkozás telephelye között, a 2003/361/EK bizottsági ajánlás [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e rendelet hatálybalépésének napja*]-án/-én hatályos mellékletének 3. cikkében meghatározottak szerint.

Ez a kötelezettség a raklapokra, ládákra – a kartondobozok kivételével –, tálcákra, műanyag rekeszekre, a köztes ömlesztettáru-tartályokra, hordókra és kannákra vonatkozik, függetlenül azok méretétől és anyagától, beleértve a rugalmas formákat is.

- (13) Azok a gazdasági szereplők, amelyek ugyanazon tagállamon belül egy másik gazdasági szereplőnek szállítanak termékeket, kizárólag újrahasználható szállítási csomagolást használhatnak az ilyen termékek szállítása céljából.

Ez a kötelezettség a raklapokra, ládákra – a kartondobozok kivételével –, tálcákra, műanyag rekeszekre, a köztes ömlesztettáru-tartályokra és hordókra vonatkozik, függetlenül azok méretétől és anyagától, beleértve a rugalmas formákat is.

- (14) A gazdasági szereplők mentesülnek a (2)–(10) bekezdésben foglalt célértékek teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, ha valamely adott naptári év során:
- a) legfeljebb 1 000 kg csomagolást hoztak forgalomba; vagy
 - b) megfeleltek a mikrovállalkozás definíciójának a [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = e rendelet hatálybalépésének napja*]-án/-én hatályos 2003/361/EK bizottsági ajánlásban meghatározott szabályokkal összhangban.
- (15) A gazdasági szereplők mentesülnek a (2)–(6) bekezdésben meghatározott célértékek teljesítésére vonatkozó kötelezettség alól, ha valamely adott naptári év során legfeljebb 100 m² eladótérrel rendelkeznek, beleértve az összes tárolási és kiadási területet is.
- (16) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendelet kiegészítése céljából, hogy meghatározza a következőket:
- a) az e cikk (1)–(6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó termékekre és a (7)–(10) bekezdésben foglaltaktól eltérő csomagolási formákra vonatkozó

célértékeket, a tagállamok által a 45. cikk (2) bekezdése alapján hozott intézkedésekkel kapcsolatos pozitív tapasztalatok alapján;

- b) az e cikk (14) bekezdésének a)–c) pontjában felsoroltakon felüli mentességeket a gazdasági szereplők számára;
 - c) az e cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott célértékek hatálya alá tartozó konkrét csomagolási formákra vonatkozó mentességeket a célértékek elérését akadályozó higiéniai, élelmiszer-biztonsági vagy környezetvédelmi problémák esetén.
- (17) A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 8 évvel e rendelet hatálybalépése után]-ig felülvizsgálja a helyzetet a csomagolás újrahasználatával kapcsolatban, és ennek alapján értékeli, hogy indokolt-e az e cikkben meghatározott célértékek felülvizsgálatára, valamint a csomagolások újrahasználatára és újratöltésére vonatkozó új célértékek meghatározására irányuló intézkedéseket hozni, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

27. cikk

Az újrahasználati és újratöltési célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

- (1) A 26. cikk (1) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének igazolása céljából a 2012/19/EU irányelv II. mellékletének 2. pontjában felsorolt nagy méretű háztartási készülékeket valamely tagállam területén első alkalommal forgalmazó gazdasági szereplő kiszámítja a következőket:
- a) valamely tagállam területén adott naptári évben újrahasználati rendszerhez tartozó újrahasználható csomagolásban első alkalommal forgalmazott készülékek értékesítési egységeinek száma;
 - b) valamely tagállam területén adott naptári évben az a) pontban említett újrahasználható csomagolástól eltérő csomagolásban első alkalommal forgalmazott készülékek értékesítési egységeinek száma.
- (2) A 26. cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének igazolása céljából az ilyen termékeket valamely tagállam területén forgalmazó végső forgalmazó vagy – adott esetben – gyártó minden egyes célérték tekintetében külön kiszámítja a következőket:
- a) valamely tagállam területén adott naptári évben újrahasználati rendszerhez tartozó újrahasználható csomagolásban forgalmazott italok és élelmiszerek értékesítési egységeinek száma;
 - b) valamely tagállam területén adott naptári évben újratöltés révén forgalmazott italok és élelmiszerek értékesítési egységeinek száma;
 - c) valamely tagállam területén adott naptári évben az a) és a b) pontban foglaltaktól eltérő módon forgalmazott italok és élelmiszerek értékesítési egységeinek száma.
- (3) A 26. cikk (7)–(10) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének igazolása céljából az ilyen csomagolást használó gazdasági szereplő minden egyes célérték tekintetében külön kiszámítja a következőket:
- a) a 26. cikk (7)–(10) bekezdésében felsorolt, újrahasználati rendszerbe tartozó újrahasználható csomagolásnak minősülő egyes csomagolási formák adott naptári évben használt egyenértékű egységeinek száma;

- b) a 26. cikk (7)–(10) bekezdésében felsorolt, az a) pontban említettektől eltérő csomagolási formák adott naptári évben használt egyenértékű egységeinek száma.
- (4) A Bizottság 2028. december 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja a 26. cikkben meghatározott célértékekre vonatkozó részletes számítási szabályokat és módszertant.

Ezt a végrehajtási jogi aktust az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

28. cikk

Jelentéstétel az illetékes hatóságoknak az újrahasználati és az újratöltési célértékekről

- (1) A 26. cikk (1)–(10) bekezdésében említett gazdasági szereplők minden naptári évre vonatkozóan jelentést tesznek az e rendelet 35. cikkében említett illetékes hatóságnak a 26. cikkben meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos adatokról.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentést az adatszolgáltatási év végét követő hat hónapon belül kell benyújtani.
- (3) Az első adatszolgáltatási időszak a 2030. január 1-jén kezdődő naptári évet érinti.
- (4) Az illetékes hatóságok elektronikus rendszereket hoznak létre, amelyeken keresztül adatokat kell szolgáltatni számukra, és meghatározzák az alkalmazandó formátumokat.
- (5) Az illetékes hatóságok bekérhetnek minden olyan kiegészítő információt, amely szükséges ahhoz, hogy megbizonyosodjanak a bejelentett adatok megbízhatóságáról.
- (6) A tagállamok nyilvánosságra hozzák az (1) bekezdésben említett jelentések eredményeit.

V. fejezet

Műanyag hordtasakok

29. cikk

Műanyag hordtasakok

- (1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy tartós csökkenést érjenek el a könnyű műanyag hordtasakok területükön történő felhasználása tekintetében.

Tartós csökkenést akkor érnek el, ha 2025. december 31-ig, majd azt követően minden év december 31-ig az egy főre jutó éves felhasználás nem haladja meg a 40 könnyű műanyag hordtasakot, vagy az azzal egyenértékű, tömegben kifejezett célértéket.

- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott célérték teljesítése érdekében a tagállamok által meghozandó intézkedések eltérőek lehetnek a könnyű műanyag hordtasakok által a gyártás, újrafeldolgozás vagy ártalmatlanítás során kifejtett környezeti hatás, valamint azok komposztálási tulajdonságai, tartóssága vagy konkrét rendeltetése függvényében. Ezek az intézkedések – a 4. cikktől eltérve – magukban foglalhatnak forgalmazási korlátozásokat is, feltéve, hogy azok arányosak és megkülönböztetéstől mentesek.

- (3) A tagállamok a Szerződésből eredő kötelezettségekkel összhangban bármilyen típusú műanyag hordtasakra vonatkozóan – függetlenül azok falvastagságától – intézkedéseket hozhatnak, így például gazdasági eszközöket és nemzeti csökkentési célértékeket határozhatnak meg.
- (4) A tagállamok kizárhatják az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek alól azokat a nagyon könnyű műanyag hordtasakokat, amelyekre higiéniai okokból van szükség, vagy amelyek ömlesztett élelmiszerek fogyasztói csomagolásaként szolgálnak az élelmiszer-pazarlás megelőzése érdekében.

VI. fejezet

A csomagolás megfelelősége

30. cikk

Vizsgálati, mérési és számítási módszerek

A csomagolás e rendelet 5–11. cikkében és 24. cikkében foglalt követelményeknek való megfelelése, valamint az ilyen megfelelés ellenőrzése érdekében vizsgálatokat, méréseket és számításokat kell végezni megbízható, pontos és megismételhető módszerek alkalmazásával, amelyek figyelembe veszik az általánosan elismert legkorszerűbb módszereket, és amelyek vélhetően kis bizonytalanságú eredményeket szolgáltatnak.

31. cikk

A megfelelőség vélelme

- (1) A 30. cikkben említett azon vizsgálati, mérési vagy számítási módszerekről, amelyek megfelelnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az említett cikkben meghatározott azon követelményeknek is, amelyekre az említett szabványok vagy azok részei vonatkoznak.
- (2) Arról a csomagolásról, amely megfelel az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett hivatkozásokkal rendelkező harmonizált szabványoknak vagy azok egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelel az 5–11. cikkben és a 24. cikkben foglalt követelményeknek vagy azok egyes részeinek is, amelyekre az említett szabványok vonatkoznak.

32. cikk

Közös műszaki előírások

- (1) Arról a csomagolásról, amely megfelel a (2) bekezdésben említett közös műszaki előírásoknak vagy azok egyes részeinek, vélelmezni kell, hogy megfelel az 5–11. cikkben és a 24. cikkben foglalt követelményeknek is, amennyiben ezekre a követelményekre kiterjednek az ilyen közös műszaki előírások, illetve azok egyes részei.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján közös műszaki előírásokat állapíthat meg az 5–11. cikkben és a 24. cikkben meghatározott követelmények tekintetében, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) nincs olyan harmonizált szabvány, amely kiterjed azokra a vonatkozó követelményekre, amelyek hivatkozását közzétették az *Európai Unió*

Hivatalos Lapjában, vagy a szabvány nem felel meg az általa lefedni kívánt követelményeknek;

- b) a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése alapján felkért egy vagy több európai szabványügyi szervezetet arra, hogy dolgozzon ki vagy vizsgáljon felül egy harmonizált szabványt az 5–11. cikkben és a 24. cikkben meghatározott követelmények tekintetében, és az alábbi feltételek valamelyike teljesül:
- i. a kérelmet azon európai szabványügyi szervezetek egyike sem fogadta el, amelyekhez a kérelmet intézték;
 - ii. a kérelmet legalább egy olyan európai szabványügyi szervezet elfogadta, amelyhez a kérelmet intézték, de:
 - nem kerül sor a kért szabványok elfogadására a kérelemben meghatározott határidőn belül,
 - a szabványok nem felelnek meg a kérelemnek,
 - a szabványok nincsenek teljes mértékben összhangban az általuk lefedni kívánt követelményekkel.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

- (3) Amikor egy harmonizált szabvány hivatkozásait közzéteszik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, a Bizottság megvizsgálja, hogy hatályon kívül kell-e helyezni vagy módosítani kell-e a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat vagy azok azon részeit, amelyek az 5–11. cikkben és a 24. cikkben meghatározott ugyanazon követelményekre vonatkoznak.

33. cikk

Megfelelőségértékelési eljárás

A csomagolás 5–11. cikkben foglalt követelményeknek való megfelelését a VII. mellékletben meghatározott eljárás szerint kell értékelni.

34. cikk

EU-megfelelőségi nyilatkozat

- (1) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat igazolja, hogy az 5–11. cikkben meghatározott követelmények bizonyítottan teljesültek.
- (2) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat megfelel a VIII. mellékletben foglalt mintának, tartalmazza a VII. melléklet moduljában meghatározott elemeket, és azt folyamatosan aktualizálják. Az EU-megfelelőségi nyilatkozatot lefordítják az azon tagállam által előírt nyelvre vagy nyelvekre, amelynek piacán a csomagolást forgalomba hozzák vagy forgalmazzák.
- (3) Amennyiben a csomagolásra vagy a csomagolt termékre több olyan uniós jogi aktus alkalmazandó, amely EU-megfelelőségi nyilatkozatot ír elő, az összes ilyen uniós jogi aktus tekintetében egyetlen EU-megfelelőségi nyilatkozatot állítanak ki. Ez a nyilatkozat tartalmazza az érintett uniós jogi aktusok megnevezését és közzétételük hivatkozásait is. A nyilatkozat az egyes vonatkozó EU-megfelelőségi nyilatkozatokból készült dokumentáció is lehet.

- (4) Az EU-megfelelőségi nyilatkozat elkészítésével a gyártó felelősséget vállal azért, hogy a csomagolás megfelel az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

VII. fejezet

A csomagolás és a csomagolási hulladék kezelése

1. SZAKASZ – Általános rendelkezések

35. cikk

Illetékes hatóság

- (1) A tagállamok kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot, amely felelős az ebben a fejezetben, valamint a 26. cikk (1)–(10) bekezdésében, a 27. cikkben, a 28. cikkben és a 29. cikkben meghatározott kötelezettségek végrehajtásáért és érvényesítéséért.
- (2) A tagállamok meghatározzák az illetékes hatóság vagy hatóságok szervezetének és működésének részleteit, beleértve az alábbiakra vonatkozó közigazgatási és eljárási szabályokat is:
- a) a termelők nyilvántartásba vétele a 39. cikkel összhangban;
 - b) a 39. cikk (7) bekezdése szerinti jelentéstételi követelmények megszervezése és ellenőrzése;
 - c) a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésének felügyelete a 40. cikkel összhangban;
 - d) információk szolgáltatása az 50. cikkel összhangban.
- (3) A tagállamok [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 3 hónappal e rendelet hatálybalépése után*]-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok nevééről és címéről. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot az illetékes hatóságok nevében vagy címében bekövetkező bármely változásról.

36. cikk

Korai előrejelző rendszer

- (1) A 38. és a 46. cikkben meghatározott célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett cikkekben megállapított határidő lejárta előtt.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:
- a) arra vonatkozó becslés, hogy az egyes tagállamok milyen mértékben érik el a célértékeket;
 - b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll annak a kockázata, hogy nem érik el a célértékeket az adott határidőkre, valamint megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
 - c) az Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.

37. cikk
Hulladékgazdálkodási tervek

A tagállamok a 2008/98/EK irányelv 28. cikke értelmében megkövetelt hulladékgazdálkodási tervekbe külön fejezetet iktatnak be a csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásról, beleértve az e rendelet 38. és 45. cikke értelmében meghozott intézkedéseket is.

2. SZAKASZ – Hulladékmegelőzés

38. cikk
A csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése

- (1) Minden tagállam csökkenti a keletkezett csomagolási hulladék egy főre jutó mennyiségét a Bizottságnak a 2005/270/EK határozattal összhangban bejelentett, 2018-ban keletkezett csomagolási hulladék egy főre jutó mennyiségéhez képest, az alábbi mértékben:
 - a) 2030-ig 5 %-kal;
 - b) 2035-ig 10 %-kal;
 - c) 2040-ig 15 %-kal.
- (2) A tagállamok olyan intézkedéseket hajtanak végre, amelyek célja a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése és a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentése.
- (3) A (2) bekezdésben foglaltak céljából a tagállamok gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket alkalmazhatnak a hulladékhierarchia alkalmazásának ösztönzésére, így például a 2008/98/EK irányelv IV. és IVa. mellékletében említett intézkedéseket vagy más megfelelő eszközöket és intézkedéseket, beleértve a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereken keresztül nyújtott ösztönzőket, valamint a termelőkre vagy a gyártói felelősségi szervezetekre vonatkozó, hulladékmegelőzési tervek elfogadásával kapcsolatos követelményeket. Az ilyen intézkedéseknek arányosnak és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük, és azokat úgy kell kialakítani, hogy a Szerződéssel összhangban elkerüljék a kereskedelmet gátló akadályokat vagy a verseny torzulását.
- (4) A Bizottság [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 8 évvel e rendelet hatálybalépése után*]-ig felülvizsgálja az (1) bekezdésben meghatározott célértékeket. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet – ha a Bizottság indokoltnak látja – jogalkotási javaslat kísér.
- (5) A tagállamok – a Szerződésben megállapított általános szabályok és az e rendeletben foglalt rendelkezések betartása mellett – elfogadhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek túlmutatnak az ebben a cikkben meghatározott minimumkövetelményeken.

3. SZAKASZ

A termelőkről vezetett nyilvántartás és a kiterjesztett gyártói felelősség

39. cikk
A termelőről vezetett nyilvántartás

- (1) A tagállamok nyilvántartást hoznak létre, melynek célja annak ellenőrzése, hogy a csomagolással foglalkozó termelők megfelelnek-e az ebben a fejezetben foglalt követelményeknek.

A nyilvántartás a termelők weboldalainak más nemzeti nyilvántartásaira mutató linkeket is tartalmaz annak érdekében, hogy valamennyi tagállamban megkönnyítse a termelőknek vagy a kijelölt képviselőknek a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében történő nyilvántartásba vételét.

- (2) A termelők kötelesek bejegyeztetni magukat az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba. Ennek érdekében nyilvántartásba vétel iránti kérelmet nyújtanak be abban a tagállamban, ahol a csomagolást első alkalommal forgalmazzák. Amennyiben a termelő a 41. cikk (1) bekezdése szerint gyártói felelősségi szervezetet jelölt ki, ennek a szervezetnek kell teljesítenie az e cikkben meghatározott kötelezettségeket, kivéve, ha az a tagállam, ahol a nyilvántartást létrehozták, másként írja elő.
- (3) Az ebben a cikkben meghatározott kötelezettségeket a termelő nevében teljesítheti a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében kijelölt képviselő is.
- (4) A termelők nem forgalmazhatnak csomagolást, ha ők vagy adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében kijelölt képviselőik nincsenek bejegyezve az adott tagállamban.
- (5) A nyilvántartásba vétel iránti kérelemnek tartalmaznia kell a IX. melléklet A. részével összhangban benyújtandó információkat. A tagállamok további információkat vagy dokumentumokat kérhetnek, ha az a nyilvántartás hatékony használatához szükséges.
- (6) Amennyiben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében kijelölt képviselő egynél több termelőt képvisel, az (5) bekezdés szerint benyújtandó információkon kívül külön-külön meg kell adnia minden egyes képviselt termelő nevét és elérhetőségét is.
- (7) A termelő vagy adott esetben a termelő kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében kijelölt képviselője vagy a gyártói felelősségi szervezet március 1-jéig minden teljes előző naptári évre vonatkozóan bejelenti a nyilvántartásért felelős illetékes hatóságnak a IX. melléklet B. részében meghatározott információkat.
- (8) A nyilvántartásért felelős illetékes hatóság:
- a) fogadja a termelők (2) bekezdés szerinti nyilvántartásba vétel iránti kérelmeit egy elektronikus adatfeldolgozó rendszeren keresztül, amelynek részletes leírását elérhetővé kell tenni az illetékes hatóság honlapján;
 - b) elvégzi a nyilvántartásba vételt, és nyilvántartási számot ad az (5) és a (6) bekezdésben meghatározott valamennyi információ benyújtását követő legfeljebb tizenkét héten belül;
 - c) szabályokat állapíthat meg a nyilvántartásba vételi követelmények és eljárás tekintetében, anélkül, hogy az (5) és a (6) bekezdésben foglaltakon felül további alapvető követelményeket írna elő;
 - d) költségalapú és arányos díjakat számíthat fel a termelőknek a (2) bekezdésben foglalt kérelmek feldolgozásáért;

- e) fogadja és figyelemmel kíséri a (7) bekezdésben említett jelentéstételt.
- (9) A termelő, illetve adott esetben a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében kijelölt képviselő vagy a gyártói felelősségi szervezet indokolatlan késedelem nélkül értesíti az illetékes hatóságot a nyilvántartásban szereplő adataiban bekövetkezett bármilyen változásról, valamint a nyilvántartásban szereplő csomagolás adott tagállam területén történő forgalmazásának végleges beszüntetéséről. A termelőt törölni kell a nyilvántartásból, ha a termelő megszűnt.
- (10) Amennyiben a termelők nyilvántartásában szereplő információk nem nyilvánosan hozzáférhetők, a tagállamok biztosítják, hogy az online platformot üzemeltető szolgáltatók, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a termelőkkel, díjmentesen hozzáférjenek a nyilvántartásban szereplő információkhoz.
- (11) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a nyilvántartásba vétel és a nyilvántartásba történő bejelentés formátumát, továbbá meghatározza a bejelentendő adatok részletességét, valamint a jelentéstétel tárgyát képező csomagolástípusokat és anyagkategóriákat.
- Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

40. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

- (1) A csomagolással foglalkozó termelők kiterjesztett gyártói felelősségi körrel rendelkeznek a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikkével, valamint e szakasszal összhangban létrehozott rendszerek keretében azon csomagolások tekintetében, amelyeket első alkalommal forgalmaznak egy tagállam területén.
- (2) A termelő írásbeli meghatalmazás útján kijelöl egy képviselőt a kiterjesztett gyártói felelősség tekintetében minden olyan tagállamban, amely eltér attól a tagállamtól, ahol a csomagolást első alkalommal forgalmazza.
- (3) Az (EU) 2022/2065 rendelet III. fejezete 4. szakaszának hatálya alá tartozó, online platformot üzemeltető szolgáltatók, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy távollevők közötti szerződéseket kössenek a termelőkkel, az alábbi információkat szerzik meg az Unióban lévő fogyasztók számára csomagolást kínáló termelőktől:
- a) a termelők 39. cikk szerinti nyilvántartásba vételére vonatkozó információk abban a tagállamban, ahol a fogyasztó található, valamint a termelő nyilvántartási száma(i) az adott nyilvántartásban;
 - b) a termelő öntanúsítása, amelyben kötelezettséget vállal arra, hogy csak olyan csomagolást kínál, amely tekintetében a fogyasztó tartózkodási helye szerinti tagállamban teljesülnek az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt, kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó követelmények.

41. cikk

Gyártói felelősségi szervezet

- (1) A termelőknek lehetőségük van arra, hogy a 42. cikkel összhangban engedélyezett gyártói felelősségi szervezeteket bízzanak meg azzal, hogy a nevükben teljesítsék kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket. A tagállamok intézkedéseket

fogadhatnak el a gyártói felelősségi szervezet megbízásának kötelezővé tétele érdekében.

- (2) Amennyiben egy tagállam területén több gyártói felelősségi szervezet is felhatalmazást kap arra, hogy a termelők nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítsen, a tagállam biztosítja, hogy a gyártói felelősségi szervezetek együttesen lefedjék a tagállam teljes területét a 42. cikk (3) bekezdése, a 43. cikk és a 44. cikk szerinti tevékenységeket illetően. A tagállamok megbízzák az illetékes hatóságot, vagy kijelölnek egy független harmadik felet, hogy felügyelje, hogy a gyártói felelősségi szervezetek összehangolt módon teljesítsék kötelezettségeiket.
- (3) A gyártói felelősségi szervezetek biztosítják a birtokukban lévő adatok bizalmas kezelését a szellemi tulajdont képező információk, illetve az egyes termelőkhöz vagy azok kijelölt képviselőihez közvetlenül visszavezethető információk tekintetében.
- (4) A 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (3) bekezdésének e) pontjában említett információkon túlmenően a gyártói felelősségi szervezetek legalább évente, a kereskedelmi és ipari titoktartásra figyelemmel információkat tesznek közzé a honlapjukon a tagállam területén első alkalommal forgalomba hozott csomagolás mennyiségéről, valamint a hasznosított és újrafeldolgozott anyagok szintjéről azon csomagolás mennyiségéhez viszonyítva, amelynek tekintetében gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítenek.

42. cikk

A kiterjesztett gyártói felelősség teljesítésére vonatkozó engedély

- (1) A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a termelőnek, illetve a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén a kijelölt gyártói felelősségi szervezetnek engedélyt kell kérnie az illetékes hatóságtól.
- (2) A tagállam a 35. cikkben említett közigazgatási és eljárási szabályokat megállapító intézkedéseiben meghatározza az engedélyezési eljárás követelményeit és részleteit, amelyek eltérőek lehetnek a kiterjesztett gyártói felelősség egyéni, illetve kollektív teljesítése tekintetében, valamint a megfelelés ellenőrzésének módozatait, beleértve a termelők vagy a gyártói felelősségi szervezetek által e célból szolgáltatandó információkat is. Az engedélyezési eljárás tartalmazza a (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében bevezetett intézkedések ellenőrzésére vonatkozó követelményeket, valamint az ellenőrzésre rendelkezésre álló időkeretet, amely nem haladhatja meg a teljes kérelmezési dokumentáció benyújtásától számított 12 hetet. Ezt az ellenőrzést független szakértő végzi, aki ellenőrzési jelentést készít annak eredményéről. A független szakértő független az illetékes hatóságtól és a gyártói felelősségi szervezetektől, illetve az egyéni teljesítésre engedéllyel rendelkező termelőktől.
- (3) A tagállamok által a (2) bekezdéssel összhangban megállapítandó intézkedések olyan intézkedéseket tartalmaznak, amelyek biztosítják, hogy:
 - a) teljesülnek a 2008/98/EK irányelv 8a. cikke (3) bekezdésének a)–d) pontjában meghatározott követelmények;
 - b) a termelő vagy a gyártói felelősségi szervezet által bevezetett intézkedések elegendőek ahhoz, hogy lehetővé tegyék a csomagolási hulladéknak a 43. cikk (1) és (2) bekezdésével és a 44. cikkel összhangban történő ingyenes, a lefedett

területtel és mennyiséggel arányos gyakorisággal történő visszaváltását vagy gyűjtését, tekintettel az adott termelő vagy termelők – amelyek nevében gyártói felelősségi szervezet jár el – által a tagállam területén első alkalommal forgalmazott csomagolás mennyiségére és típusaira;

- c) létrejöttek a forgalmazókkal, a hatóságokkal vagy a nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felekkel kötött, e célból szükséges megállapodások, köztük az előzetes megállapodások is;
 - d) rendelkezésre áll a szükséges válogatási és újrafeldolgozási kapacitás annak biztosításához, hogy az összegyűjtött csomagolási hulladékot a későbbiekben előzetes kezelésnek és újrafeldolgozásnak vessék alá;
 - e) teljesül a (6) bekezdésben meghatározott követelmény.
- (4) A termelő vagy a gyártói felelősségi szervezet indokolatlan késedelem nélkül értesíti az illetékes hatóságot az engedélyezés iránti kérelemben foglalt adatokban bekövetkezett bármilyen változásról vagy bármely, az engedélyezés feltételeit érintő változásról vagy működésének végleges beszüntetéséről.
- (5) Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy visszavonja a vonatkozó engedélyt, különösen akkor, ha a termelő vagy a gyártói felelősségi szervezet már nem felel meg a csomagolási hulladék kezelésének megszervezésére vonatkozó követelményeknek, vagy elmulasztja az illetékes hatóságnak történő jelentéstételt vagy az engedély feltételeit érintő bármely változás bejelentését, vagy beszüntette a működését.
- (6) A kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek egyéni teljesítése esetén a termelő, illetve a kiterjesztett gyártói felelősség kollektív teljesítése esetén kijelölt gyártói felelősségi szervezet megfelelő garanciát nyújt a hulladékgazdálkodási műveletekkel kapcsolatban a termelő vagy a gyártói felelősségi szervezet által fizetendő költségek fedezésére a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek be nem tartása esetén, így működésének végleges beszüntetése vagy fizetésképtelensége esetén is. Ez a garancia biztosítható újrafeldolgozási biztosítás, zárolt bankszámla vagy a termelőnek a gyártói felelősségi szervezetben való részvétele formájában. A tagállamok további követelményeket is meghatározhatnak erre a garanciára vonatkozóan.

4. SZAKASZ

Visszaváltási, gyűjtési és betétdíjas rendszerek

43. cikk

Visszaváltási és gyűjtési rendszerek

- (1) A tagállamok gondoskodnak olyan rendszerek létrehozásáról, amelyek biztosítják a csomagolási hulladék visszaváltását és elkülönített begyűjtését a végfelhasználóktól annak érdekében, hogy azt a 2008/98/EK irányelv 4. és 13. cikkével összhangban kezeljék, továbbá hogy megkönnyítsék az újrahasználatra való előkészítését és magas színvonalú újrafeldolgozását.
- (2) A tagállamok eltérést engedélyezhetnek az (1) bekezdéstől, amennyiben a csomagolásnak vagy a csomagolási hulladék frakcióinak együtt történő gyűjtése vagy más hulladékkal együtt történő gyűjtése nem befolyásolja annak a lehetőségét,

hogy az ilyen csomagolási hulladékot vagy csomagolási hulladék frakciókat a 2008/98/EK irányelv 4. és 13. cikke szerinti újrahasználatra való előkészítésnek, újrafeldolgozásnak vagy egyéb újrahasznosítási műveleteknek vessék alá, és e műveletek eredményei az elkülönített gyűjtés révén elért eredményekkel összehasonlítható minőségűek.

(3) Az (1) bekezdésben említett rendszerek:

- a) nyitva állnak az érintett ágazatok gazdasági szereplői, az illetékes hatóságok és a nevükben hulladékgazdálkodást végző harmadik felek részvétele előtt;
- b) lefedik a tagállam teljes területét, valamint a csomagolások és tevékenységek valamennyi típusából származó összes csomagolási hulladékot, és figyelembe veszik a népesség méretét, a csomagolási hulladék várható mennyiségét és összetételét, valamint a hozzáférhetőséget és közelséget a végfelhasználók számára. Kiterjednek a közterületeken, az üzlethelyiségekben és a lakóövezetekben történő elkülönített gyűjtésre;
- c) hátrányos megkülönböztetés nélkül nyitva állnak az importált termékek előtt a részletes rendelkezések és a rendszerekbe való belépésre megállapított bármely díj és bármely egyéb feltétel tekintetében, és úgy vannak kialakítva, hogy a Szerződéssel összhangban elkerüljék a kereskedelmet gátló akadályokat és a verseny torzulását.

(4) A tagállamok intézkedéseket hoznak a csomagolási hulladék olyan módon történő újrafeldolgozásának ösztönzésére, amely megfelel az érintett ágazatokban az újrafeldolgozott anyagok felhasználására vonatkozó minőségi előírásoknak.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott, elkülönített hulladékgyűjtésre vonatkozó kötelezettségtől eltérve, a csomagolási hulladék bizonyos típusai együtt is gyűjthetők, amennyiben az ilyen gyűjtés nem befolyásolja annak a lehetőségét, hogy azokat újrafeldolgozási műveleteknek vessék alá, és e műveletek eredményei az elkülönített gyűjtés révén elért eredményekkel összehasonlítható minőségűek.

44. cikk

Betétdíjas rendszerek

(1) A tagállamok 2029. január 1-jéig megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsák betétdíjas rendszerek létrehozását az alábbiak számára:

- a) legfeljebb három liter űrtartalmú, egyszer használatos műanyag italpalackok; valamint
- b) legfeljebb három liter űrtartalmú, egyszer használatos fém italtárolók.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség nem vonatkozik az alábbiak csomagolására:

- a) bor, ízesített borászati termékek és szeszes italok;
- b) tej és tejtermékek, az 1308/2013/EU rendelet I. mellékletének XVI. részében foglalt felsorolás szerint.

(3) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok a következő feltételek mellett mentesülnek az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alól:

- a) az adott csomagolási forma esetében a 43. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt és a Bizottságnak az 50. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett,

elkülönített gyűjtés aránya 90 tömegszázalék felett van az ilyen, az adott tagállam területén forgalomba hozott csomagolás tekintetében a 2026. és 2027. naptári évben. Amennyiben még nem nyújtottak be ilyen jelentést a Bizottságnak, a tagállam hitelesített nemzeti adatokkal és a végrehajtott intézkedések leírásával alátámasztott indoklást nyújt arra vonatkozóan, hogy a mentesség e bekezdésben meghatározott feltételei teljesülnek;

- b) a tagállam legkésőbb 24 hónappal az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határidő előtt értesíti a Bizottságot a mentesség iránti kérelméről, és végrehajtási tervet nyújt be, amelyben konkrét intézkedéseket tartalmazó stratégiát, valamint olyan ütemtervet mutat be, amely biztosítja a csomagolás 90 tömegszázalékos elkülönített gyűjtése arányának elérését az (1) bekezdésben foglaltak szerint.
- (4) A Bizottság a (3) bekezdés b) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv kézhezvételtől számított három hónapon belül felkérheti az egyes tagállamokat a végrehajtási terv felülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az nem felel meg az említett bekezdés c) pontjában foglalt követelményeknek. Az érintett tagállam a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított 3 hónapon belül felülvizsgált tervet nyújt be.
 - (5) Amennyiben egy adott tagállamban a csomagolás (1) bekezdés szerinti elkülönített gyűjtésének aránya valamely forgalomba hozott csomagolási forma tekintetében három egymást követő naptári évben csökken és 90 tömegszázalék alatt marad, a Bizottság értesíti az érintett tagállamot arról, hogy a mentesség a továbbiakban már nem érvényes. A betétdíjas rendszert azt az évet követő második naptári év január 1-jéig kell létrehozni, amelyben a Bizottság értesítette az érintett tagállamot arról, hogy a mentesség a továbbiakban már nem érvényes.
 - (6) A tagállamok törekednek arra, hogy betétdíjas rendszereket hozzanak létre és tartsanak fenn, különösen az egyszer használatos üveg italpalackok, az italos kartondobozok és az újrahasználatos csomagolás számára. A tagállamok törekednek arra, hogy az egyszer használatos csomagolási formák, köztük az egyszer használatos üveg italpalackok betétdíjas rendszerei ugyanúgy elérhetők legyenek az újrahasználatos csomagolás tekintetében, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható.
 - (7) A tagállamok – a Szerződésben megállapított általános szabályok és az e rendeletben foglalt rendelkezések betartása mellett – elfogadhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek túlmutatnak az ebben a cikkben meghatározott minimumkövetelményeken.
 - (8) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározottakhoz hasonló rendeltetésű és formájú újrahasználatos csomagolás tekintetében rendelkezésre álló visszaváltó helyek és lehetőségek ne legyenek kevésbé kényelmesek a végfelhasználók számára, mint az egyszer használatos csomagolás betétdíjas rendszerben való visszaváltására rendelkezésre álló lehetőségek.
 - (9) 2028. január 1-jéig a tagállamok biztosítják, hogy valamennyi betétdíjas rendszer – beleértve az (5) bekezdés alapján létrehozott rendszereket is – megfeleljen a X. mellékletben felsorolt minimális feltételeknek.

5. SZAKASZ

Újrahasználat és újratöltés

45. cikk
Újrahasználat és újratöltés

- (1) A tagállamok intézkedéseket hoznak a csomagolás újrahasználatára szolgáló rendszerek és az újratöltési rendszerek környezetvédelmi szempontból megfelelő létrehozásának ösztönzésére. Ezeknek a rendszereknek meg kell felelniük az e rendelet 24. és 25. cikkében, valamint VI. mellékletében meghatározott követelményeknek, és nem veszélyeztethetik az élelmiszer-higiénia vagy a fogyasztók biztonságát.
- (2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:
 - a) a X. mellékletben foglalt minimumkövetelményeknek megfelelő betétdíjas rendszerek használata az újrahasználatos csomagolás és a 44. cikk (1) bekezdésében említett egyéb csomagolási formák tekintetében;
 - b) gazdasági ösztönzők alkalmazása, beleértve a végső forgalmazókra vonatkozó azon követelményeket, hogy díjat számítsanak fel az egyszer használatos csomagolás használatáért, vagy az értékesítési helyen tájékoztassák a fogyasztókat az ilyen csomagolás költségeiről;
 - c) a végső forgalmazókra vonatkozó azon követelmények, hogy újrahasználati rendszer keretében vagy újratöltés révén újrahasználatos csomagolásban bocsássák rendelkezésre a 26. cikkben meghatározott célértékek hatálya alá tartozó termékektől eltérő termékek bizonyos százalékát, azzal a feltétellel, hogy ez nem vezet a belső piac torzulásához vagy a más tagállamokból származó termékek kereskedelmét gátló akadályokhoz.

6. SZAKASZ

Újrafeldolgozási célértékek és az újrafeldolgozás ösztönzése

46. cikk
Újrafeldolgozási célértékek és az újrafeldolgozás ösztönzése

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket, hogy az egész területükre kiterjedően elérjék az alábbi újrafeldolgozási célértékeket:
 - a) 2025. december 31-ig az összes keletkezett csomagolási hulladék legalább 65 tömegszázaléka;
 - b) 2025. december 31-ig a keletkezett csomagolási hulladékban található alábbi konkrét anyagok tekintetében legalább az alábbi tömegszázalékok:
 - i. a műanyagok esetében 50 %;
 - ii. fa esetében 25 %;
 - iii. vasfémek esetében 70 %;
 - iv. alumínium esetében 50 %;
 - v. üveg esetében 70 %;
 - vi. papír és kartonpapír esetében 75 %;
 - c) 2030. december 31-ig az összes keletkezett csomagolási hulladék legalább 70 tömegszázaléka;

- d) 2030. december 31-ig a keletkezett csomagolási hulladékban található alábbi konkrét anyagok tekintetében legalább az alábbi tömegszázalékok:
- i. a műanyagok esetében 55 %;
 - ii. fa esetében 30 %;
 - iii. vasfémek esetében 80 %;
 - iv. alumínium esetében 60 %;
 - v. üveg esetében 75 %;
 - vi. papír és karton esetében 85 %.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontjának sérelme nélkül a tagállamok legfeljebb 5 évvel elhalaszthatják az (1) bekezdés b) pontjának i-vi. alpontjában meghatározott határidőket az alábbi feltételekkel:
- a) a célértékektől való eltérés a halasztás időtartama alatt legfeljebb 15 százalékpont lehet egyetlen célértéktől vagy két célérték között megosztva;
 - b) a halasztás időtartama alatt a célértékektől való eltérés eredményeként az egyetlen célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 30 % alá;
 - c) a halasztás időtartama alatt a célértékektől való eltérés eredményeként az (1) bekezdés b) pontjának v. vagy vi. alpontjában foglalt, egyetlen célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 60 % alá; valamint
 - d) a tagállam legkésőbb 24 hónappal az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott vonatkozó határidő előtt értesíti a Bizottságot a határidő elhalasztására irányuló szándékáról, és e rendelet XI. mellékletével összhangban végrehajtási tervet nyújt be a Bizottságnak, amely egységes szerkezetbe foglalható a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint benyújtott végrehajtási tervvel.
- (3) A Bizottság a (2) bekezdés d) pontja alapján benyújtott végrehajtási terv kézhezvételétől számított három hónapon belül felkérheti az egyes tagállamokat a terv felülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a XI. mellékletben foglalt követelményeknek. Az érintett tagállam a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított 3 hónapon belül felülvizsgált tervet nyújt be.
- (4) A Bizottság [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 8 évvel e rendelet hatálybalépése után*]-ig felülvizsgálja az (1) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott célértékeket azok megemlése vagy új célértékek meghatározása céljából. A Bizottság e célból jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet – ha a Bizottság indokoltnak látja – jogalkotási javaslat kísér.
- (5) A tagállamok adott esetben ösztönzik az újrafeldolgozott csomagolási hulladékból nyert anyagok használatát a csomagolás és egyéb termékek gyártásánál azáltal, hogy
- a) javítják az ilyen termékek piaci feltételeit;
 - b) felülvizsgálják az ilyen anyagok használatát megakadályozó meglévő szabályokat.
- (6) A tagállamok – a Szerződésben megállapított általános szabályok és az e rendeletben foglalt rendelkezések betartása mellett – elfogadhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek túlmutatnak az ebben a cikkben meghatározott minimumkövetelményeken.

47. cikk

Az újrafeldolgozási célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

- (1) Azt, hogy a 46. cikk (1) bekezdésében meghatározott célértékeket elérték-e, az e cikkben megállapított szabályok szerint kell kiszámítani.
- (2) A tagállamok kiszámítják az adott naptári évben keletkezett csomagolási hulladék tömegét. Az adott tagállamban keletkező csomagolási hulladék kiszámításának kimerítőnek kell lennie.
- (3) A tagállamok kiszámítják az adott naptári évben újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét. Az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét azon hulladékká vált csomagolás tömegeként kell kiszámítani, amely, miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzésen, válogatáson és egyéb, az újrafeldolgozásra nem szánt hulladékhulladékok eltávolítására és a minőségi újrafeldolgozás biztosítására irányuló előzetes műveleten, bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, amelynek során a hulladékhulladékot ténylegesen terméké vagy anyaggá alakítják át.
- (4) A kompozit csomagolást és az egynél több anyagból álló egyéb csomagolást a csomagolásban jelen lévő anyagonkénti bontásban kell kiszámítani és jelenteni. A csomagolási egységben jelentéktelen mennyiségben előforduló, vagyis a csomagolási egység össztömegének legfeljebb 5 %-át kitevő anyagok esetében a tagállamok eltérhetnek ettől a követelménytől.
- (5) Az Unióból kivitt csomagolási hulladékot a gyűjtés helye szerinti tagállam csak akkor számíthatja ki újrafeldolgozottként, ha az exportőr az 1013/2006/EK rendelettel összhangban bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel e rendelet követelményeinek, és hogy a csomagolási hulladék Unión kívüli újrafeldolgozására a vonatkozó uniós jogszabályokban előírtakkal nagyjából egyenértékű feltételek mellett került sor.
- (6) A (3) bekezdés alkalmazásában az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.

E cikk első albekezdésétől eltérve az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét bármilyen válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, amennyiben:

 - a) a kimeneti oldalon megjelenő hulladék ezt követően újrafeldolgozásra került;
 - b) azon termékek vagy anyagok tömege, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítottak és ezt követően nem kerültek újrafeldolgozásra, nem számít bele az újrafeldolgozottként számított hulladék tömegébe.
- (7) A tagállamok hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a csomagolási hulladék vonatkozásában a (2)–(7) bekezdésben foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Ez a rendszer a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (4) bekezdése alapján létrehozott elektronikus nyilvántartásokból vagy a válogatott hulladékkal kapcsolatos minőségi követelményekre vonatkozó műszaki előírásokból állhat. Magában foglalhatja továbbá a válogatott hulladék átlagos veszteségrátáját is a különböző hulladéktípusok és hulladékgazdálkodási gyakorlatok vonatkozásában, amennyiben más módon nem szerezhetők megbízható adatok. Az átlagos veszteségrátákat a 2008/98/EK irányelv 11a. cikkének (10) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján számítják ki.

- (8) Újrafeldolgozottnak tekinthető az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő biológiailag lebomló csomagolási hulladék, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentációs maradék vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott termékként vagy anyagként használandó fel. Ha a létrejött anyagot talajon használják, azt a tagállamok csak akkor tekinthetik újrafeldolgozottknak, ha ez a felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös.
- (9) Amennyiben a csomagolási hulladékanyag az újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnik hulladék lenni, az ilyen anyagot újrafeldolgozottknak lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú termékké vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. Azonban a tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, vagy elégetés, feltöltés vagy lerakóban való elhelyezés útján használt anyagok nem vehetők figyelembe újrafeldolgozott anyagokként.
- (10) A tagállamok figyelembe vehetik a hulladék égetése után elkülönített fémek újrafeldolgozását az elégetett csomagolási hulladék arányában, feltéve, hogy az újrafeldolgozott fémek megfelelnek az (EU) 2019/1004 bizottsági végrehajtási határozatban meghatározott bizonyos minőségi kritériumoknak.
- (11) Az újrafeldolgozás céljából másik tagállamba küldött csomagolási hulladék csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe újrafeldolgozottként.
- (12) Az Unióból kivitt csomagolási hulladékot a gyűjtés helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe újrafeldolgozottként, ha teljesülnek a (3) bekezdésben foglalt követelmények, és ha az exportőr az 1013/2006/EK rendelettel összhangban bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, és hogy a csomagolási hulladék Unión kívüli kezelésére a vonatkozó uniós jogszabályokban előírtakkal nagyjából egyenértékű feltételek mellett került sor.

48. cikk

Az újrafeldolgozási célértékek elérésének az újrahasználat figyelembevételével történő kiszámítására vonatkozó szabályok

- (1) A tagállamok határozhatnak arról, hogy a 46. cikk (1) bekezdésében meghatározott célértékek kiigazított szintjét egy adott évben úgy érik el, hogy figyelembe veszik az első alkalommal forgalomba hozott és csomagolások újrahasználatára szolgáló rendszer keretében újrahasznált újrahasználható fogyasztói csomagolás előző három évi átlagos arányát.
- A kiigazított szintet úgy kell kiszámítani, hogy levonják:
- a 46. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott célértékekből az újrahasználható fogyasztói csomagolásnak az összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, első albekezdésben említett arányát; valamint
 - a 46. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott célértékekből az adott csomagolóanyagból álló, újrahasználható fogyasztói csomagolásnak az említett anyagból álló összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, első albekezdésben említett arányát.

Az újrahasználató fogyasztói csomagolás átlagos arányának legfeljebb öt százalékpontját veszik figyelembe a vonatkozó kiigazított célérték kiszámítása során.

- (2) A 46. cikk (1) bekezdése a) pontjában, b) pontjának ii. alpontjában, c) pontjában és d) pontjának ii. alpontjában megállapított célértékek kiszámításánál a tagállamok figyelembe vehetik az újrahasználatra megjavított facsomagolás mennyiségét.

7. SZAKASZ

Tájékoztatás és jelentéstétel

49. cikk

A csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére és kezelésére vonatkozó tájékoztatás

- (1) A gyártók, illetve a 41. cikk (1) bekezdésével összhangban kijelölt gyártói felelősségi szervezetek a 2008/98/EK irányelv 8a. cikkének (2) bekezdésében és az e rendelet 11. cikkében említett információkon túlmenően a végfelhasználók, különösen pedig a fogyasztók rendelkezésére bocsátják a következő információkat a gyártók által a tagállam területén rendelkezésre bocsátott csomagolás tekintetében a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére és kezelésére vonatkozóan:
- a) a végfelhasználók szerepe a hulladékkeletkezés megelőzéséhez való hozzájárulásban, beleértve a bevált gyakorlatokat is;
 - b) a csomagolás tekintetében rendelkezésre álló újrahasználati rendszerek;
 - c) a végfelhasználók szerepe a csomagolási hulladék anyagainak elkülönített gyűjtésében, beleértve a veszélyes termékeket vagy hulladékot tartalmazó csomagolások kezelését is;
 - d) a 11. cikkel összhangban a csomagoláson elhelyezett vagy feltüntetett, vagy a csomagolt terméket kísérő dokumentációban szereplő címkék és szimbólumok jelentése;
 - e) a csomagolási hulladék nem megfelelő eldobásának – például a szemetelésnek vagy a vegyes települési hulladékba való kidobásnak – a környezetre és az emberi egészségre vagy a személyek biztonságára gyakorolt hatása, valamint az egyszer használatos csomagolás, különösen a műanyag hordtasakok káros környezeti hatása;
 - f) a komposztálási tulajdonságok, valamint a komposztálható csomagolásra vonatkozó megfelelő hulladékgazdálkodási lehetőségek.
- (2) Az (1) bekezdésben említett információkat naprakészen kell tartani, és a következők útján rendelkezésre kell bocsátani:
- a) weboldal vagy más elektronikus kommunikációs eszköz;
 - b) nyilvános tájékoztatás;
 - c) oktatási programok és kampányok;
 - d) útmutatás a felhasználók és a fogyasztók számára könnyen érthető nyelven vagy nyelveken.
- (3) Nyilvános tájékoztatás esetén a bizalmas üzleti adatok titkosságát meg kell őrizni a vonatkozó uniós és nemzeti joggal összhangban.

50. cikk
Jelentéstétel a Bizottságnak

- (1) A tagállamok minden naptári évre vonatkozóan jelentik a Bizottságnak a következő adatokat:
- a) a 46. cikk (1) bekezdése a)–d) pontjának végrehajtására, valamint az újrahasználatos csomagolásra vonatkozó adatok;
 - b) a nagyon könnyű műanyag hordtasakok, a könnyű műanyag hordtasakok és a vastag műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználása, külön-külön minden egyes kategória tekintetében;
 - c) a 44. cikk (1) bekezdésében foglalt, betétdíjas rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozó csomagolás elkülönített gyűjtésének aránya.
- A tagállamok adatokat szolgáltathatnak a nagyon vastag műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználásáról.
- (2) A tagállamok a IX. melléklet 1. táblázatában felsorolt minden egyes csomagolóanyag és csomagolástípus tekintetében, minden egyes naptári év vonatkozásában jelentik a következő adatokat:
- a) a forgalomba hozott csomagolás mennyiségei az egyes csomagolástípusok és anyagok vonatkozásában, a IX. melléklet 1. táblázatában felsoroltak szerint;
 - b) az elkülönítetten gyűjtött csomagolási hulladék mennyiségei csomagolóanyagonként, a IX. melléklet 1. táblázatában felsoroltak szerint;
 - c) újrafeldolgozási arányok;
 - d) válogatásra és újrafeldolgozásra telepített kapacitás az egyes csomagolástípusok és anyagok vonatkozásában, a II. melléklet 1. táblázatában felsoroltak szerint.
- (3) Az első adatszolgáltatási időszak az alábbiakra vonatkozik:
- a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségek tekintetében az első teljes naptári év annak a végrehajtási jogi aktusnak a hatálybalépését követően, amely meghatározza a Bizottságnak történő jelentéstétel formátumát a (7) bekezdéssel összhangban;
 - b) az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kötelezettség tekintetében a 2028. január 1-jén kezdődő naptári év.
- (4) Az (1) és a (2) bekezdésben említett adatokat a tagállamok az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 19 hónapon belül, elektronikus úton bocsátják rendelkezésre. Az adatokat elektronikus úton szolgáltatják az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 19 hónapon belül, a Bizottság által a (7) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban.
- (5) Az e cikkkel összhangban a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést kell mellékelni. Az említett minőség-ellenőrzési jelentést a Bizottság által a (7) bekezdéssel összhangban meghatározott formátumban kell benyújtani.
- (6) Az e cikk alapján a tagállamok által rendelkezésre bocsátott adatokhoz a 47. cikk (5) és (8) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekről szóló jelentést kell

mellékelni, többek között – adott esetben – részletes információkat az átlagos veszteségrátáról.

(7) A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja:

- a) az (1) bekezdés a) és c) pontja, valamint a (2) bekezdés szerinti adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályokat, beleértve a keletkezett csomagolási hulladék meghatározásának módszertanát és a jelentéstétel formátumát is;
- b) az (1) bekezdés b) pontjában említett, könnyű műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználásának kiszámítására szolgáló módszertant és a jelentéstétel formátumát.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A tagállamok előírják, hogy a tagállamokban csomagolást rendelkezésre bocsátó valamennyi gazdasági szereplő pontos és megbízható adatokat bocsásson az illetékes hatóságok rendelkezésére, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára az e cikk szerinti jelentéstételi kötelezettségeik teljesítését, adott esetben figyelembe véve a kis- és középvállalkozásoknak a részletes adatszolgáltatás tekintetében felmerülő sajátos problémáit.

51. cikk

Csomagolás-adatbázisok

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy harmonizált alapon sor kerüljön a csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó adatbázisok létrehozására, amennyiben még nincsenek ilyenek.
- (2) Az (1) bekezdésben említett adatbázisok a következőket tartalmazzák:
 - a) a csomagolás- és csomagolásihulladék-áramok nagyságrendjére, jellemzőire és alakulására vonatkozó információk az egyes tagállamok szintjén;
 - b) a csomagolóanyagok és a gyártásuk során használt összetevők toxicitására vagy veszélyességére vonatkozó információk;
 - c) a XII. mellékletben felsorolt adatok.

VIII. fejezet

Védintézkedési eljárások

52. cikk

A kockázatot jelentő csomagolásra irányuló nemzeti szintű eljárás

- (1) Az (EU) 2019/1020 rendelet 19. cikkének sérelme nélkül, amennyiben valamely tagállam piacfelügyeleti hatóságainak elégséges indokuk van azt feltételezni, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó csomagolás kockázatot jelent a környezetre vagy az emberi egészségre, akkor elvégzik az érintett csomagolás értékelését, amely kiterjed az e rendeletben meghatározott, a kockázat szempontjából releváns valamennyi

követelményre. Az érintett gazdasági szereplők szükség szerint együttműködnek a piacfelügyeleti hatóságokkal.

Amennyiben az értékelés során a piacfelügyeleti hatóságok megállapítják, hogy a csomagolás nem felel meg az ebben a rendeletben foglalt követelményeknek, haladéktalanul felszólítják az érintett gazdasági szereplőt, hogy a piacfelügyeleti hatóságok által előírt észszerű határidőn belül hozzon megfelelő és arányos korrekciós intézkedéseket, amelyek arányban állnak a meg nem felelés jellegével és adott esetben mértékével, annak érdekében, hogy a csomagolás megfeleljen az említett követelményeknek.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az emberi egészség védelmére vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny termékek csomagolásával kapcsolatban felmerülő, az emberi egészséget érintő kockázatok esetén a felügyeleti hatóságok nem értékelik a csomagolóanyagból eredő, az emberek vagy az állatok egészségére jelentett kockázatot, ha az átkerült a csomagolóanyag csomagolt tartalmára, hanem figyelmeztetik az ilyen kockázatok ellenőrzéséért felelős illetékes hatóságokat. Ezek a hatóságok az (EU) 2017/625 rendelet, az (EU) 2017/745 rendelet, az (EU) 2017/746 rendelet, a 2001/83/EK irányelv vagy az (EU) 2019/6 rendelet szerinti illetékes hatóságok.
- (3) Amennyiben a piacfelügyeleti hatóságok úgy ítélik meg, hogy a meg nem felelés nem korlátozódik a nemzeti területükre, tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az értékelés eredményeiről és azokról az intézkedésekről, amelyek meghozatalára a gazdasági szereplőt felszólították.
- (4) A gazdasági szereplő biztosítja az összes megfelelő korrekciós intézkedés megtételét az általa az uniós piacon forgalmazott valamennyi érintett csomagolás tekintetében.
- (5) Amennyiben az érintett gazdasági szereplő nem teszi meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket az (1) bekezdés második albekezdésében említett határidőn belül, vagy ha a meg nem felelés továbbra is fennáll, a piacfelügyeleti hatóságok meghozzák az összes megfelelő ideiglenes intézkedést a csomagolás nemzeti piacon történő forgalmazásának megtiltása, illetve az említett piacon a csomagolás forgalomból való kivonása vagy visszahívása érdekében.

A piacfelügyeleti hatóságok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot ezekről az intézkedésekről.

- (6) A (4) bekezdésben említett tájékoztatást az (EU) 2019/1020 rendelet 34. cikkében említett információs és kommunikációs rendszeren keresztül kell elküldeni a Bizottságnak és a többi tagállamnak, és annak tartalmaznia kell az összes rendelkezésre álló adatot, különösen a nem megfelelő csomagolás azonosításához szükséges adatokat, a csomagolás származási helyét, a feltételezett meg nem felelés és a felmerülő kockázat jellegét, a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát, az érintett gazdasági szereplő által felhozott érveket, valamint adott esetben az 54. cikk (1) bekezdésében említett információkat. A piacfelügyeleti hatóságok jelzik azt is, ha a meg nem felelés a következők valamelyike miatt következett be:
 - a) a csomagolás nem teljesíti az e rendelet 5–10. cikkében foglalt fenntarthatósági követelményeket;
 - b) az e rendelet 31. és 32. cikkében említett harmonizált szabványok, illetve közös előírások hiányosságai.

- (7) Az eljárást kezdeményező tagállamtól eltérő tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot az elfogadott intézkedésekről és azokról a kiegészítő információkról, amelyek a csomagolás megfelelőségének hiányáról a rendelkezésükre állnak, valamint – amennyiben nem értenek egyet a meghozott nemzeti intézkedéssel – a kifogásaikról.
- (8) Amennyiben a (4) bekezdésben említett tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül egyik tagállam és a Bizottság sem emelt kifogást a valamely tagállam által hozott ideiglenes intézkedéssel szemben, az adott intézkedést indokoltnak kell tekinteni.
- Az ideiglenes intézkedések három hónapnál hosszabb vagy rövidebb időszakot is előírhatnak az érintett követelmények sajátosságainak figyelembevétele érdekében.
- (9) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a csomagolást kivonják a piacukról, vagy haladéktalanul más megfelelő korlátozó intézkedéseket tesznek az érintett csomagolással vagy gyártóval kapcsolatban.

53. cikk

Unió védintézkedési eljárás

- (1) Amennyiben az 52. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott eljárás befejezését követően kifogást emelnek egy tagállam valamely intézkedésével szemben, vagy ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nemzeti intézkedés ellentétes az uniós jogszabályokkal, a Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a nemzeti intézkedést. Ezen értékelés eredményei alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határoz arra vonatkozóan, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e.
- Az említett végrehajtási jogi aktust az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (2) A Bizottság a határozatát – amelynek az összes tagállam a címzettje – haladéktalanul közli a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.
- Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak találják, valamennyi tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nem megfelelő csomagolást kivonja a piacáról, és erről tájékoztatja a Bizottságot.
- Amennyiben a nemzeti intézkedést indokolatlannak találják, az érintett tagállam visszavonja azt.
- (3) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak találják, és a csomagolás meg nem felelése az e rendelet 31. cikkében említett harmonizált szabványok hiányosságainak a következménye, a Bizottság az 1025/2012/EU rendelet 11. cikkében előírt eljárást alkalmazza.
- (4) Amennyiben a nemzeti intézkedést indokoltnak találják, és a csomagolás meg nem felelése a 32. cikkben említett közös műszaki előírások hiányosságainak a következménye, a Bizottság haladéktalanul módosítja vagy hatályon kívül helyezi az érintett közös műszaki előírásokat.

54. cikk

Kockázatot jelentő megfelelő csomagolás

- (1) Ha egy tagállam az 52. cikk szerinti értékelés elvégzését követően megállapítja, hogy bár a csomagolás megfelel az 5–11. cikkben meghatározott alkalmazandó követelményeknek, mégis kockázatot jelent a környezetre vagy az emberek egészségére, haladéktalanul felszólítja az érintett gazdasági szereplőt, hogy a piacfelügyeleti hatóságok által előírt, a kockázat jellegével és – adott esetben – mértékével arányos, észszerű határidőn belül hozzon meg minden megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az érintett csomagolás a forgalmazás során többé ne jelentsen kockázatot, vagy vonja ki a csomagolást a forgalomból, vagy hívja vissza azt.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az emberi egészség védelmére vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozó, érintkezésre érzékeny termékek csomagolásával kapcsolatban felmerülő, az emberi egészséget érintő kockázatok esetén a felügyeleti hatóságok nem értékelik a csomagolóanyagból eredő, az emberek vagy az állatok egészségére jelentett kockázatot, ha az átkerült a csomagolóanyag csomagolt tartalmára, hanem figyelmeztetik az ilyen kockázatok ellenőrzéséért felelős illetékes hatóságokat. Ezek a hatóságok az (EU) 2017/625 rendelet, az (EU) 2017/745 rendelet, az (EU) 2017/746 rendelet, a 2001/83/EK irányelv vagy az (EU) 2019/6 rendelet szerinti illetékes hatóságok.
- (3) A gazdasági szereplő biztosítja korrekciós intézkedések megtételét az általa az uniós piacon forgalmazott valamennyi érintett csomagolás tekintetében.
- (4) A tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot a megállapításairól és az (1) bekezdés alapján a továbbiakban sorra kerülő intézkedésekről. Ez a tájékoztatás tartalmazza az összes rendelkezésre álló adatot, különösen az érintett csomagolás azonosításához szükséges adatokat, a csomagolás származási helyét és ellátási láncát, a felmerülő kockázat jellegét, valamint a meghozott nemzeti intézkedések jellegét és időtartamát.
- (5) A Bizottság haladéktalanul konzultációt kezd a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel, és értékeli a meghozott nemzeti intézkedéseket. Az értékelés eredményei alapján a Bizottság határozatot hoz arról, hogy a nemzeti intézkedés indokolt-e, és szükség esetén megfelelő intézkedésekre tesz javaslatot.

Az említett végrehajtási jogi aktust az 59. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A környezet vagy az emberi egészség védelmével kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetben a Bizottság azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktusokat fogad el az 58. cikk (4) bekezdésében említett eljárás keretében.

A Bizottság a határozatát – amelynek az összes tagállam a címzettje – haladéktalanul közli a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplővel vagy szereplőkkel.

55. cikk

Az uniós piacra belépő csomagolás ellenőrzése

- (1) A piacfelügyeleti hatóságok haladéktalanul tájékoztatják az (EU) 2019/1020 rendelet 25. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságokat az e rendelet 52. cikkének (4) bekezdésében említett intézkedésekről, amennyiben a meg nem felelés nem

korlátozódik a nemzeti területükre. Ez a tájékoztatás tartalmazza az összes releváns információt, különösen azokat az adatokat, amelyek az intézkedések tárgyát képező nem megfelelő csomagolásnak, valamint csomagolt termék esetén magának a terméknek az azonosításához szükségesek.

- (2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatásra úgy kerül sor, hogy az adatokat beviszik a megfelelő vámügyi kockázatkezelési környezetbe.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás automatizálása érdekében a Bizottság összeköttetést hoz létre az 52. cikk (5) bekezdésében említett információs és kommunikációs rendszer és a (3) bekezdésben említett környezet között. Ez az összeköttetés legkésőbb az (5) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus elfogadásától számított két éven belül működésbe lép.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az eljárási szabályokat és a végrehajtási rendelkezések részleteit a (4) bekezdés vonatkozásában, beleértve a funkciókat, az adatalemeket és az adatfeldolgozást, valamint a személyes adatok kezelésére, a titoktartásra és az adatkezelői szerepre vonatkozó szabályokat a (4) bekezdésben említett összeköttetés tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 59. cikk (3) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

56. cikk

A formai megfelelés hiánya

- (1) Amennyiben egy tagállam a következő megállapítások egyikére jut, felszólítja az érintett gazdasági szereplőt, hogy vessen véget az említett meg nem felelésnek:
 - a) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot nem készítették el;
 - b) az EU-megfelelőségi nyilatkozatot helytelenül készítették el;
 - c) a 11. cikkben említett QR-kód vagy adathordozó nem biztosít hozzáférést az említett cikkben előírt információkhoz;
 - d) a VII. mellékletben említett műszaki dokumentáció nem áll rendelkezésre, hiányos vagy hibákat tartalmaz;
 - e) a 13. cikk (6) bekezdésében vagy a 16. cikk (3) bekezdésében említett információt egyáltalán nem, vagy hamisan vagy hiányosan tüntették fel;
 - f) a 13. cikkben vagy a 16. cikkben meghatározott bármely egyéb adminisztratív követelmény nem teljesül;
 - g) a 21. és a 22. cikkben meghatározott, bizonyos csomagolási formák alkalmazására és a túlzott csomagolásra vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatos követelmények nem teljesülnek;
 - h) az újrahasználatos csomagolás tekintetében nem teljesülnek az újrahasználati rendszer létrehozására, működtetésére és az abban való részvételre vonatkozó, 24. cikk szerinti követelmények;
 - i) az újratöltés tekintetében nem teljesülnek a 25. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott tájékoztatási követelmények;
 - j) nem teljesülnek az újratöltő állomásokra vonatkozóan a 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelmények;

- k) nem teljesülnek az újrahasználatra és az újratöltésre vonatkozóan a 26. cikkben meghatározott célértékek.
- (2) Amennyiben az (1) bekezdés a)–f) pontjában leírt meg nem felelés továbbra is fennáll, az érintett tagállam minden megfelelő intézkedést megtesz a csomagolás forgalmazásának betiltására, vagy gondoskodik annak visszahívásáról vagy a piaci forgalomból való kivonásáról.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdés g)–k) pontjában említett meg nem felelés továbbra is fennáll, a tagállamok az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozóan a tagállamok által a 62. cikkel összhangban megállapított szabályokat alkalmazzák.

IX. fejezet

Zöld közbeszerzés

57. cikk

Zöld közbeszerzés

- (1) A 2014/24/EU irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/25/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott ajánlatkérő szervek, illetve a 2014/25/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közszolgáltató ajánlatkérők a csomagolásra vagy csomagolt termékekre, illetve az említett irányelvek hatálya alá tartozó helyzetekben csomagolás vagy csomagolt termékek felhasználásával nyújtott szolgáltatásokra irányuló bármely közbeszerzés során a (3) bekezdés alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban kidolgozandó zöld közbeszerzési kritériumokat alkalmazzák.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség alkalmazandó az ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők által a csomagolásra vagy csomagolt termékekre, illetve csomagolás vagy csomagolt termékek felhasználásával nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó közbeszerzésre irányuló minden olyan beszerzési eljárásra, amelyet a (3) bekezdés alapján elfogadandó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követően 12 hónappal vagy később indítanak meg.
- (3) A Bizottság [*Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 60 hónappal e rendelet hatálybalépése után*]-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az 58. cikkel összhangban e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben az 5–10. cikkben meghatározott követelményeken és az alábbi elemeken alapuló kötelező minimális zöld közbeszerzési kritériumokat állapít meg:
- a) a csomagolásra vagy csomagolt termékekre vagy csomagolás és csomagolt termékek felhasználásával végzett szolgáltatásokra vagy munkákra odaítélt közbeszerzési szerződések értéke és volumene;
 - b) a környezeti szempontból fenntarthatóbb csomagolás vagy csomagolt termékek iránti megfelelő kereslet biztosításának szükségessége;
 - c) az ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők számára a környezeti szempontból fenntarthatóbb csomagolás vagy csomagolt termékek beszerzésének gazdasági megvalósíthatósága, anélkül, hogy ez aránytalan költségekkel járna.

Ezeket a zöld közbeszerzési kritériumokat a 2014/24/EU irányelvben és a 2014/25/EU irányelvben foglalt elvekkel, valamint azzal az elvvel összhangban kell

kidolgozni, miszerint az e kritériumok alapján kiválasztandó csomagolásnak elő kell segítenie e rendelet célkitűzéseinek az elérését.

X. fejezet

Felhatalmazás és bizottsági eljárás

58. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.
- (2) A Bizottság az 5. cikk (5) bekezdése, a 6. cikk (4) bekezdése, a 6. cikk (6) bekezdése, a 7. cikk (9) bekezdése, a 7. cikk (10) bekezdése, a 7. cikk (11) bekezdése, a 8. cikk (5) bekezdése, a 22. cikk (4) bekezdése, a 26. cikk (16) bekezdése és az 57. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására az e rendelet hatálybalépésétől számított tíz évre kap felhatalmazást. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb 3 hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (5) bekezdésében, a 6. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (6) bekezdésében, a 7. cikk (9) bekezdésében, a 7. cikk (10) bekezdésében, a 7. cikk (11) bekezdésében, a 8. cikk (5) bekezdésében, a 22. cikk (4) bekezdésében, a 26. cikk (16) bekezdésében és az 57. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásakor arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) Az 5. cikk (5) bekezdése, a 6. cikk (4) bekezdése, a 6. cikk (6) bekezdése, a 7. cikk (9) bekezdése, a 7. cikk (10) bekezdése, a 7. cikk (11) bekezdése, a 8. cikk (5) bekezdése, a 22. cikk (4) bekezdése, a 26. cikk (16) bekezdése és az 57. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

59. cikk
Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkében említett bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét a 72. cikkben említett végrehajtási hatáskörök tekintetében, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

- (4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, ugyanazon rendelet 5. cikkével összefüggésben.

XI. fejezet
Módosítások

60. cikk
Az (EU) 2019/1020 rendelet módosítása

Az (EU) 2019/1020 rendelet a következőképpen módosul:

- a) az I. melléklet a következőképpen módosul:
 - i. a 9. pontot el kell hagyni;
 - ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„X. *[Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a sorban következő számot]* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/904 irányelve (2019. június 5.) egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről (HL L 155., 2019.6.12., 1. o.);

X. *[Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a sorban következő számot]* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet módosításáról és a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről *[a HL-ben való közzététel részleteit a Kiadóhivatal írja be]*.”;
- b) a II. melléklet 8. pontját el kell hagyni.

61. cikk
Az (EU) 2019/904 irányelv módosítása

Az (EU) 2019/904 irányelv a következőképpen módosul:

- a) a 6. cikk (5) bekezdésének b) pontját el kell hagyni;
- b) a 13. cikk (1) bekezdésének e) pontját el kell hagyni;
- c) a 13. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép: „(3) A Bizottság megvizsgálja az e cikknek megfelelően szolgáltatott adatokat és információkat, majd jelentést tesz közzé vizsgálatának eredményeiről. A jelentésnek értékelnie

kell az adat- és információgyűjtés szervezését, az adatok és információk forrásait és a tagállamok által használt módszertant, valamint az adatok és információk hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és következetességét. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adat- és információszolgáltatását követően, a későbbiekben pedig négyévente kell elkészíteni.”

XII. fejezet

Záró rendelkezések

62. cikk *Szankciók*

- (1) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-ig megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A 21–26. cikk követelményeinek be nem tartását az érintett gazdasági szereplőre kiszabott közigazgatási bírsággal kell szankcionálni.
- (2) Ha a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási bírságokról, az első bekezdés alkalmazható úgy, hogy a bírságkiszabási eljárást az érintett hatóság kezdeményezésére az illetékes nemzeti bíróság rendeli el, a jogorvoslatok hatékonyságának és az említett bekezdésben foglalt közigazgatási bírságokéval megegyező hatásának biztosítása mellett. A kiszabott bírságoknak továbbá minden esetben hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (3) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 1 évvel e rendelet hatálybalépése után]-ig tájékoztatják a Bizottságot ezekről a szabályokról és intézkedésekről, továbbá haladéktalanul tájékoztatást adnak az azokat érintő minden későbbi módosításról.

63. cikk *Értékelés*

A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 8 évvel e rendelet alkalmazásának kezdőnapja után]-ig elvégzi e rendelet értékelését, amely kiterjed a belső piac működéséhez és a csomagolás környezeti fenntarthatóságának javításához való hozzájárulásra is. A Bizottság az értékelés főbb megállapításairól szóló jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának. A tagállamok megküldik az e jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

64. cikk *Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések*

A 94/62/EK irányelv [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 12 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-tól/-től hatályát veszti.

Mindazonáltal az alábbi átmeneti rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) A 94/62/EK irányelv 8. cikkének (2) bekezdése [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 42 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-ig továbbra is alkalmazandó.
- b) A 94/62/EK irányelv 5. cikkének (2) és (3) bekezdése, 6. cikke (1) bekezdésének d) és e) pontja, valamint 6a. cikke [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az e rendelet hatálybalépése után 36 hónappal következő naptári év utolsó napja]-ig továbbra is alkalmazandó.
- c) A 94/62/EK irányelv 12. cikkének (3a), (3b), (3c) és (4) bekezdése [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az e rendelet hatálybalépése után 36 hónappal következő naptári év utolsó napja]-ig továbbra is alkalmazandó, kivéve az adatok Bizottságnak történő továbbítása tekintetében, ami [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az e rendelet hatálybalépése után 54 hónappal következő naptári év utolsó napja]-ig továbbra is alkalmazandó.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a XIII. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

65. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 12 hónappal e rendelet hatálybalépése után]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a csomagolásról és a csomagolási hulladékról, az (EU) 2019/1020 rendelet és az (EU) 2019/904 irányelv módosításáról, valamint a 94/62/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

03 – Belső piac

09 – Környezet és éghajlatváltozás

1.3. A javaslat/kezdemenyezés a következőre irányul:

☒ új intézkedés

☐ kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés¹

☒ jelenlegi intézkedés meghosszabbítása

☐ egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzések

A jogalkotási javaslat általános célja a csomagolás és a csomagolási hulladék kedvezőtlen környezeti hatásainak csökkentése, valamint a belső piac működésének javítása, ezáltal pedig az ágazat hatékonyságának növelése. A cél egy reziliens értéklánc létrehozása, a csomagolás tervezésétől kezdve annak újrahasználatáig vagy kiváló minőségű termékekbe való újbóli beépítéséig, ezáltal innovatív, „zöld” munkahelyeket teremtve az alacsony szén-dioxid-kibocsátású csomagolóiparban

1.4.2. Egyedi célkitűzések

1. A csomagolási hulladék keletkezésének csökkentése.

2. A csomagolás vonatkozásában a körforgásos gazdaság ösztönzése költséghatékony módon.

3. Az újrafeldolgozott tartalom csomagolásban való felhasználásának ösztönzése

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás

Az előnyben részesített alternatíva modellezése 2030-ra a hulladékkeletkezés csökkenését, az ÜHG-kibocsátás csökkenését, valamint a környezeti externáliák elkerülését vetíti elő.

¹ A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

A hulladékgazdálkodási költségek csökkenése, valamint a csomagolás értékesítésének és fogyasztásának csökkenése összességében gazdasági megtakarításokat eredményez. A foglalkoztatásra gyakorolt összetett hatások a becslések szerint mintegy 29 000 „zöld” munkahelyet jelentő enyhe nettó növekedést eredményeznek.

Az előnyben részesített alternatíva a fosszilis tüzelőanyagok iránti igény csökkenését eredményezi, és 2030-ig 6,5 %-kal növeli a csomagolás teljes újrafeldolgozási arányát, míg a hulladéklerakók száma 9 %-kal csökken. A körforgásos jelleg ily módon történő előmozdítása a primer nyersanyagok – úgymint fa, üveg, alumínium – iránti igény jelentős csökkenését eredményezi.

Összességében a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás a csomagolás terén olyan előnyökkel járna, mint a fogyasztók pozíciójának megerősítése, a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt kedvezőtlen hatások csökkentése, az EU nyersanyagoktól és fosszilis tüzelőanyagoktól való importfüggőségének csökkentése, az innováció ösztönzése és a gazdasági növekedés fellendítése, végezetül pedig a háztartások szükségtelen kiadásainak csökkentése

1.4.4. Teljesítménymutatók

Az előrehaladás és a célkitűzések elérésének mutatói a következők lesznek:
az újrafeldolgozott anyagok minőségének javulása (másodlagos nyersanyagok);
jobb újrafeldolgozási hatékonyság és nagyobb anyaghasznosítás a csomagolóanyagok (pl. műanyag, fém, üveg, papír/karton, textil, fa, kerámia) terén;
2030-ra minden csomagolás teljes mértékben újrafeldolgozható lesz;
a kiterjesztett felelősségi rendszerek díjait megfelelően differenciálják;
a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó kötelező célértékek;
újrahasználati és újratöltési célértékek bizonyos ágazatok számára

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A részletes követelményeket végrehajtási/felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell meghatározni 3–8 éves időkereten belül. Ezen javasolt rendelet alapján egy sor intézkedésre kerül sor felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok, valamint lehetőség szerint hatásvizsgálati jelentések keretében. Ezek az intézkedések kiterjednek a fenntarthatósági követelményeknek való megfelelés ellenőrzésére, a megfelelés-ellenőrző rendszerre, a fenntarthatósági követelményekre, valamint a tájékoztatásra és a címkézésre. Ezeknek a tervezett fellépéseknek a részletes felsorolása az alábbiakban található:

- az újrafeldolgozási célértékekre, bizonyos csomagolási formák begyűjtésére és a műanyag hordtasakok felhasználására vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek,
- bizonyos csomagoláskategóriák újrafeldolgozhatósági követelményei,
- a kiterjesztett felelősségi rendszerekre vonatkozó harmonizált jelentéstételi szabályok,
- a csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó harmonizált számítási és ellenőrzési szabályok,

- az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékek felülvizsgálata a technikai és gazdasági fejlemények fényében,
- harmonizációs szabályok a címkézési követelményekre és formátumokra vonatkozóan a fogyasztók általi válogatás, az újrahasználatos csomagolás, az újrafeldolgozott tartalom, a komposztálható csomagolás, a QR-kód és egyéb digitális adathordozók tekintetében,
- a csomagolásban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó korlátozások alóli mentességek felülvizsgálata,
- kötelező minimális zöld közbeszerzési kritériumok meghatározása

1.5.2. *Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.*

A tagállamok legutóbbi bejelentései a belső piaccal kapcsolatban azt mutatják, hogy a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, jelenleg hatályos irányelv bizonyos nem teljes mértékben harmonizált rendelkezéseinek, például a címkézési követelményeknek a végrehajtása, vagy olyan nem pontosan meghatározott követelmények, mint például a csomagolás minimalizálására vagy újrafeldolgozhatóságára vonatkozó alapvető követelmények többletköltségeket okoznak a gazdasági szereplők számára. Ezekkel kapcsolatban határozottan szükség van további harmonizációra, nem csupán a költséghatékonyabb működés lehetővé tétele érdekében, de a csomagolásra vonatkozó környezetvédelmi követelményekkel kapcsolatban fennálló szabályozási bizonytalanságok leküzdése érdekében is, hogy megfelelő infrastrukturális beruházásokat lehessen végrehajtani.

Ezeket a problémákat a tagállamok önmagukban nem képesek kielégítően kezelni. Az uniós csomagolási piac több szempontból is egyetlen nagy piacnak számít, nem pedig 27 különálló piacnak. A csomagolási piacot a tagállamok közötti, határokon átnyúló kereskedelem magas szintje jellemzi, és számos gyártó több tagállamban is forgalomba hoz csomagolást. A nemzeti kezdeményezések számos tekintetben hozzájárulnak a belső piac további széttagoltságához és a hatékonyság hiányához. Széles körben elterjedtek továbbá a csomagolással kapcsolatos környezetvédelmi aggályok, amelyek fő kiváltó okai valamennyi tagállamban azonosak.

Egyértelmű hozzáadott értéket jelent a közös uniós szintű követelmények meghatározása, mivel ez biztosítja a harmonizált és jól működő belső piacot, ezáltal pedig egyenlő versenyfeltételeket a csomagolással foglalkozó termelők számára. Uniós szinten meghatározott követelményekkel és célértékekkel a csomagolás gazdaságilag életképes módon történő újrahasználatosága vagy újrafeldolgozhatósága felé való elmozdulás valamennyi tagállamban koherens módon fog végbemenni, nagyobb és hatékonyabb piacot teremtve. Ha kihasználjuk az ebben rejlő erőt a csomagolás körforgásos gazdaság felé való elmozdulásának támogatása érdekében, azzal elősegíthetjük a célértékek költséghatékonyabb módon történő elérését.

A méretgazdaságosság következetes megközelítések révén érhető el, például a csomagolástervezés oly módon történő befolyásolásával, hogy a csomagolást az EU-ban mindenütt költséghatékonyabban lehessen gyűjteni, válogatni és újrafeldolgozni.

Pusztán a tagállamok fellépése révén nem lenne megvalósítható ez a harmonizáció és méretgazdaságosság

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

Számos kapcsolódó kezdeményezés nagyon fontos a csomagolás vonatkozásában: a hulladékokról szóló keretirányelv horizontálisan alkalmazandó fogalmakat határoz meg a hulladékkeletkezéssel és a hulladékgazdálkodással kapcsolatban, beleértve a hulladékkezelést, az újrafeldolgozást és a hasznosítást is. Hulladékhierarchiát hoz létre, amelyben elsőbbséget élvez a hulladékkeletkezés megelőzése az újrahasználattal és/vagy az újrafeldolgozással szemben, ezt követően pedig az újrafeldolgozás az egyéb hasznosítási lehetőségekkel és a hulladéklerakóban való elhelyezéssel történő végleges ártalmatlanítással szemben. Továbbá arra kötelezi a tagállamokat, hogy hozzanak létre működő kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket, amelyek biztosítják, hogy a termékek gyártói felelősséget vállaljanak termékeik kezeléséért azok hulladékká válását követően. A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési tervben a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy értékeli a tagállamok elkülönített hulladékgyűjtési rendszerei harmonizálásának megvalósíthatóságát.

Az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelv középpontjában – egyéb műanyag termékek mellett – bizonyos műanyag csomagolások (pl. hordtasakok, italtartó poharak, étel- és italtárolók, köztük palackok) állnak, és fő célja a szemetelés és annak környezeti hatásainak megelőzése. Termékekre vonatkozó tilalmakat tartalmaz, továbbá kötelezi a tagállamokat arra, hogy biztosítsák az újrafeldolgozás céljából történő elkülönített gyűjtést, és csökkentsék az egyszer használatos műanyagok bizonyos csoportjainak mennyiségét. Végezetül pedig minimális újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékeket határoz meg az egyszer használatos műanyag italpalackokra vonatkozóan.

A műanyag csomagolás tekintetében egy másik jogi aktus a 2020. évi sajátforrás-határozat, amely bevezette a saját források olyan kategóriáját, amely a valamely adott tagállamban nem újrafeldolgozott műanyag csomagolási hulladék mennyiségén alapul, függetlenül attól, hogy ez az adott tagállam teljesíti-e a célértéket vagy sem. A sajátforrás-határozat arra ösztönzi a tagállamokat, hogy intézkedéseket vezessenek be a műanyag csomagolás magas újrafeldolgozási arányának elérése érdekében. Rugalmasságot biztosít továbbá a tagállamok számára a tekintetben, hogy eldöntsék, milyen erőfeszítéseket tesznek a víz-keretirányelvvel összhangban álló, magas műanyag-újrafeldolgozási arányok érdekében.

Ugyanakkor azonban a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv a fő uniós szintű eszköz, amely a csomagolás forgalomba hozatalával és az életciklus végéhez kapcsolódó követelményekkel foglalkozik. Más uniós jogszabályok is tartalmazznak a csomagolásról szóló vagy arra vonatkozó rendelkezéseket. A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló irányelv felülvizsgálata egy átfogó rendeletre irányuló javaslatot eredményezett, amely fenntarthatósági követelményeket határoz meg a csomagolásra vonatkozóan (újrafeldolgozható, bioalapú, komposztálható és biológiailag lebomló csomagolás, újrafeldolgozott tartalom és veszélyes anyagok használata a csomagolásban), és foglalkozik a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésével és újrahasználatával, az elkülönített gyűjtésre vonatkozó címkézéssel, a csomagolás gyűjtésével és újrafeldolgozásával, a betétdíjas rendszerekkel, a kiterjesztett gyártói felelősségre

vonatkozó követelményekkel és a csomagolással kapcsolatos zöld közbeszerzési követelményekkel

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák

A kezdeményezések az európai zöld megállapodás égisze alá tartoznak, amely meghatározza az EU helyreállítási stratégiájának irányát. A zöld megállapodás elismeri a versenyképes fenntarthatóságunkba egy igazságosabb, zöldebb és digitálisabb Európa felépítésével való befektetés előnyeit. Ez magában foglalja a körforgásos gazdaságot, amely az anyaghasznosítás fokozásának és a másodlagos nyersanyagok minősége javításának fő mozgatórugója.

Az Európai Bizottság részéről a körforgásos gazdaság, különösen pedig a csomagolás jobb megtervezése és az anyaghasznosítás javítása terén végzett kutatás irányában tanúsított támogatás és elkötelezettség kifejezésre jut számos, a Horizont 2020 program keretében finanszírozott projektben (több mint 100 projekt), valamint az azok végrehajtásához nyújtott pénzügyi hozzájárulásban (mintegy 500 millió EUR). E projektek eredményei támogatják és előmozdítják a csomagolási formák körforgásos jellegét és újrafeldolgozhatóságát

1.5.5. A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is

Elméletben nemzeti jogszabályokat lehetett volna megállapítani a tagállamokban. Azonban nem lett volna garancia azok a következetes alkalmazására az EU egészében, és így elkerülhetetlenül hozzájárulnának a belső piac további széttagolódásához.

A másodlagos jog uniós szintű kidolgozásával kapcsolatos feladatokat nem lehet kiszervezni

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

☐ határozott időtartam

- ☐ időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében.

☒ határozatlan időtartam

- Beindítási időszak: 2023-tól 2027-ig
- azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)²

☒ A Bizottság általi közvetlen irányítás

- ☒ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét;
- ☐ végrehajtó ügynökségeken keresztül

☐ Megosztott irányítás a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

- ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek;
- ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségek (nevezze meg);
- ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap;
- ☐ a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek;
- ☐ közjogi szervek;
- ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;
- ☐ valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;
- ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

²

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

Az ilyen típusú kiadásokra vonatkozó általános szabályok vannak érvényben

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. *Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása*

Nem alkalmazandó – lásd fent

2.2.2. *A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk*

Nem alkalmazandó – lásd fent

2.2.3. *A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)*

Nem alkalmazandó – lásd fent

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

Nem alkalmazandó – lásd fent

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

- Jelenlegi költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	Diff./Nem diff. ¹	EFTA-országoktól ²	tagjelölt országoktól ³	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
1	03 02 05 Egységes piac program – Európára vonatkozó kiváló minőségű statisztikák készítése és terjesztése	Diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
3	09 02 02 Körforgásos gazdaság és életminőség	Diff.	IGEN	NEM	/NEM	NEM
7	20 01 02 01 – Díjazás és juttatások	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20 02 01 01 – Szerződéses alkalmazottak	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20 02 01 03 – Átmenetileg az intézményhez kirendelt nemzeti köztisztviselők	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20 02 06 01 – Kiküldetési és reprezentációs költségek	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
7	20 02 06 02 – Ülések, szakértői csoportok	Nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési sorok

¹ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

² EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

³ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

Nem alkalmazandó

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete	1	Egységes piac, innováció és digitális gazdaság
---	----------	--

Főigazgatóság: Eurostat			2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően	ÖSSZESEN
○ Operatív előirányzatok								
03 02 05 Egységes piac program – Európára vonatkozó kiváló minőségű statisztikák készítése és terjesztése	Kötelezettségvál- lási előirányzatok	(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
Az Eurostathoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál- lási előirányzatok	= (1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Kifizetési előirányzatok	= (2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535

A csomagolással és a csomagolási hulladékkal kapcsolatos adatgyűjtés támogatása érdekében módszertani és validálási szolgáltatási szerződésekre van szükség, amelyek mennyisége az új jelentéstételi kötelezettség miatt 2026-ban és 2027-ben nő. Ezen intézkedések várható eredménye az adatminőség javulása, ami a csomagolás, a csomagolási hulladék és a műanyag hordtasakok mellett a műanyagokhoz kapcsolódóan létrehozott saját forrás szempontjából is előnyökkel jár.

A többéves pénzügyi keret fejezete	3	Természeti erőforrások és környezet
---	----------	--

Főigazgatóság: Környezetvédelmi Főigazgatóság			2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően	ÖSSZESEN
○ Operatív előirányzatok								
09 02 02 Körforgásos gazdaság és életminőség	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2 100
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2 100
A Környezetvédelmi Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= (1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2 100
	Kifizetési előirányzatok	= (2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2 100

A Környezetvédelmi Főigazgatóság költségei a csomagolástípusok újrafeldolgozhatóságával kapcsolatos adatgyűjtéshez és -elemzéshez, a műanyag csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó módszertan kidolgozásához stb. szükséges beszerzésekből adódnak (a becslések szerint 2,1 millió EUR a 2023–2027-es időszakban).

— .

			2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN
○ Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2 635
	Kifizetési	(5)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2 635

	előirányzatok							
A többéves pénzügyi keret 1–3. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvál lалási előirányzatok	=4	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2 635
	Kifizetési előirányzatok	=5	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2 635

A többéves pénzügyi keret fejezete	7	„Igazgatási kiadások”
---------------------------------------	---	-----------------------

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában kell kitölteni, melyet először a [pénzügyi kimutatás mellékletébe](#) (a belső szabályzat V. melléklete) kell bevezetni; a mellékletet a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a DECIDE rendszerbe.

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: Környezetvédelmi Főigazgatóság							
☐ Humán erőforrás		0,644	0,732	0,732	0,817	0,817	3 742
☐ Egyéb igazgatási kiadások		0,484	0,484	0,484	0,484	0,484	2 420
Környezetvédelmi Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	1 128	1 216	1 216	1 301	1 301	6 162

3 adminisztrátori (AD) álláshelyre van szükség (meglévő személyzet) a rendelettel kapcsolatos tárgyalásokhoz és a rendelet általános végrehajtásához, valamint a másodlagos jogszabályok különböző előkészítő munkáihoz és megszövegezéséhez, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendeletben javasolt határidőknek megfelelően.

4 további szerződéses alkalmazottra van szükség (**2 kirendelt nemzeti szakértő és 2 szerződéses alkalmazott**) a technikai munka elvégzéséhez, ideértve a következőket:

- a csomagolás és az anyagok rendelkezésre állásával kapcsolatos műszaki és gazdasági fejlődés folyamatos felülvizsgálata,
- az újrafeldolgozási célértékekre, bizonyos csomagolási formák gyűjtésére és a műanyag hordtasakok felhasználására vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek,
- bizonyos csomagoláskategóriák újrafeldolgozhatósági követelményei,
- a kiterjesztett felelősségi rendszerekre vonatkozó harmonizált jelentéstételi szabályok,
- a csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó harmonizált számítási és ellenőrzési szabályok,
- az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékek felülvizsgálata a technikai és gazdasági fejlemények fényében,
- harmonizációs szabályok a címkézési követelményekre és formátumokra vonatkozóan a fogyasztók általi válogatás, az újrahasználatos csomagolás, az újrafeldolgozott tartalom, a komposztálható csomagolás, a QR-kód és egyéb digitális adathordozók tekintetében,– a csomagolásban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó korlátozások alóli mentességek felülvizsgálata,
- kötelező minimális zöld közbeszerzési kritériumok meghatározása.

		2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően	ÖSSZESEN
Főigazgatóság: Eurostat							
☐ Humán erőforrás		0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1 040
☐ Egyéb igazgatási kiadások							
Eurostat ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1 040

Az Eurostat jelenleg fél adminisztrátori (AD) álláshelyet szentel a csomagolással és a csomagolási hulladékkal, valamint a könnyű műanyag hordtasakkal kapcsolatos validálásra és módszertani iránymutatásra. A csomagolással és csomagolási hulladékkal, valamint a könnyű műanyag hordtasakok felhasználásával kapcsolatban felmerülő számos kihívás kezelése érdekében kimerítő jellegű és összehasonlítható intézkedéseken alapuló, országokon átívelő minőségi statisztikákra van szükség. Például az újrahasználatos csomagolás nyílt láncú rendszerekben történő mérése

számos technikai kihívást jelent. A jobb módszertani iránymutatás és technikai támogatás, valamint a tagállamokkal közös nyomon követés kidolgozása érdekében 2023-tól további fél adminisztrátori (AD) álláshelyre van szükség.

Az újrafeldolgozhatósággal kapcsolatos, 2028-ra vonatkozó kiegészítő jelentéstételi kötelezettség módszertanának kidolgozásához és bevezetéséhez 2025-től kezdve szükség van egy szerződéses alkalmazotti álláshelyre.

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	1 285	1 373	1 458	1 543	1 543	7 202
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	1 875	1 963	2 048	1 868	2 083	9 837
	Kifizetési előirányzatok	1 875	1 963	2 048	1 868	2 083	9 837

3.2.2. Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket			N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekké bővíthető	ÖSSZESEN
----------------------------------	--	--	----------	------------	------------	------------	--	----------

és a kimeneteket ↓	KIMENETEK																	
	Típus ¹	Átlag os költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Szám	Költsé g	Összes ített szám	Összkölt ség
1. EGYEDI CÉLKITŰZÉS ² ...																		
– Kimenet																		
– Kimenet																		
– Kimenet																		
1. egyedi célkitűzés részösszege																		
2. EGYEDI CÉLKITŰZÉS ...																		
– Kimenet																		
2. egyedi célkitűzés részösszege																		
ÖSSZESEN																		

¹ A kimenetek a nyújtandó termékek és szolgáltatások (pl.: a finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).
² Az 1.4.2. pontban leírtak szerint „Egyedi célkitűzés(ek)...”

3.2.3. A COM igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

3.2.3.2.

millió EUR (három tizedesjegyre)

	2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően	ÖSSZESEN
--	------	------	------	------	----------------------	----------

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE						
Humán erőforrás	0,801	0,889	0,974	1 059	1 059	4 782
Egyéb igazgatási kiadások	0,480	0,480	0,480	0,480	0,480	2 400
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege	1 285	1 373	1 458	1 543	1 543	7 202

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó¹ előirányzatok	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó
Humán erőforrás						
Egyéb igazgatási jellegű kiadások						
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó	Nem alkalmazandó

¹ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

ÖSSZESEN	1 285	1 373	1 458	1 543	1 543	7 202
----------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

3.2.3.3. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően
20 01 02 01 (a központban és a bizottsági képviselőteken)	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (a küldöttségeknél)					
01 01 01 01 (közvetett kutatás)					
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)					
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)					
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)	2	3	4	5	5
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)					
XX 01 xx yy zz ²					
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)					
01 01 01 12 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)					
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)					
ÖSSZESEN	6	7	8	9	9

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	Környezetvédelmi Főigazgatóság: 3 adminisztrátori (AD) álláshelyre van szükség (meglévő személyzet) a rendelettel kapcsolatos tárgyalásokhoz és a rendelet általános végrehajtásához, valamint a másodlagos jogszabályok különböző előkészítő munkáihoz és megszövegezéséhez, a csomagolásra és a csomagolási hulladékról szóló rendeletben javasolt határidőknek megfelelően.
--	--

² Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

	Eurostat: A személyzet az újrahasználatos csomagolást nyílt láncú rendszerekben fogja mérni, ami számos technikai kihívást jelent. A jobb módszertani iránymutatás és technikai támogatás, valamint a tagállamokkal közös nyomon követés kidolgozása érdekében 2023-tól további fél adminisztrátori (AD) álláshelyre van szükség. Az informatikai támogatást az ESTAT.E.2. egység horizontális szolgáltatái biztosítják, ami a becslések szerint egy asszisztensi (AST) álláshely 1/20-a a csomagolásra és a csomagolási hulladékokra, valamint a könnyű műanyag hordtasakokra vonatkozó adatgyűjtéshez. <table><tr><th>2023</th><th>2024</th><th>2025</th><th>2026</th><th>2027</th></tr><tr><td>1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)</td><td>1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)</td><td>1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)</td><td>1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)</td><td>1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)</td></tr><tr><td>0,05 AST (meglévő)</td><td>0,05 AST (meglévő)</td><td>0,05 AST (meglévő)</td><td>0,05 AST (meglévő)</td><td>0,05 AST (meglévő)</td></tr></table>	2023	2024	2025	2026	2027	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)
2023	2024	2025	2026	2027												
1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)	1 AD (0,5 meglévő, 0,5 új)												
0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)	0,05 AST (meglévő)												
Külső munkatársak	A (meglévő) kirendelt nemzeti szakértői (END) álláshelyekre és a (további) szerződéses alkalmazottra (CA) szükség van a technikai munka elvégzéséhez, támogatva az alábbiakkal kapcsolatos jogi aktusok előkészítését: • az újrafeldolgozási célértékekre, bizonyos csomagolási formák gyűjtésére és a műanyag hordtasakok felhasználására vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek, • bizonyos csomagoláskategóriák újrafeldolgozhatósági követelményei, • a kiterjesztett felelősségi rendszerekre vonatkozó harmonizált jelentéstételi szabályok, • a csomagolás újrafeldolgozott tartalmára vonatkozó harmonizált számítási és ellenőrzési szabályok, • az újrafeldolgozott tartalomra vonatkozó célértékek felülvizsgálata a technikai és gazdasági fejlemények fényében, • harmonizációs szabályok a címkézési követelményekre és formátumokra vonatkozóan a fogyasztók általi válogatás, az újrahasználatos csomagolás, az újrafeldolgozott tartalom, a komposztálható csomagolás, a QR-kód és egyéb digitális adathordozók tekintetében, • a csomagolásban jelen lévő, aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozó korlátozások alóli mentességek felülvizsgálata, • kötelező minimális zöld közbeszerzési kritériumok meghatározása. E feladatok végrehajtásához 4 további szerződéses alkalmazottra, 2 kirendelt nemzeti szakértőre és 3 szerződéses alkalmazottra van szükség (1 szerződéses alkalmazott az Eurostat-hoz van rendelve)															

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdeményezés

- ☒ teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.
- ☐ a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközök felhasználását teszi szükségessé.
- ☐ a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

A javaslat/kezdeményezés

- ☒ nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- ☐ előírányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

Előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év ¹	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

¹ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
 - kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve ☐

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ²						
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető		
... jogcímcsoport								

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

Nem alkalmazandó

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

² A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.